

© Editura cartea de buzunar

Toate drepturile rezervate.

Orice reproducere, integrală sau parțială, prin orice mijloace, efectuată fără consimțământul editurii, este ilegală și constituie un delict sancționat de Legea Dreptului de Autor și de Codul Penal.

Coordonator: Cecilia Caragea

SGR: Tite! Folea

Secretar de redacție: Anne-Marie Moise

Redactor; foana Popescu Tehnoredactor:

Rodica Iordache Grafică și coperta i: Tite!

Folea

Director Marketing: Georgeta Moidovan

Director Difuzare: Tatiana Stăncuiescu

PR Manager: Cecilia Caragea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SECRIERIU, VERA Madrid/Vera Secieriu

București: Editura cartea de buzunar

ISBN 973-705-049-5 913(460 Madrid)(036)

Editura cartea de buzunar

Str. Tokio, nr. 1, Sector I, București

C.P. 135-O.P. 13

Tel.: 230.20.53, 230.20.52

Fax: 230.20.53

Mobil: 0744.379.859

E-mail: office@cdb.ro

www.carieadebuzunar.ro; www.cdb.ro

Difuzare: Editura Cartea de Buzunar

C.P. 135-O.P. 13, București

Tel./Fax: 230.20.53 E-mail:

difuzare@cdb.ro Librăria NOI

Tel./Fax: 222.89.84

E-mail: depozit@librarianoi.ro

NDC Grup 2000 SRL

Tel.: 205.72.00 Fax:

205.72.20 E-mail:

office@ndc.ro Tip ar:

CoPrint

Tel.: 490.82.41 Fax:

490.82.43 E-mail:

vanzari@imp.ro Editura

PUNCT

Tel.: 211.58.04, 212.03.47

Fax: 212.03.40 E-mail:

paideia@fx.ro

CUVÂNT ÎNAINTE

Nu e deloc simplu să cunoști un oraș. Poți să-l iubești, pe el și pe oamenii săi, să-l simți cum palpită de viață în fiecare secundă. Madridul este unul dintre acele orașe pe care le simți plinar, m care te amesteci cu șuvoiul de oameni care îl străbate în fiecare zi reușind totodată să te regăsești. Datorită acestei aglomerații de suflete, nu vă veți simți stingher, încercând să-I cunoașteți așa cum este el.

Fie că sunteți turist, fie că mergeți la studii la Madrid sau că veți pleca acolo pentru o perioadă mai îndelungată, luați cu dumneavoastră acest ghid al orașului. Veți putea să-l cunoașteți mai ușor, veți afla ce trebuie să vizitați neapărat, va veți familiariza cu delicioasa bucătărie spaniolă (în acest ghid există și un mic dicționar gastronomic, care vă va fi de mare ajutor la restaurant) și veți putea face o incursiune imaginară, pentru început, în sângeroasa lume a coridei de la Ringul Las Ventas.

Traseele turistice pe care vi le propun sunt folosite de toți ghizii europeni datorită obiectivelor culturale de calitate, „Madridul clasic”, „Madridul baroc”, „Madridul regal”, „Madridul tradițional” - iată câteva dintre traseele concepute pentru un public avizat. Majoritatea agențiilor de

turism prezintă, în plus, oferte și pentru împrejurimile orașului. Din acest ghid puteți afla, de asemenea, informații interesante despre istoria Madridului, dar și despre prezentul acestui oraș.

Înainte de a pleca, pregătiți-vă să vă îmbogățiți sufletește. Vă veți simți cu totul și cu totul extraordinar, pentru că spaniolii au un mare respect pentru turiștii lor; ei au învățat să aprecieze că, prin aceștia, marea lor moștenire culturală și artistică va dăinui de-a pururi. Prado, Grădinile Sabatini, Palatul Regal, Catedrala Sânt Isidro, Caile Alcalá, Gran Vía... Fiecare petec de pământ din Madrid are o istorie agitată și plină de semnificații. Citind acest ghid, puteți trăi alături de spanioli zilele de fiesta, după-amiezile de coridă și nopțile de flamenco.

Când ajungeți la Madrid veți fi, astfel, pregătiți să vă confrunțați cu un oraș multi-cultural și multi-etnic, pentru că aici trăiesc nu numai madrileni get-beget, ci și o mulțime de spanioli veniți din toate colțurile țării, atrași de potențialul economic al capitalei, în plus, la Madrid veți întâlni mulți emigranți, sosiți fie din statele Europei de Est, fie din țările latino-americane, în căutarea originilor lor hispanice sau, pur și simplu, pentru o viață mai bună. Mulți români locuiesc sau lucrează aici, așa că nu vă va fi de mirare dacă veți

auzi, pe stradă sau în autobuz, vorbindu-se limba de acasă. Oraș generos cu turiștii și cu locuitorii săi, Madridul oferă fiecăruia ceva pe sufletul său.

Străzile sale și marile bulevarde se ramifică precum niște raze de soare. Pe fiecare dintre acestea veți avea multe lucruri de vizitat, pentru că orașul abundă în ceea ce agențiile de turism numesc atracții turistice.

Trăiești plenar fiecare clipă pe care o petreci aici, de la răsăritul duios al soarelui, pe care-l vezi ridicându-se pe zidurile străvechi ale turnurilor de apărare, până la momentul senin al apusului, care doar aparent indică sfârșitul zilei. Pentru că noaptea, la Madrid, este o petrecere continuă, mai ales în nopțile din week-end, perioade în care viața de noapte explodează, pur și simplu. Madridul este un oraș pe care trebuie să-l descoperiți zi și noapte, pentru că vă provoacă, în fiecare clipă, la o nouă aventură.

Înainte de a porni la lectura acestui ghid, trebuie să știți că, indiferent cât de exactă s-a vrut descrierea obiectivelor turistice, a marilor muzee, a grădinilor publice din Madrid, realitatea este cu totul alta. Nu fiți surprinși, ceea ce autorul cărții a vrut să spună nu poate fi comparat, ca expresivitate, cu impresiile personale ale fiecăruia dintre vizitatorii acestora. Senzațiile cu greu pot fi exprimate în cuvinte și, sunt convinsă că,

ajungând la Madrid îmi veți da dreptate. Veți străbate, ca și mine, orașul cu ochii larg deschiși, căutând să vă imprimați pe retină tot ceea ce vedeți și în suflet tot ceea ce simțiți.

Cartea aceasta este doar ușa care vi se deschide spre o călătorie cu totul și cu totul magică. Veți găsi dincolo de porțile sale un oraș cosmopolit, aglomerat, poate chiar obositor și, cu toate acestea, minunat.

Turiștii sunt răsfățați la Madrid. Indiferent câte parale au în buzunar, localnicii spanioli se poartă extrem de frumos cu aceia care le vizitează orașul. Sunt prietenoși, dornici să-ți explice cu detalii orice nelămurire ai avea. În magazine, pe stradă, în autobuz, veți găsi întotdeauna pe cineva gata să vă scoată din impas, dacă ați nimerit într-o încurcătură. În plus, aici, polițiștii din oraș, care la orice oră din zi sau din noapte se află la datorie, sunt dispuși chiar să facă pe ghizii pentru turiștii dezorientați.

Indiferent din ce categorie faceți parte - a celor care merg în Spania să lucreze, să învețe sau să se distreze -veți pleca de la Madrid mai bogați. Averele pe care o veți lua la plecare va fi chiar o parte din inima orașului, căruia, cu siguranță, îi veți promite că vă veți reîntoarce să-l vedeți.

MAREA PREGĂTIRE

Mă gândesc de aproape șase luni doar la călătoria asta, Vacanța de vara trecută, petrecută pe litoralul românesc, n-a făcut decât să mă obosească, încă din septembrie, anul trecut, mi-am propus să economisesc 50 de euro pe lună din salariu, pentru concediu. Și n-aș putea spune că n-am făcut sacrificii pentru asta. Amica mea făcea așa în fiecare an, iar vara pleca din țară cel puțin două săptămâni, în fine, n-am respectat chiar cu strictețe planul meu de economisire a banilor, dar am acum la dispoziție o sumă frumoasă de cheltuit în vacanță. Dacă mai pun la socoteală și banii pe care mi i-au promis ai mei, aș zice că stau chiar bine.

Singura problemă: nu mi-am ales bine partenerul de drum. Tocmai m-a anunțat că nu mai poate veni cu mine în vacanță. Ar fi trebuit să fie ghidul meu de călătorie... îmi trec prin minte tot felul de gânduri. Pe primul - că nu mai plec nici eu - îl alung cu o fluturare de mână. Dacă el a renunțat, ce vină am eu? De ce să sufăr din cauza asta? Voi pleca! Preț de câteva minute îmi imaginez cum voi descinde în Piaza Mayor, îmbrăcată ca o turistă modernă, cu ochelari de soare și aparat de fotografiat atârnat de gât. O să mă răsfaț cum pot mai bine și, în

pîus, n-o să-mi facă nimeni program. Dar dacă nu mă descurc? Dacă mă rătăcesc în aeroport și nici un taximetrist n-o să mă înțeleagă? Dacă o să ajung să cutreier noaptea pe străzi, în căutarea hotelului? Hotel? Da, am zis hote!! Nici măcar n-am început să caut ofertele de cazare și mă și gândesc că m-am rătăcit... N-are sens să-mi irosesc timpul cu lucrurile astea mărunte, O să mă descurc și cu asta basta. N-am decât să-mi fac un plan de bătaie, pe care să-l respect cu strictețe, îmi promit să nu mă mai gândesc la fraierul de G. în fond, el n-are decât de pierdut, în timp ce eu voi fi eroina unei călătorii pe care o visez de mai bine de un an de zile...

Am fost astăzi la patru agenții de turism. Operatoarele sunt foarte amabile și mi-au dat o mulțime de informații despre Spania. Probabil că au fost acolo, în interes de serviciu. Mi-ar fi plăcut să mă plimb și eu așa, prin lume, doar ca să fac recomandări turistice...

Dar cu toate că sunt foarte pricepute în ceea ce fac și știu multe lucruri despre Madrid, ofertele lor mi s-au părut prea scumpe pentru mine. Ideea de circuit mă cam sperie. Nu cred că aș fi în stare să mă plimb din două în două zile cu bagajele în spinare de la un hotel la altul. E drept că aș putea să văd mult mai multe „atracții” (așa sunt numite obiectivele de interes

turistic), dar cred că nu fini-aș aminti mare lucru după o vizită în goană prin Muzeul Prado. Mai bine o iau așa, „bătrânește”, la drum, „investind” cel puțin o jumătate de zi pentru fiecare locație. În fond, cred că m-aș descurca și fără să merg într-o călătorie organizată. Dacă sunt de capul meu, îmi organizez timpul cum vreau, nu?

Pentru a vă face o imagine cât mai clară despre pachetul de oferte pe care vi le pot pune la dispoziție operatorii din agențiile de turism, iată, în continuare, cu titlu informativ, câteva dintre acestea:

Excursie externă, de tip circuit, cu destinația SPANIA-MADRID

Preț: 645 euro/persoani. Durata: 15 zile.

Transport: autocar. Cazare: hotel ***. Masă inclusă; demipensiune. Servicii incluse: transport cu autocar clasificat "*" pentru transport internațional; 2 nopți cazare la hotel", cu demipensiune în Madrid și Valencia; 5 nopți cazare la hotel **, cu pensiune completă în Lloret de Mar; 4 nopți de cazare cu mic dejun, în tranzit, respectiv Italia, Franța. Plecarea și sosirea se fac din/în București, într-un loc stabilit de agenția de turism. Grup minim: 20 de persoane. Termen limită de înscriere: 7 zile înainte de plecare. *Clasic Turism - Adresa: Aleea Alexandru Moruzzi, nr. 9, Sector 1, București; tel: 321.26.08, fax: 321.26.08; site: www.users.pcnet.ro/clasicturism.*

Madrid&Castille - Excursie externă, de tip circuit, cu destinația SPANIA - MADRID. Preț: 265 USD/persoană. Durata: 5 zile, Transport: avion. Cazare: hotel ****. Masă inclusă: mic dejun. Descriere traseu; Se vizitează Madrid, Salamanca, Cáceres și Mérida. Servicii incluse:

Madrid

Marea pregătire

cazare cu mic dejun. Nu este inclus transportul - aproximativ 350 euro/persoană. **Virgin Tours** - Adresa: *Caia Victoriei, nr. 1-5, Sector 1, București*; *iei: 315.99.07, 315.99.17, fax: 313.80.38, site: www.virgintours.ro.*

Panoramic	Madrid&Toledo	-
Excursie	externă	de ***

Cazare; Hotel Tryp Rex *** - 3 nopți în camera dublă, mic dejun zilnic. Tur panoramic Madrid Excursie de o jumătate de zi la Toledo. Transport: avion pe ruta București - Madrid și retur. Transfer aeroport - hotel - aeroport. Preț: 584 euro/persoană în cameră dublă; > supliment camera single: 116 euro.

(În lunile iulie și august există o reducere de 30 de euro).

Tarifele sunt valabile pentru minim

2 persoane. Tariful include bilet de avion cu compania Tarom, în limita locurilor disponibili și nu include taxele de aeroport (cea 32 euro) Obligatoriu week-end inclus. **CMB Travel** - Adresa: *B-dul Nicolae Bălcescu nr. 20, Sector 1, București*; *tel: 210.52.44, 210.54.64, site: www.cmbtravel.ro.*

Încă mai ezit între avion și autocar. Diferența de preț dintre unul și celălalt este destul de mare. Bineînțeles că pentru bugetul meu ar fi de preferat autocarul, dar ar însemna să-mi pierd aproape trei zile pe drum, iar în primul zi la Madrid să fiu frântă de oboseală. Mă mai gândesc... Din nou îmi pare rău că n-am cu cine să mă consult. Prietenul meu urmează să primească un mare proiect la agenția de publicitate la care lucrează. Pentru asta renunțat la vacanța în Spania. Hm, sper să fie numai asta...

Să revin, însă, la ale mele. Mai există varianta cu trenul, dar e aproape la fel de scump ca și avionul și, în plus, nu știu cu cine ți-e dat să călătorești în compartiment. În plus, la granița cu Ungaria trenul staționează câteva ceasuri bune. Vameșii maghiari sunt foarte suspicioși când e vorba de români, mereu le e teamă să nu treacă vreunul fără acte în regulă. Pică și varianta cu trenul. Rămâne avionul; rebuie să merg neapărat să văd cât costă biletele.

Transportul cu avionul Zuro-Time București - Adresa: *3-dul G.I. Magheru nr. 35, et. 3, ap. 31, Sector 1, București*; *tel: 311.13.21; 311.31.72; 313.73.36, fax: 307.91.33.*

tarife dus-întors:
valabilitate paisprezece zile: 295 USD;
valabilitate o lună: 380 USD;
valabilitate trei luni: 395 USD;
valabilitate șase luni: 490 USD;
valabilitate un an: 690 USD.
bilet dus: 290 USD.

la relația București - Madrid, zborurile se efectuează pe cursele companiei TAROM.

Transportul cu autocarul Eurolines România - Adresa: *Str. Buzzești, Jf. 44, Sector 1, București*; *tel.: 230.36.61, 230.51.32; site: www.eurolines.ro*
tarife: bilet dus -100 euro; bilet dus-întors -79 euro. Se pleacă în zilele de: luni, marți, joi, vineri, sâmbătă, de la sediul agenției. Durata călătoriei: 46 ore. Se fac reduceri ufanțabile pentru copii, tineri, pensionari și rupuri organizate. **W Travel Internațional** - Adresa: *Str. Visarion, nr. 13, ap. 2, Sector 1, București*; *tel: 212.56.54, fax: 212.53.41.* 'ret: 214 euro. Durata călătoriei: 52 de ore. ondiții: transport dus-întors.

Descriere: cursă non-stop București - Barcelona - Valencia - Madrid,
Plecări: marți, joia și sâmbăta, din București, de la Ateneul Român, la 03.45. Sosire la Madrid la 07.30, în a treia zi.

Biletele au valabilitate 6 luni. Se fac reduceri de 10% pentru persoane sub 26 de ani și peste 60 de ani și de peste 50% pentru copii sub 12 ani.

E chiar bine. După ce am căutat pe Internet mai multe variante de cazare, am găsit niște oferte care mi se par convenabile. Am pus pe hârtie hotelurile care mi s-au părut a fi situate mai în centrul orașului. Pentru mine, cele de două stele sunt potrivite. N-am nevoie de mare lux, asta pentru că n-am de gând să-mi petrec vacanța în camera de hotel. E suficient să fie curată, să n-am tăraioa noaptea de la vreo discotecă și să fie într-o zonă liniștită. Tot uitându-mă pe Internet, mă gândesc cât de folosite sunt cărțile de credit afară. Aproape toate hotelurile fac rezervări on-line. Nu știu de ce, dar parcă mi-e teamă să dau numărul de cont al creditcard-ului meu. Am auzit atâtea povești despre hackeri! O parte din banii mei de drum vor sta, e adevărat, pe cărți de credit, iar cealaltă parte vor fi bani lichizi. Măine dimineață o să fac rezervarea telefonică la hotel. Sper să mă înțeleg cu recepționera și să nu fie reticentă din cauza cetățeniei mele române.

Pentru cei care nu au avut ocazia să caute până acum informații pe Internet, vă pun la dispoziție câteva date care să vă ajute în

alegerea unei camere de hotel plăcute și convenabile ca preț:

Hotel Petit Palacelondres, situat pe Șir. Galdo, nr. 2, este o *clădire* încântătoare, aflată chiar în inima orașului, în zona istorică. Aflat doar câțiva metri de Puerta del Sol și Grand Viajocul este excelent pentru turismul cultural.

Camera single: 96 euro/persoană/noapte. Mic dejun inclus. Se poate obține o mică reducere dacă faceți o rezervare pe Internet (cea 10%). Hotel Ram'on de la Cruz, aflat pe Don Ramon de la Cruz, nr. 94, oferă turiștilor săi acces la Internet și fax. Aflat în zona culturală a orașului, hotelul este, în același timp, bine situat în ceea ce privește rețeaua de transport - se află lângă o stație centrală a metroului madrilen, unul dintre cele mai eficiente din lume și într-un punct nodal al transportului terestru.

Camera single: 52 euro/persoană/noapte. Micul dejun nu este inclus.

Hotel Aslurias este situat la 200 de m distanță de Puerta del Sol, centrul cultural, comercial și geografic al Madridului. Hotelul comunică excelent cu toate punctele de interes ale orașului. Dispune de 175 de camere cu baie completă, încălzire centrală, TV satelit, telefon. Camera single: 63 euro/persoană/noapte; camera dublă: 41 euro/persoană/noapte.

Micul dejun este inclus. Condiții: minim 3 nopți.

Hotei Los Condes, situat aproape de centru (lângă Grand Via), lângă magazine și obiective turistice, hotelul dispune de 66 de camere dotate cu aer condiționat, TV, telefon și seif. Camera single: 84 euro/persoană/noapte; camera dublă: 54 euro/persoană/noapte. Tip masă; mic dejun. Condiții: minim 3 nopți.

Mă întreb dacă am făcut bine alegând hotelul Ramon de la Cruz. Poate ar fi fost mai potrivită o pensiune. Aveam și cina asigurată. Dar cred

Madr^Marea pregătire

că e mai indicat să mă orientez la fața locului în ceea ce privește mâncarea. Precis o să aleg o cârciumioară cu specific spaniol, pe care o s-o frecventez pe toată perioada sejurului. Dimineața eu mă mulțumesc cu o cafea, iar la prânz și seara îmi propun să merg în cele mai exotice localuri din Madrid. Fiind o gurmandă, nu mă voi reține deloc de la bunătățile care alcătuiesc savuroasa bucătărie spaniolă...

Mî-e teamă în permanență că a putea uita ceva important. Rezervare la hotel e făcută, am primit și confirmarea prin fax. Biletul de avion e pus în portofelul de voiaj (unul mare, cu multe buzunarele, pentru tot felul de hârtiute și adrese). Pașaportul e în ordine, l-am verificat chiar acum câteva zile. Asigurarea medicală am primit-o deja (chiar mă așteptam să mă cost mai mult!). La plecarea din România turiștii trebuie să încheie o poliță de asigurare de sănătate care acoperă anumite boli/accidente. Pentru fiecare țară este indicată corespondenta firmelor românești de asigurare. La rândul său, firma străină are aranjamente cu anumite clinici din țara de destinație în care se acordă asistență medicală. Rămân în prezent, în Spania nu au fost semnalate cazuri de nerespectare a acestor reguli, cetățenii români fiind tratați corespunzător în clinicile sau spitalele spaniole. Mi-am notat pe

Bucată de hârtie până și recomandările acute de Ministerul Afacerilor Externe pentru turiști. Bifez, în gând, fiecare dintre rubrici. Sunt în regulă cu toate, dar mai verific o dată, ca să fiu sigură.

Ată cum sună textul care este pus la dispoziția cetățenilor români de către aceste instituții ale statului:

„a trecerea frontierei, cetățeanul român trebuie să prezinte:

- permisul de conducere (dacă circulă cu un autovehicul); pașaportul (de tip nou sau vechi) a cărui valabilitate trebuie să nu expire în următoarele 6 luni (durată maximă de sejur în spațiul Schengen);

- asigurarea medicală, care trebuie să acopere durata declarată a sejurului; biletul de călătorie dus-întors (avion, tren, curse regulate auto);

- o sumă minimă în valută: 50 de euro echivalentul în lei) pentru statele din U.E și în alte țări pentru care nu este necesară viza de intrare, pentru fiecare zi de ședere, dar minimum pentru 5 zile. Dovada obținerii sumei de bani necesare se poate face prin prezentarea sumei de bani la vedere; cecuri de călătorie; cărți de credit cu extrasul de cont pentru acestea, antedat cu cel mult două zile înainte de prezentarea în Punctul de Trecere a Frontierei; prezentarea voucherului, în cazul grupurilor organizate; scrisoare de garanție sau angajament de sponsorizare (autentificate, conform legii sfatului de destinație); garanție din partea unei bănci sau ordine de plată valabile.

Turiștii pot introduce în Spania suma de 1.000 de euro, fără să declare banii la vamă. Orice depășire a acestei sume trebuie, însă, declarată la sosire. La plecarea din Spania turiștii nu pot avea mai mult de 6.000 de euro

fiind? ^{81*} echivalentul în orice monedă) fără să fie declarate și să anunțe proveniența lor, pentru a fi la curent cu rata de schimb, puteți consulta ziarele sau informațiile

oferite de băncile comerciale. Băncile din Spania lucrează de obicei cu clienții de luni până vineri, între orele 9.00-14.00. Majoritatea cărților de credit sunt acceptate în restaurante, hoteluri, benzinării și magazine. Puteți folosi, de asemenea, sutele de ATM-uri răspândite peste tot prin țară.

Atenție, toate ATM-urile (bancoroiile) acceptă cârduri al căror cod PIN este format din patru cifre. Verificați înainte de plecare dacă banca dumneavoastră folosește alt sistem de securizare decât cel internațional.

Mai am două zile și decolez! Ura!!! Sunt deja în concediu, pot să-mi fac bagajele. Ca să fiu sinceră, mă tot gândesc de câteva zile ce să aleg din șifonierul doldora de haine. Mi-am propus să nu mă încarc cu lucruri inutile. Mai bine fac o listă cu lucrurile de strictă necesitate și o citesc încă o dată mâine, poate mai tai ceva din ea. Cum clima e temperat-continentală și temperatura destul de ridicată, prefer să-mi iau câteva rochițe ușoare și mai mulți pantaloni și tricouri sport. În timp ce mă gândesc la bagaje, mă cuprinde un freamăt romantic și mă imaginez participând la o fiesta. Din peisaj nu lipsește nici Don Juan... În fond, îmi imaginez că spaniolii sunt toți niște cuceritori (America rămâne marele lor triumf în materie!).

Revin, totuși, la valiza mea cu roțile, pe care am împrumutat-o de la o prietenă în vederea apropiatei excursii. Nu „se cade” să te urci în avion cu o gentuță de fâs. Mai am o singură zi la

dispoziție. Am aranjat aproape tot, și simt, totuși, că am uitat ceva. Tocmai ghidul de conversație român-spaniol! (Puteți să-l alegeți chiar pe cel publicat de Editura Cartea de Buzunar. Pentru 59.000 lei veți avea la dispoziție un mic dicționar și un ghid de conversație minimal, încapă în orice buzunar, așa că e numai bun de luat în vacanță). O să-l așez în geanta de umăr, să-l am la îndemână în aeroport. La fel și agenda de telefon, în care am numerele utile (al părinților, ale amicilor care vor sosi în Spania la o zi în urma mea și cele ce mă vor ajuta să mă descurc în oraș). Ah, și mai am ceva la îndemână! Tocmai am citit acum câteva zile într-un ziar că turiștii români trebuie să-și ia măsuri de precauție, în primul rând, față de unii dintre concetățenii lor, aflați, de obicei, ilegal în Spania. Mi-am decupat articolul și l-am pus bine, în geantă. Deși nu cred că e cazul meu, pentru că nu sunt credulă... În plus, toate amănuntele călătoriei mele sunt deja aranjate, n-o să am nevoie decât de o companie plăcută. Și, bineînțeles, de agenda de urgență pe care mi-am întocmit-o cu grijă încă de acum câteva săptămâni.

Adrese utile:

Ambasada României - Avenida de Alfonso XIII, nr. 157, Madrid; tel: (00 34 91) 350.44.36; 359.78.95; fax: (00 34 91) 345.29.17.
Consulatul General Barcelona - Sân Juan de la Salle, nr. 35 bis, 08027 Barcelona; tel: (00 34 93) 434.11.08; 434.11.39; 418.35.07, fax: (00 34 93) 434.11.09.

Oficiul de Turism - Plaza Mayor, nr. 3, Madrid
 tel: (00 34 91) 588.16.36,
 fax: (00 34 91) 366.54.77.

Informativuristice:

TURESPAN- tel: 900.300.600

Telefonul de urgență al Madridului -tel: 112

Poliția municipală-tel: 092

Salvarea -iei: (00 34 91) 522.22.22

Telefoane de urgență pentru anunțarea furtului cărții de credit:

American Express - 902.37.56.37

Visa-900.97.44.45

MasterCard/Eurocard - 900.97.12.31

Diners Club-91.547.74.00.

Zbor. Slavă Domnului, am trecut ușor peste formalitățile de frontieră pentru că e perioada vacanțelor. De-ab acum sunt cu adevărat convinsă că aproape 350 de euro pe care i-am plătit pentru avion și-au meritat deplin destinația. Patru ore de confort deplin, în care mă pot pregăti pentru marea provocare. Din păcate, noi sunt situați aproape de sol, zbură deasupra lor și nu văd ce se întâmplă pe pământ. O stewardesă cu trăsături fine mă servește cu pachetul de mâncare. Tocmai bine, azi dimineață oricum n-am putut să înghit decât o jumătate de pișcot și cafeaua pe care mi-a pregătit-o cu ochii pe jumătate închiși.

„Atențiune, vă rog! În următoarele 10 minute vom ateriza!". E vocea pilotului. Stewardesele sunt aplecate asupra unui puști de vreo 10 ani, care a început să plângă. „Călătorește singur, merge în vacanță la rude", mi-a spus una dintre ele, văzând probai

Mad farea **pregătire**

într-una mea mirată. Ca și mine, mi-am dat în gând, cu diferența că am vreo 4 ani mai mult decât el, motiv pentru care nu-mi permit să lăcrimez de față cu toată lumea, deși motivele sunt suficiente. Am un nod în stomac. Mi-e așa că n-am să mă descurc. Dar acum prichindelul ăla o să reușească, unde de ce nu aș putea?

La aterizare, o forfotă inimaginabilă mă transformă într-un pion îngrenat într-un mare utilaj. Un aeroport cosmopolit, cu zeci de indica-3are explicite, cu vreo zece birouri de informații și mulți funcționari amabili care se oferă să te ajute cu orice ai nevoie. Cu geanta pe umăr și ghidul de conversație într-o mână reușesc să mă descurc excelent la vamă. Practic, nu prea există, doar actele și bagajele mele. Ca pe bandă rulantă, ajung linia de bagaje și îmi descopăr frumoză valiză de voiaj într-un maldăr de alte câteva zeci. Mă opresc o clipă să mă adun înainte de marea confruntare cu orașul.

Tocmai bine, că să-l văd trecând pe lângă mine pe puștiul din avion, conjurat de doi adulți și vreo trei >pii, povestind plin de vervă cât de bine s-a descurcat el în timpul călătoriei. Cum pe mine nu mă teapă nimeni căruia să-i spun ce irajoasă am fost, trag aer în piept și ușesc să ies din aeroport pe poarta

care duce spre stația de taximetre. Chiar dacă plătesc mai mult decât la autobuz, e o soluție ideală pentru mine. Trăgând valiza uriașă în urmă-mi, ajung, în fine, lângă un taximetrist cu mustața stufoasă, cam la vreo 50 de ani. N-am nevoie, din fericire, de ghidul de conversație, omul știe engleză și reușesc să-i explic că sunt pentru prima oară la Madrid și că mi-aș dori să ajung la hotel. Mă îmbarcă și demarează în viteză. Aeroportul se află cam la 15 km de oraș, tocmai de aceea și tariful amicalului meu taximetrist e cam piperat. Apuc să văd, în fugă, un oraș plin de mașini moderne, contrastând într-un chip ciudat cu clădirile pe care mi le arată ghidul meu. Șoferul îmi arată câte ceva din Madrid... Amabil din partea lui că face asta, deși nu intră în atribuțiile lui de șofer. Dar își ia singur răsplata, făcând, fără să mă anunțe, un ocol de vreo șase kilometri pe care-l voi plăti fără să crâcnesc, la destinație. Nu-i nimic, asta să fie paguba mea la Madrid...

Transferul aeroport - hotel: Autobuzul circula din 15 în 15 minute, între 4.45 am - 1.30 am și ajunge până la Piaza de Colon, Stația se află la terminalul de sosiri internaționale. Costul unei călătorii este 2.50 euro. Avantaje; este un serviciu ieftin și rapid. Traseul include opriri la stațiile de metrou. Dezavantaje: oferă puțin spațiu pentru bagajele mari; odată ajuns la Colon, trebuie să iei un taxi sau metroul până la hotel.

Metroul - trenurile pleacă din 5 în 5 minute, în intervalul 6,00 am - 2.00 am, de la capătul Jerminalului T2.0 călătorie costă 1.10 euro, iar o cartelă pentru 10 călătorii - 5.20 euro.

Avantaje: e un serviciu de transport ieftin, rapid și are o rețea de dezvoltare în întreg perimetrul Madridului. **Taxiul** - este cea mai convenabilă opțiune, îl puteți lua de la capătul oricărui terminal, dar în nici un caz nu acceptați ofertele pe care vi le fac șoferii în interiorul aeroportului. Aceștia sunt șoferi neprofesioniști, iar călătoria vă va costa triplu. Având în vedere că Aeroportul Barajas se află la aproximativ 15 km de centrul Madridului, un tarif normal se va situa, în funcție de trafic, la aproximativ 20 de euro. Băcșișul pentru o cursă cu taxiul este de 10% din valoarea totală a tarifului.

Reușesc să mă fac înțeleasă și de recepționară. E o femeie tânără, vorbărească și tare amabilă. Tocmai când mă pregăteam să-i arăt confirmarea pe care hotelul mi-o trimisese în urma rezervării mele, ea îmi găsește numele în calculator. Mă îndepărtez de recepție și mă așez puțin pe unul dintre fotolii. Răsflu ușurată, totul e în ordine. Cheia, valiza pe care valetul mi-o urcă la etajul 4, camera 38.

E o cameră drăguță, un single mobilat cochet, foarte curat și așezat cu fața la răsărit. La confortul ăsta probabil că n-aș fi găsit ceva mai ieftin, oricât m-aș fi străduit. 52 de euro pe noapte e o sumă destul de mare pentru mine, dar măcar mă consolez cu ideea că am o cameră, la acest hotel de 2 stele, cam la fel cum sunt camerele

la hotelurile de trei-patru stele ; România.

Cum nu sunt obișnuită să dor: prea mult dimineața, iau așezar< camerei spre răsărit ca pe un avânt! Soarele mă va trezi la timp pentru câștiga cât mai mult din zi pentru plimbări. Sunt doar șapte zile și at de multe lucruri de văzut. Chiar n-a nici un regret pentru faptul că l-a abandonat pe G., cu proiectele lui c publicitate cu tot. În fond, el nJ abandonat pe mine și vacanța noastră în Spania. Sunt în Madrid și anotimp! e ideal pentru a-l vizita.

Primăvara este anotimpul ideal pentru a vizita regiunea centrală a Spaniei - Castilia, Andalusia, coasta mediteraneană și insulele Baleare. Climatul este în general favorabil, plouă doar ocazional. Vara este anotimpul potrivit pentru a vizita regiunea de nord a Spaniei, în special pentru sejururi în stațiunile dintre Hondarribia și granița franco-spaniolă. Toamna este, probabil, cel mai indicat sezon pentru a vizita întreaga țară. Climatul este excelent, cu zile călduroase și un minunat cer albastru.

Iarna este timpul pentru a vizita zona mediteraneană, de-a Eungul Costa del Sol. Munții oferă condiții excelente pentru sporturile de iarnă.

Obținerea Madrid Card-ului

Pentru că nu știu prea multe lucruri despre Madrid am decis primul meu drum să fie în Pic Mayor, sediul central al Oficiului Turism din Madrid. De aici îmi

npăra și Tourist Cărd, cu ajutorul uia pot „salva” destul de mulți euro n rețeaua de turism organizat a miei. Ajunsă aici, mă decid să aban-z planurile mele de aventurieră itară și să mă supun regulilor turis-flui oarecum industrial, dar mult mai tructiv și, iată, mai ieftin decât creim. încă de la intrare mă întâmpină afiș cât se poate de la obiect: „Când itezi Madridul, nu uita să cumperi ui cărd pentru turiști.” Ceea ce voi s și eu.

Dacă veți cumpăra Madrid Cărd, i primi gratuit un mic ghid, care lude informații despre muzeele și ațiile asociate acestui proiect. idul conține o descriere scurtă a dridului, adrese utile, numere de efon și, acolo unde este cazul, inforții despre eventuale discount-uri. itru a beneficia de reducerile oferite cărd în muzee, palate, monumente, ;azine, utilizatorul trebuie să pre-te cărdul și, dacă este necesar, letul care apare pe cărd în dreptul tituției respective.

oferăcardul:

rare gratuită la 40 dintre principalele muzee Madrid și din zonele limitrofe (expozițiile sorare nu sunt incluse în prețul cărdului; ele fi plătite separat);

osirea mijloacelor de transport în comun; - ibilitatea de a folosi serviciul special - turul luto buz Madrid Vision • ori de câte ori doriți o singură zi; tur al „Madridului baroc” (numai duminica);

- reduceri considerabile în magazine, restaurante, la spectacole și în centrele de distracții pentru adulți și copii.

Atenție, asigurați-vă, înainte de a porni la drum, că muzeul sau spațiul pe care doriți să-l vizitați nu este închis, din diverse motive. Cu Madrid Cărd puteți, de asemenea, obține un ghid al informațiilor despre muzee și locații asociate programului și o hartă a orașului. Tipuri de oferte:

Puteți cumpăra una dintre cele trei oferte - cu durată de o zi, două sau trei. Cărdul este activat de îndată ce f-ați introdus pentru prima dată în oricare dintre terminalele electronice de validare aflate în Programul Madrid Cărd.

Cărdul este personal și netransmisibil. Utilizatorii își pot scrie numele și data (ora) când au început utilizarea cărdului pe spatele acestuia.

Nu uitați să luați cu dumneavoastră cărdul și ghidul său de utilizare oriunde mergeți în Madrid. Nu se știe când veți avea nevoie de el. Reducerile se aplică pentru metodele obișnuite de plată (cash, credit cărd sau cecuri de călătorie), dar nu pot fi cumulate cu alte oferte, în cazul în care au propriile reduceri de prețuri, magazinele nu sunt obligate să facă un extra-discount.

Costuri:

- cărdul pentru o zi - 28 de euro;

- cărdul pentru 2 zile - 42 de euro. Se face un discount de 4 euro dacă îl cumpărați on-line;

- cărdul pentru 3 zile - 55 de euro. Se face un discount de 5 euro dacă îl cumpărați on-line.

Puteți opta pentru următoarele variante pentru a intra în posesia cărdului Madrid:

- cumpărându-l on-line, de pe s ițe-u l

www.madfidcard.com;

- cumpărându-l prin telefon, sunând la numărul + 3491.71304.44;
- cumpărându-l din Madrid, de la oficiile de informare turistică sau agențiile de voiaj.

Cel mai simplu este să cumpărați cârdul on-lme. Este suficient să răspundeți la următoarele trei întrebări:

Ce fel de tip de cârd doriți și pentru ce durată?

Doriți să vă fie trimis acasă sau îl luați când ajungeți în Madrid?

Care este numărul de cârd bancar cu care veți plăti pentru Madrid Cârd?

Ca să cumpărați cârdul prin telefon trebuie să urmați instrucțiunile operatoarei și să precizați dacă veți plăti prin carte de credit sau de debit

Ca să cumpărați cârdul chiar din Madrid este suficient să mergeți la una dintre următoarele locații:

- Oficiul de Turisti - Plaza Mayor, nr. 3; lei: (91) 588.16.36, fax: (91) 366.54.77;
- Madrid Region Tounst Office, Caille del Ouque de Medinaceli, nr. 2; tel: (91) 429.37.05;
- orice agenție de turism;
- stațiile de tren (Rente) de la Atocha și Chamartin;
- Sol Open Tour, Puerta del Sol, nr. 6;
- în chioșcurile de pe Alcalâ nr. 2, Gran Via, nr. 64, Puerta del Soi, nr. 11, Alcaiâ, nr. 227, Chamartin, Aeroportul Barajas, stația de autobuz Mendez Âlvares;
- centrul comercial Puerta del Toledo;
- la chioșcurile din fața Muzeului Prado.

De acum înainte soarta mea de turistă singuratică a fost dată pe mâinile specialiștilor în turism...

Ofertele de trasee care urmează în capitolele următoare sunt propuse de cele mai multe agenții de turism la

nivel local, pentru că atracțiile turistice sunt grupate precis, pe distanțe relativ scurte, densitatea inform fiind ideală, chiar și pentru tu pretențioși.

Tururile se organizează pe grupuri de minim 20 de persoane, beneficiază de ghid. Oferta este acest moment, valabilă în lim engleză, franceză, spaniolă, germ italiană și japoneză.

Prețul pentru fiecare dintre tr este de 33 de euro/oră, dar nu înc intrările la muzee, care se plătes cu Madrid Când, fie cash.

Toate itinerariile pot fi combi în variante diferite sau se pot a doar oferte pe jumătate de tra Primiți informații suplimentar oricare dintre oficiile de tur din Madrid sau la agențiile local turism.

MADRIDUL MEDIEVAL

Raza Mayor (1) - Palatul Santa Cruz (4)
 - Plaza de Sân Miguel (5) - Piaza de la Vila (6) - Casa de Cisneros (7)
 - Turnul Los Lujanes (8) - Bazilica de Sân Miguel (10) - Biserica Sân Pedro El Viejo (12) - Capela Bishop (13)
 - Capela Sân Isidro (14) - Biserica Sân Andres (15) - Piaza Mayor (1)

Vom începe turul nostru de la Piaza Mayor (Piața Mayor) (1), care a dobândit acest nume la începutul secolului al XVI-lea. Pentru remodelarea

vechii piațete Arrabal a fost solii Juan de Herrera, dar reconstrucția piațetei nu a început decât în li sub directa îndrumare a arhitect Juan Gomez de Mora, din ort regelui Felipe al III-lea. În anul 1620, acesta piață rectangulară, pî cu piatră, cu arcade uriașe, a că formă de astăzi abia în 1853, dat lui Juan de Villanueva, ultimul arhitect.

Juan Gomez de Mora este dintre constructorii importanți ai Madridului medieval, învățat de la tectul lui Juan de Herrera, mai târziu de Mora reușește să ducă la plinire planurile maestrului său.

(Piaza Mayor (1) este una dintre cele mai mari din

Madrid). Ei doi au lucrat multă vreme preună la schițele care urmau a fi aprobate de regele Felipe al III-lea.

În secolul trecut, Piaza Mayor (1) a fost piață agro-alimentară în zilele de piață, iar la sfârșitul acesteia

avea loc scena unor evenimente populare: luptele cu tauri, procesiunile religioase, execuțiile publice, anunțarea hotărârilor (în timpul Inchiziției), dar locul unde se desfășurau festivalurile de teatru și dans.

Acum, printre arcadele străvechi simțim fel de fel de magazine de ținuturi, mici fabricanți de bijuterii, cafenele, taverne și patiserii, în seara duminică dimineața, o piață de băuturi se deschide de-a lungul arcadei, iar în preajma Crăciunului se așază

Piaza de la
Vita

Piaza de Sân
Miguel

Calle Ciudad Bwtrigo...

Mayor

itreağa Europă

aici micii negustori de podoabe și deco-
rațiuni pentru bradul de Crăciun.

În prima mea zi la Madrid m-a
copleșit ideea că aici, în această piațetă
scăldată în soarele încă suportabil al
dimineții, au fost arse pe rug vrăji-
toarele Inchiziției, că aici s-au desfă-
șurat sângeroasele coride acum câteva
sute de ani, cape aceleași pietre cubice
care pavoazează și astăzi piața, au
călcăt, cu secole în urmă soldații lui
Napoleon devastând, practic, civi-
lizația iberică a momentului. Iar acum
am ajuns eu și mă uit uimită de jur
împrejur, căutând peste tot semne ale
secolelor trecute.

Nu-mi pot explica starea de fericire
care mă cuprinde. Oare pentru că
mi-am dorit atât de mult să ajung aici

sau pentru că ceea ce locurile îmi spun e cu mult mai presus decât ceea ce îmi închipuiam eu că voi simți aici.

Cea mai impresionantă clădire din Plaza Mayor (1) este, pentru mine, Real Casa de la Panaderia (Brutăria regală) (2), a cărei fațadă superbă este vopsită în delicate culori pastelate. Numită așa după destinația inițială, de brutărie, clădirea a fost ridicată la sfârșitul anului 1590, înainte chiar de amenajarea pieței. Are un design simetric, iar acest lucru îi oferă forța cu care se impune în planul arhitectonic al zonei. Pentru mine, cel puțin, a fost punctul de greutate al locului, zona în care ochii mi s-au oprit prima oară. Apoi m-am apropiat ca să descopăr splendidele picturi murale, alegorii care au fost recondiționate cu 13 ani în urmă. Inaugurarea fațadei, aflu de la ghidul nostru, a avut loc în 1992. Deci știam eu bine ce știam... Casa de la Panaderia (2) a fost una dintre primele brutării ale orașului Madrid. O construcție cu patru nivele și o mansardă joasă, străjuită însă de turnuri impunătoare, care-i oferă grandoarea ce m-a impresionat atât de mult. Mirosul pâinii nu se mai simte, dar, cu puțină imaginație, poți vedea, cu ochii minții, ucenicii brutari care duc în spinare sacii de făină albă, de-a lungul celor 11 coloane arcuite care alcătuiesc intrarea în Casa de la Panaderia (2). Construcția a avut, în

timp, mai multe destinații. La t moment dat, între anii 1745-1871 a s-a aflat Academia Săn Fernando. ultima decadă a secolului al XIX-lea aici a funcționat Primăria, Biblioteca Municipală și, începând cu secolul XX-lea, Arhivele Municipale. Asta; clădirea adăpostește dependinț Primăriei și câteva instituții, precu Centrul Cultural Mesonero. Nu a intrat în interior, dar, se vede du geamuri, camerele sunt înalte și ț spațioase. În orice caz, aspectul s exterior este absolut remarcabil, cu rile sunt atât de grațioase, atât de trasate pe fundalul pastel, iar picti propriu-zisă pare desenată cu cea n fină pensulă din lume. Casa de Panadería (2) are, pur și simplu, o mină care îți cucerește imediat reti iar siluetele desenate simetric fațadă reprezintă scene alegorice pi de mistere.

În cealaltă parte a pieței se ; Casa de la Carnicería (3). Acea fostă carmangerie aparține aci Primăriei municipale, care își are l birourile principrle. Data exactă a c strucției ei nu este cunoscută, dar pare că a fost ridicată după incenc din 1631. Construcția este similară a Casei de la Panadería (2), păstr; aceleași caracteristici: soportales, f ticado și două turnuri angulare, c delimitează părțile laterale. La s șitul secolului al XIX-lea, construcț Prima

trat în posesia Primăriei și a Casei de jutor a Districtului Hearing. După organizarea municipală din secolul XX-lea aici au fost instalate biro- ile municipalității.

În centrul Pieței Mayor (1) se află atuia ecvestră a lui Felipe al III-lea, alizată la Florența, de sculptorii ita- ni Juan de Bolonia și Pietro Tăcea în ui 1616, din ordinul Ducelui de orența, Cosma de Medicis. Monu- entul îl reprezintă pe regele Felipe al -lea, pe cal, iar modelul sculptorilor Hem a fost o pictură realizată de ntoja de la Cruz. Statuia, extrem de ipoizantă și nu tocmai ușoară (se re că are o greutate de 5 tone) a fost nsportată de la Florența la Madrid

Antonio Guidi, cumnatul sculp- ului Tăcea, și a fost așezată, la eput, în Casa de Campo, în fața ui vechi palat, în 1848, la pro- nerea primarului de atunci al asului, regina Isabel a lî-a a ordonat msferul statuii în locația actuală și : ea a așezat pe pedestalul sculpturii ^nătoarea inscripție: „Regina Isabel, ererea consiliului orașului Madrid, omandat așezarea pe acest loc a sta-

Regelui Felipe al III-lea, fiu al asului. 1848". De atunci, din acel [raent, statuia ecvestră a lui Felipe III-lea a devenit imaginea Pieței iyor (î). Doar două au fost mo- :ntele care au scos-o din circuit, și nci doar pentru scurt timp. Prima

oară, în 1873, atunci când a fost proclamată Republica Federală (mo- ment în care statuia a fost acoperită, până la momentul Restaurației lui Alfonso al XH-lea, în 1874). A doua oară, în 1931, când a fost instaurată cea de-a doua republică. Atunci, demonstrații antimonarhist! erau chiar hotărâți să o distrugă. Au salvat-o, însă, chiar autoritățile republicane.

Părăsind prin poarta estică Plaza Mayor (1) și ajungând în Plaza de la Provincia, vom putea admira, în toată splendoarea sa, Palatul Santa Cruz (4), în care se află acum Ministerul Afacerilor Externe. Este o clădire con- struită inițial ra sediu al închisorii

Palatul Santa Cruz (4) găzduiește acum Ministerul Afacerilor Externe

regale, conform proiectului lui Juan Gomez de Mora, între 1629 și 1643. Am aflat de la ghidul nostru spaniol că în una dintre cele două patio (curți interioare) ale clădirii a fost așezată, până la anul 1900, o statuie a lui Cristofor Columb, îmbrăcat în costumul de amiral al Indiilor, sprijinit pe un glob pământesc din piatră și ținând în mâna dreaptă steagul Castiliei. În cealaltă patio se afla, simetric, statuia lui Sebastian Elcano, realizată de sculptorul Ricardo Bellver. Atunci când Ministerul Afacerilor Externe a primit drept sediu Palatul Santa Cruz (4), ambele statui au fost date jos. Dacă despre statuia lui Elcano se știe că a ajuns în orașul natal al celebrului navigator, Guetaria, despre locul unde se află acum statuia lui Cristofor Columb nu se mai știe nimic. Nici măcar dacă ea mai există.

Mă gândesc acum, uitându-mă la zidurile Palatului Santa Cruz (4), din nou, la vremurile de demult. La vremurile când era înțemnițat, aici, Lope de Vega, unul dintre cei mai prolifici dramaturgi ai Spaniei, care a lăsat în urma sa atâtea piese de teatru. Lope de Vega a ajuns la Palatul Santa Cruz (4) din pricina unei iubiri considerată necorespunzătoare la acea vreme. Tânărul Lope s-a îndrăgostit, fatalmente, de fiica producătorului său de teatru... Dar Elena de Osorio era

căsătorită, întruchipată literar s numele de prea-frumoasa Filis, iub| lui Lope de Vega apare în multe din baladele sale. Conflictul violent furiosul și, în același timp, influențată al fetei l-a adus pe tânărul scrii mai întâi în închisoare, apoi în exil, Castilia. După trei luni de exil, în Lope de Vega se întoarce la Madrid riscul de a fi trimis la galere. Se în gostește de Isabela de Urbina, o tână dintr-o familie aristocrată, cu car căsătorește puțin mai târziu. Isa moare în primăvara lui 1595, iar L de Vega se recăsătorește cu D Juana de Guardo, fiica unui măcel prosper, cu care are doi copii. Viața amoroasă s-a împărțit, în timp, înj mai multe femei celebre ale epo Antonia Trillo, Micaela de Luxân (c apare în scrierile sale sub numele Lucinda), Jeronima de Burgos, De Marta de Nevares Santoyo.

Palatul Santa Cruz (4) este cea mai reprezentativă clădire a stilului arhitectonic specific perioadei de dinastie habsburgică. A fost construit în secolul al XVII-lea, având destinația strictă de temniță regală. Aici au i încarcerări, printre alții, scriitorul Lope de Vega, dar și celebrul bandit Luis Candelas. Clădirea este una dintre cele mai reprezentative pentru vechiul Madrid. Din păcate, nu este deschisă pentru public.

Reîntorcându-vă în Piaza Mayor (traversând pe diagonală și luând Caile Ciudad Rodrigo, spre Piaza

nadele de feronerie care reprezintă ificul acestui loc (structura de fier at a fost construită între 1800 și 0).

E miraculos și, în același timp, atât real. Să vizitezi acest loc este o orienta unică. De îndată ce începi e plimbi pe aici ajungi parcă într-o lume, ești înconjurat nu numai cochetele standuri încărcate cu e tipurile de fructe, legume, carne este, ci de o atmosferă a Spaniei ntice. Nici un turist, oricât de l ar fi, nu se poate abține să nu e măcar un măr sau niște struguri.

f de Săn Miguel (5) nu pare să fi fost afectată de trecerea timpului. E „proaspătă” precum iele pe care le găsești aici de vânzare...

unde localnicii vin zi de zi la e arată atât de bine, încât îți e greu hotărâști, ai gusta parcă de peste :âte ceva. Este o piață tipic spa-

cu toate aceste produse așezate într-o simetrie perfectă, grămezi uriașe de portocale, ciorchini de banane, struguri vineții cu bobul mare și semi-transparent. Nici una dintre fructe -și, credeți-mă, m-am uitat cu atenție -, nu are nici o pată, nici o lovitură, nici o zgârietură. La orele amiezii, pentru un ceas sau două, piața se închide. Localnicii știu asta, nu vezi picior de de cumpărător în zonă. Atunci năvălesc, la coșurile care se strâng la capetele tarabelor, câțiva copii săraci, ai emigranților, probabil,

care încarcă, în pungi de hârtie uriașe, fructele și legumele „date la o parte” de negustori.

Mă opresc la un stand imens, cu fel de fel de fructe și îmi cumpăr, *wranjos* (portocale roșii), alune de pădure și fistic.

San Miguel (5), puteți adrr paraturi. Un adevărat spectacol,

C r

Urmează să merg pe Caile Mayor, până în Piaza de la Villa (Piața Orașului) (6). Aici găsesc Casa de la Villa, construită de Juan Gomez de Mora în 1640, Locul găzduia închisoarea orașului.

Intrând pe Sacramento, vom găsi Casa de Cisneros (7), reconstrucția unui palat de secol XVI, restaurată la mijlocul secolului al XX-lea. Construită în 1537, pentru nevoile cardinalului Cisneros, fondatorul prestigioasei Universități Alcalá de Henares, Casa de Cisneros (7) oferă un exemplu de arhitectură în stil plateresque, la începutul perioadei renașcentiste.

Stilul este numit astfel ca urmare a asemănării

sale cu plateria (aurirea), caracterizând decorarea exuberantă specifică Renașterii italiene, inspirată de structura arhitectonică medievală. Fațada Universității din Salamanca este piesa de rezistență a acestui stil. Construit de numeroși arhitecți anonimi, stilul plateresque a fost complet de-abia în 1533. Specialiștii identifică în acest stil influențe ale școlii de arhitectură franceze de la Loire, dar și influențe ale arhitecturii venețiene.

folosit pentru a descrie stilul variat al arhitecturii islamice din Peninsula Iberică și Lumea Nouă.

Reluându-ne drumul spre Piaza Mayor (1), vizităm Palatul și Turnul Los Lujanes (8), construcții ce țin de secolul al XV-lea, în stil mudejar.

Termenul „mudejar” se referă la musulmanii care au trăit sub regim creștin pe teritoriile islamice ale Peninsulei Iberice, de la cucerirea orașului Toledo, în secolul al XI-lea. Termenul este

Turnul Los Lujanes (8) este cea mai veche construcție a pieței, datând de la începutul secolului al XV-lea. Stilul mudejar al turnu și al celor două portaie este ceea ce a rămas din palatul care a fost folosit pentru ține captiv pe Francis I al Franței după Bătălia de la Pavia (Italia), din 1525. Casa a fost renovată în 1910.

Merând pe Caile del Codo, întâlnim Piaza del Conde de Mirancspatele străzii se văd ruinele unui medievall ce veghea palatele din înjurimi. Ne putem

continua plim pe Caile de Sân Justo, unde se Băzileca de Sân Miguel (10), cons ție în stil baroc, ce aparține seco al XVIII-lea.

Băzileca de Sân Miguel (10) a fost construită în onoarea Sfântului Iuslus, pastorul martir lângă Madrid, în timpul prigoanei religioase inițiate de împăratul roman Dioclețian. Mai târziu, în secolul al XVII-lea, biserica fost demolată și mutată într-un spațiu mai larg, potrivit destinației sale. Piatra de temelie a fost pusă pe data de 20 septembrie 1739, sub auspiciile cardinalului ținutului Toledo, Luis Antonie de Borbon (fratele regelui Carlos al III-lea).

Un decret regal spânul a inciu cepând cu 28 noiembrie 1984, Ba de Sân Miguel (10) în categoria irumentelor istorice ale Spaniei, în de a intra în magnifica bazilică ni să nu rămâi împietrit în fața s didei fațade din piatră și cărăi Construcția este convexă, iar p centrală se deschide cu o uriașă p din lemn care are încrustat medalion, în partea superi

ridul medieval

tiriul lui Iisus tânăr. Băzileca e :rbă, pot spune cu mâna pe inimă, n aflat că aici preoții au un puterloc în comunitate. Se organizează i de catehism, cursuri de religie, ȳuri maritale, comuniuni pentru i, există ore de consfătuiri pentru nți, pentru adolescenți, în orice

multe activități cu rol social în iul enoriașilor. Cât timp am stat eu o, am văzut câțiva puști de 7-8 ani and, împreună cu profesoara lor, la urile de catehism, îmbrăcați haioș, ănuțe viu colorate, cu ghiozdanele spate, copiii intrau în magnifica lică veselă și zgloabii. n dreapta Băzilecii de Sân Miguei

se află un pasaj pietonal numit idizo del Panecillo, de unde putem ira superba fațadă a Palatului ubispal (11),

ui Arzobispal de Alcală de Henares (11) a construit în anul 1209 (secolul al XIII-lea) și iță un amestec de diferite tendințe de ectură, mai ales datorită renovărilor pe e-a suferit în diferite epoci. Dar cele mai rtante modificări le-a suportat la sfârșitul ului al XV-lea, atunci când stilul său a fost format în stil gotic. Sala de consiliu a ului poartă amprenta arhitectului Marīnez eras, care a lucrat la ea în anul 1424. actul Alonso de Fonseca a transformat ific palatul în prima parte a secolului al ȳa, după gustul renașcentist al lui o Covarrubias. În anul 1939, un incendiu stator a distrus multe părți ale clădirii, de a trebuit refăcută. Dar, de această dată, strucția a fost aidoma stilului arhitectonic esque căruia îi aparține clădirea.

*E timpul pentru prânz. De-abia aștept! În fiecare zi, acest moment, e timpul unor delicii culinare de excepție, în fiecare zi mi se confirmă faptul că mâncarea spaniolă e cea mai bună din lume. Sau, cel puțin, după gustul meu. Am de ales între Casa Bayton, El Corte Ingles și Hosteria del estudiante, toate trei aflate în zonă. Aleg Casa Bayton, aflază chiar în Plaza Cervantes, în Alcalá de Henares. Un restaurant clasic, genul familial. Exteriorul este din tâmplărie vopsită în roșu, cu geamuri mari, acoperite discret de perdele albe. La ușă sunt geamuri cu vitralii și un panou pe care este afișat meniul zilei. În interior, pereții zugrăviți în alb, arcade generose care oferă spațietate locului, iar mesele sunt acoperite cu fețe cadrilate, în alb și roșu. Decorat discret, cu mici tablouri cu passe-partout-uri negre sau albe. Mă așez la o masă dintr-un separeu împreună cu un cuplu de polonezi care fac, și ei, același traseu astăzi. Ospătarul, un tânăr îmbrăcat în negru și roșu, se apropie de noi și ne oferă meniul, îmbrăcat în coperti roșii, din piele. Aleg meniul nr. 1: *sopa castellana* - o supă specială, cu ouă și usturoi și cu crutoane - o minune, nu altceva. Felul doi; salată verde și *Paletilla de Cordero con Patatas Pobre*, adică fripură de miel la cuptor, cu un sos senzațional făcut din usturoi, sos vinegreta și ulei de măsline, cu o*

c t

24

garnitură de cartofi crocanți. Aflu de la vecinii mei de masă că acești cartofi sunt o specialitate care se gătește numai în Spania și reușesc să aflu chiar și rețeta. Durata de realizare este de o oră, iar ingredientele sunt: patru cartofi mari, un ardei verde, tăiat fâșii, o ceapă, tăiată mare, 1/2 litru de ulei de măsline și sare. Modul de preparare e simplu; se lasă cartofii într-un vas cu apă, timp de 20 de minute. Se încălzește uleiul într-un vas mare, se adaugă cartofii presărați cu sare. Se lasă la foc mare, timp de 5 minute, întorcând cartofii, după care se dă focul mic. Se acoperă vasul și se lasă la prăjit, 10 minute. Se adaugă ardeii și ceapa; se mai lasă 10 minute. Se verifică, din când în

când, să
nu se
lipească
de vas
cartofii.
Cartofii
sunt
gata
când au
fiert și
au
devenit
ușor
crocanți.
Cu
siguranță
am să
încerc
rețeta la
Bucureș
ti. Până
atunci,
chelneru
l ne
servește
cu vinul
casei,
alb, sec,
care se
potrivește
e foarte
bine
după
masa
copioasă
pe
care am
luat-o.
La final,
o
cafeluță
mică și
suntem
din nou
gata de
drum.
Urm
ând
Caile
del
Doctor
Leta-

mendi și Calie de Segovia spre Caile
del Nuncio, ajungem la Biserica Sânt
Pedro El Viejo (Biserica Bătrânului
Sfânt Petre) (12). Construită în seco-
lul al XV-lea, biserica aduce a turn de
secol al XIV-lea, ridicat peste un mina-
ret în formă de moschee.

Pe Caile del Principe Anț ajungem în medievals Piaza de la unde vom întâlni Capela Bishop singurul templu gotic al Madric Altarul și ușile în stil plateresque piese de mare valoare artistică.

Capela Bishop (13) este una dintre cele ni importante construcții ale primei jumătăți secolului al XVI-lea în Madrid. Are structu gotica și decoruri plateresque.

Uitându-ne în partea dreaptă, Piaza de los Carros, vom da cu ochiul la Capela Sânt Isidro (14), o capod arhitecturală în stil baroc. Acces Capela Sânt Isidro (14) se face prin biserică.

Construită în prima jumătate a secolului al XVII-lea de către Pedro Torre, Jose Villarr Juan Lobera, acesta a fost primul loc în care s-au păstrat rămășițele Sfântului Isidro. El a fost canonizat în 1622. Stilul baroc din construcțiile bisericesti este cel mai bine reprezentat aici.

Putem vedea și Piaza de Sânt L unde se află Biserica Sânt Andres un vechi așezământ religios med locul unde s-au păstrat ramă pământești ale Sfântului Isidro. Biserica a fost construită în secolul al XV când a fost adăugată și Capela Isidro (14).

Sânt Isidro este ocrotitorul agricultorilor, fermierilor, ai recoltelor, al satelor, al țarilor: al bărbaților căsătoriți, al copiilor morți și al Madridului. Se pare că s-a născut în anul 1100 în Madrid și că a fost un mic agricultor devotat. S-a căsătorit cu Măria de la Cabeza. El a murit la câteva luni. Atunci, cu credința

o, o stradă unde vechile magazine restaurante evocă în toată splendoarea bătrânului Madrid. Sunt Bazine cochete, care aparțin, de zeci de ani, aceluiași proprietar. Afaceri de familie, care reușesc să se mențină la îndemână ridicate, probabil tocmai datorită seriozității cu care oamenii ează aici. După câteva minute, Rădăți în Piaza de Puerto Cerrada, 'e puteți face o plimbare îndelungă

sau vă puteți opri pentru ceva pe la una dintre tavernele din zonă. Să dea după-amiază târziu și mă dăse că e momentul potrivit pentru a de seară. Mă opresc la Sobrinos Botin și iau o gazpacho, o supă rece roșie și piper din Andalusia, care ește să mă răcorească după ziua sitoare pe care am avut-o. Februl

canalones, adică paste canneloni, în sos alb cu smântână din belșug;

Aridul medieval

În ziua lui Dumnezeu este să nu aibă niciodată i Isidro și soția lui și-au trăit restul zilelor ei libere fără a mai avea relații de soț și soție, lăsat să muncească împreună, să se joace, să facă doar fapte bune. Legenda spune Muncii când, într-o dimineață, a venit cineva așa lui Isidro pentru a-l ruga să ajute la construcția unei biserici, l-a văzut vorbind cu îngerii. De-a lungul vieții sale harnice și licioase s-au petrecut mai multe miracole, după moarte trupul său a rămas intact, săvârșirii sale din viață, 15 mai 1130, este jătoarea cu prilejul căreia se organizează vârate serbări populare în Madrid. Isidro a fost canonizat în 1622, de către Gregorio al XV-lea.

De aici, o puteți lua pe Caile de la

ca desert - o tartă cu cremă de vanilie și zmeură, o *ca/e con hulo* (café frappe) și fructe.

Curând se poate porni din nou la drum, trecând pe sub Arco de Cuchilleros (16), care vă aduce înapoi în Plaza Mayor (!). O plimbare liniștită, în seara răcoroasă acum, pe străduțele umbroase. Mă opresc, la un moment dat, chiar lângă Arco de Cuchilleros (16), la un restaurant cu terasă, cu măsuțe metalice, foarte elegante - Las Cuevas de Luis Candelas se numește, unde o muzică ambientală te îmbie parcă să mai zăbovești uitân-du-te, pur și simplu, la spectacolul străzii. Turiștii, cei mai mulți dintre ei asiatici, uimiți de arhitectura arcului, îl fotografiază din toate unghiurile.

E timpul să mă retrag spre hotel, a fost o zi lungă și mi-am propus ca înainte de a adormi să-mi notez câteva lucruri importante într-un carnetel. Altfel, la cât de multă informație primește creierul meu zilele acestea, e foarte posibil să nu rețin prea multe după ce ajung acasă, în această seară nu o să ies, prefer să adorm repede, iar mâine dimineață să pornesc, din nou, la drum.

MADRIDUL BAROC

Teatre Real (17) - Mănăstirea Encarnacion (18) - Palatul Senatului (19) - Palatul Grimaldi (20) - Mănăstirea Franciscană (22) - Puerta del Sol (23) - Ministerul de Finanțe (25) - Academia de Arte Frumoase Sânt Fernando (26) - Biserica Las Calatravas (27) - Biserica Sânt Jose (28)

E dimineață, foarte devreme. Micul dejun îl iau la restaurantul hotelului. E atât de plăcut să te afunzi într-un fotoliu de răchită și să guști din aceste minunate prăjiturile tradiționale...

Este vorba despre *churros*, gogoșele umplute, care se servesc dimineața, cu ciocolată caldă, cald. Apoi o cafea. Pornesc spre întâlnirea cu grupul meu și cu ghidul înainte de a-mi cumpăra un aparat de fotografiat. Trăgându-mă de astăzi este extrem de ofertant, sigur că pozele pe care le voi face vor fi adevărate fotografii de artă.

Traseul recomandat începe la Teatro Real (Teatrul Regal) (17), construit de regina Isabel a II-a, refăcut și inaugurat în 1997, ca sediu al operelor spaniole.

Teatro Real - Adresa: Plaza de Isabel II - Madrid; tel: +34.91.516.06.60, fax: +34.91.516.06.51
Telefon pentru informații: 91.516.06.96

național baroc

his: zilnic, de marți până duminică, orele 10.30-13.30.

< biletelor de intrare: adulți - 3 euro, între 7 și 14 ani-1,80 euro;

copii sub 7 ani - intrare liberă.

de se realizează în grupuri, fără rezervări anticipate. Sunt admise grupuri de maxim

10 persoane. Durata unei vizite este de o oră natală.

În ceea ce privește Teatrul Regal (17) că o acustică excepțională. Clădirea este pe bază unui hexagon neregulat, cu două fațade principale. Capacitatea sa este de 2.000 de spectatori, distribuiți în patru aripi. Scena Teatrului Regal (17) este una dintre cele mai mari din Europa. Construcția este modernă, are acele holuri principale foarte impozante, încât simțiți că vă aflați într-un palat uriaș. În laterale există nișe pentru fumători, căte-pcuri pentru servit cafeaua, cabine, dependințe. Nu toate spațiile se vizitează, însă ceea ce am văzut a fost impresionant.

[Măduri, este Piaza de la Encarnacion care face legătura cu Piaza Mayor, unde a fost fondată, în anul XVII-lea, Mănăstirea Encarnacion (18), împodobită, în secolul al XVIII-lea, de pictorii de la curtea regală. O mare parte din picturile și icoanele sale religioase au fost realizate chiar mai devreme, în secolul al XVII-lea. Mănăstirea are o colecție de opere care se pot vizita, și un muzeu al artei de o reală valoare artistică.

Mănăstirea Encarnacion - Adresa: Piaza de la Encarnacion, nr. 1 * acces stația de metrou Opera; tel: 91.547.05.10. Deschis: de miercuri până sâmbătă, între 10.30 și 12.45 și între 16.00 și 17.45; duminică-între 11.00 și 13.30.

Mai jos, pe Caile Encarnacion, la dreapta bisericii, este Piaza de la Marina Espanola, unde se află Palatul Senatului (19).

Senatul este găzduit, încă de acum aproape 200 de ani, adică după războiul de independență, de biserica fondată în secolul al XVI-lea de Măria de Aragon, în Piaza de la Marina Espanola. Arhitectura clădirii a suferit modificări importante în secolul al XIX-lea, sub directă îndrumare a marelui arhitect González Velázquez, un discipol al lui Villanueva. Stilul său este neoclasic. Mai târziu, în 1845, clădirii

Teatrul Regal (15) găzduiește opera madrilenă

t

În s-a refăcut clădirea, introducându-se elemente de avangardă pentru acea epocă. Tot atunci s-a construit aici și o bibliotecă, în 1950, fațada a fost din nou refăcută. La fel s-a întâmplat și cu interioarele. Cu toate modificările de structură care i s-au adus, spațiul s-a dovedit insuficient pentru nevoile legiuitorilor spanioli. Astfel că, în 1987, regele Juan Carlos a pus piatra de temelie pentru clădirea care urma să fie noul sediu al Senatului. Tot Majestatea Sa a inaugurat și noile corpuri, pe 23 septembrie 1991., precum și galeria de artă care expune opere originale, multe dintre ele datând din secolul al XI-XI ea. Printre pictorii ale căror opere sunt expuse aici îi putem enumera pe Lopez Piquer și Asterio Mananás. Aici este prezentată și o colecție impresionantă de portrete ale regilor, personalităților militare, senatorilor și oamenilor politici. Și sculptura este bine reprezentată în Galeria de Artă a Senatului. Putem admira opere de Jose

Gragera,
Pablo
Gibert și
Jose
Piquer.
Biblioteca
Senatului
conține o
colecție
excepțion
ală de
articoie de
lege din
secolele al
XIX-lea și
al XX-lea,
o colecție
modernă
de cărți
privind
munca
parlament
ară
spaniolă
și
european
ă și toate
publicațiile
oficiale
ale
Parlament
ului
Spaniei.

La
stânga
acestei
clădiri
este
Palatul
Grimald
i (20),
operă a
sculp-
torului
Sabatini

,
realizată
în 1776.
Mergân
d pe
Caile de
Torija,
vom
găsi
Convent
o de las
Reparad
oras

(21), realizată de Ventura Rodriguez în
anul 1782, cu ocazia instalării Curții
Inchiziției.

Ventura Rodriguez (1717-1785) este primul
neoclasice spaniol. Cu multe expresii baroce,
stilul său este însă mai exaltat și mai expresiv
decât cel italian. Fiind profesor la Academia de
Arte Sânt Fernando, Rodriguez a atras asupra
sa protestele vehemente ale colegilor arhitecți

(cu toții, Sa acea epocă, maeștrii ai bare atunci când a început să-și modifice știți

Inchiziția a fost o instanță torescă instituită de Biserica Cal prin decretul papei Gregorio al IX-j anul 1231, în scopul depista reprimării sângeroase a așa-zișilor tici". Sarcina interogatoriilor, pd tiibr, torturilor și arderilor pe rug! preluată de către ordinele călud

Dominicaniloifcmeile din familia regală făceau

După ce romano-catolicismul consolidat puterea în Evul M) cetățenii cu vederi liberale, care i aliniau cu dorințele Bisericii au mănăstirea Franciscan^ (Real Mo-să fie priviți ca „eretici", ca mân/ societății. La doi ani după masați ereticilor albigenzi, papa Gregori IX-lea publica documentul apos „Excommunicamus" (la 20 1231) prin care anunța înfiiri unui tribunal supranațional c judece cazurile de erezie. In papei Gregorio al IX-lea stabil^ obligatorie efectuarea unei ant care să confirme sau să temeinicia acuzației de erf Tribunalul a primit numele de ilj ziție (lat. *inquisitio* = „cercetare" chetă"). Inchiziția a funcționat mult în țările din sudul și i Europei, în special în Spania, început a judeca pe toți aceia ca] încercat să răspândească printr dincioși învățături așa-zis false vința religiei.

serica Romano-Catolică nu a tat formal la Inchiziție decât în prin reorganizarea eclesiastică să sub papa Pius al X-lea.

aici, va puteți continua drumul le de Torijo, până la Plaza de los Domingo. Apoi, pe Caile is, unde a trăit scriitorul Ruben în Plaza de las Descalzas găsiți kirea Frandscană (22), locul în ale Franciscanilor și

giu de câțiva ani pentru a dobândi cație aleasă. Tot aici se află o bionantă colecție de artă.

io de las Descalzas) (22) - este, o mănăstire-muzeu. Maicile că nu se văd, dar prezența lor ne oriunde în interiorul super- așezământ religios și cultural - ina de flori sau de zarzavaturi, ilucirea obiectelor de cult din lintele bisericești, în curățenia care străbat curtea. Doar oca- pentru scurt timp, se aud le unor femei tinere cântând religioase de dincolo de ziduri.

ântul a fost fondat în 1654 de către jde Austria, fiica lui Carlos al V-lea și a curând, locul favorit de rugăciune și &re ai tinerelor femei din familia regală prea nobile.

I secolelor, biserica a primit din iurții Regale o imensă avere, constând giuvaerun bisericești de mare Sunt aici câteva picturi pe teme semnate Brueghel, Titian și Rubens, 'tun ale unor artiști spanioli, precum

Claudio Coeilo și Zurfaaran. Există, de asemenea, o minunată colecție de tapiserie. La fel de interesante sunt și operele de inspirație religioasă realizate de călugărițele talentate la desen care împodobesc cele 32 de capele așezate în spatele mănăstirii. Particularitatea picturii religioase din acest așezământ constă în multitudinea ipostazelor în care îl vedem, aproape pretutindeni, pe Iisus copil. Mănăstirea are fixate ore pentru vizitatori, dar accesul se face doar dacă acceptați să fiți însoțiți de unul dintre cei 22 de ghizi ai bisericii și dacă grupul este format din minim 25 de persoane. Explicațiile ghidului sunt doar în limba spaniolă, iar timpul limită pentru fiecare vizită este de 40 de minute. Real Monasterio de las Descalzas Reales -Adresa: Plaza de las Descalzas, nr. 3; tel: 91.547.53.50. Acces: stația de metrou Callao. Deschis: zilnic, de la 10.30 la 12.45 și de la 18.00 la 17.30; vineri: de la 10.30 la 12.45; duminica și în vacanțe: de la 11.00 fa 13.45; luni-închis.

Ajungem apoi la Puerta del Sol (Poarta Soarelui) (23), locație care a fost folosită, începând cu secolul al XV-lea, ca spațiu de apărare. Zidul care înconjură Madridul asigura protecția orașului. De aici pleacă toate străzile importante din oraș. De exemplu, Caile de Alcalá (cunoscută și sub numele de Ringul din Las Ventas sau Catedrala luptelor cu tauri), Caile Mayor (cea care ne duce în Plaza Mayor), Caile de Bailen și Caile del Arenal (cea care ne duce la Operă și la Palatul Regal). Turiștii trebuie să știe însă că zona este plină de indivizi al căror sport preferat este furțișagul din

buzunare. Aceștia acționează mai ales în nodul de metrou de sub Puerta del Sol (23).

În zonă sunt multe restaurante, terase, cafenele, snack-bar-uri. Puerta del Sol (23) este inima orașului, este tot timpul aglomerată, cei mai mulți de aici, dacă nu chiar toți, sunt turiști. De aceea, probabil, prețurile sunt destul de mari, dar cine se poate abține, mai ales la ora prânzului, de la un meniu specific spaniol, în mijlocul Madridului. Eu aleg La Boia Taberna, o cârciumă la care, sunt avizată încă de la intrare, se mănâncă un excelent *Cocido madrileño*. Acest fel de mâncare specific spaniol conține friptură de pui, porc sau vită, cârnați *chorizo*, legume, sos, verdeță, în orice caz un amestec delicios. Restaurantul este vopsit, în exterior, într-un roșu puternic,

care îți ia ochii. Situat chiar pe Boia, la numărul 5, localul a celebru pentru acest fel de mâncărui rețetă bucătăriei o nimereai bine, dar și pentru fripturii gustoase pe care le oferă. Vinul pic cam scump, dar lista est roasă și ai, cu siguranță, de und Mâncarea pe care am descoperi această *Cocido madrileño* costă l nici scump, nici ieftin, după p: care se practică aici, mai ales c este mare și mâncarea foarte t în plus, ambientul este cu toi totul deosebit. Extrem de elegi nat și foarte curat, iar chelnerii câți toți la fel, în impecabile i de culoare roșie, ca și fațada l (chiar aceeași nuanță, vorbesc au fost învățați, pur și simplu, cultul clientului.

Casa de Correos (24) este cunoscută clădire din piață. E construită în 1768, sub direc tectului francez Marquet și prevăzută cu un turn cu ceas pe' dintre cele patru părți ale sale. este cel mai faimos orol Madridului.

Prin tradiție, la miezul n 31 decembrie a fiecărui an, m se adună aici, urmărind trece melor minute din vechiul an ș Anului Nou. în fața clădirii plăcuță care indică faptul că ; kilometrul zero al Spaniei, L

Puerta del Sol (23) este inima orașului, kilo- metrul **zero** al Madridului

unt măsurate toate distanțele rilor din țară.

statui istorice veghează Puerta (23) - Venus, o replică a origii care se află în Muzeul pal, numită „La Mariblanca”; o lumită „Oso y el Madrono”

și copacul”), realizată în piatră nz, în 1967 (statuia are cam one și înfățișează un urs mâncând dintr-un copac, și cea de-a treia and regelui Carlos al II-lea. numărul 3, pe Caile de Alcalá se onstrucție care poate fi un bun u al clasicismului baroc, reali-e Sabatini, cu contribuția lui

Ribera. Clădirea găzduiește Ministerul de Finanțe (25). mărul 12, pe aceeași celebră se află sediul Băncii de Credit, uită în perioada 1882-1891,

y el Madrono este simbolul heraldic

conform proiectului lui Jose Grases. Academia de Arte Frumoase Săn Fernando (26) se află la numărul 13, clădirea fiind proiectată de Jose Benito de Churriguera în 1775, construită de Diego de Villanueva și redecorată de Chueca Goitia în 1974. Aici se află cea mai valoroasă galerie de artă din Spania, incluzând lucrări de referință ale școlii spaniole din secolele XVI și XVII. La numărul 25 se află Biserica Las Calatravas (27), un templu baroc redecorat în secolul al XIX-lea, ocazie cu care, în arhitectura sa, au fost incluse elemente neorenascentiste.

Construcția a început în 1670 și a fost finalizată în 1684. Stilul inițial a fost clasic, dar arhitectul a adăugat niște elemente baroce. Fațada inițială a fost modificată în 1850, sub îndrumarea arhitectului Juan de Madrazo. De asemenea, s-au mai efectuat lucrări de consolidare la structura bisericii. Odoarele bisericești sunt valoroase, cu adevărat remarcabilă fiind colecția de tapiserie. Una dintre cele 28 de tapiserii, numită Triumful lui Agamemnon, cu dimensiuni de 4 metri înălțime și 5,40 lungime, a fost realizată în secolul al XVI-lea, foiosindu-se un carton desenat de Rubens.

Recent, municipalitatea a hotărât să finanțeze cu 600.000 de euro lucrările de re consolidare a bisericii.

La numărul 23 se află Biserica Săn Jose (28), construită între anii 1730-1742 de arhitectul Pedro Ribera.

Biserica Săn Jose (28) are o colecție faimoasă de pictură și sculptură religioasă. Fațada sa este, de asemenea, renumită, în interior puteți admira opere ale lui Salvador Carmona, Alonso

de Mena, Sánchez Barba, González Velázquez și B a u t i sta Pena. Capela Santa Teresa este construită în stil rococo, cu elemente ornamentale și fresce deosebite. Biserica Sânt Jose (28) - Adresa: Calle de Alcalá, nr. 23. Deschis: de luni până vineri, între orele 8.00 și 13.00; sâmbăta între orele 8.00 și 13.00 și între orele 15.30 și 20.00.

Înainte de a pătrunde în Piaza de Cibeles, găsiți Cercul Artelor Frumoase (Círculo de Bellas Artes) (29), construcție ridicată, în 1926, de Antonio Palacios, loc de referință pentru cele mai dinamice instituții implicate în viața culturală a orașului. Aici se desfășoară fel de fel de concursuri, sunt deschise tot timpul expoziții, se pun în scenă spectacole de

teatru, se organizează fel de fel de turnee. În special studenții la facultățile de arte vin aici cu expoziții itinerante. Când a ajuns grupul nostru, niște adolescenți americani tocmai își aranjau o sală de expozate, Gălăgioși, veseli, plini de culoare, tinerii puseseră stăpânire pe una dintre săli și lucrau de zor la aranjarea exponatelor. La un moment dat s-au oprit toți și au început să mănânce hamburgeri din pachetele luate de la fast-food-ul de alături cu atâta poftă încât te gândeai că era pentru prima oară când gustau din așa ceva.

Am ieșit afară și m-am uitat la clădire. Câteva printuri uriașe erau atârinate de ziduri, anunțând expozițiile care urmau să sosească la Círculo. Un loc în care se întâmplă, zi de zi, altceva.

PE URMELE REGALITĂȚII

Puerta de Toledo (30) - Bazilica
Sfântului Francisc cel Mare (31)
-Palatul Ducilor de Uceda (32)
-Palatul Regal (33) - Catedrala
Regală Almudena (34)

Traseul acesta începe într-o zonă
foarte populară. Puerta de Toledo (30)
se află în cel mai cunoscut district al
Madridului, numit La Latina, cel care
păstrează trăsăturile tradiționale ale
acestei vechi părți a orașului. Arcul
porții a fost un proiect al lui Jose

33

Bonaparte și a fost construit între anii
1817 și 1827.

Poarta marca limita sudică a cetății medievale.
A fost punctul de plecare al vechiului drum
către Toledo și în prezent este calea spre noile
districte rezidențiale de dincolo de râul
Manzanares. O piață modernă așezată în
vecinătatea locuințelor oferă o varietate mare de
produse de consum, dar există aici și magazine
de antichități și suveniruri. Poarta este un arc
semicircular cu două porți mici, de fiecare parte
având coloane ionice și decorațiuni militare.
Construcția sa a început pe vremea când la
cârma Spaniei se afla Jose Bonaparte și a fost
terminată în timpul domniei succesorului său,
regele Fernando al VII-lea. Construcția începută
de regele francez, frate al lui Napoleon
Bonaparte, a fost dedicată victoriei Franței
asupra Spaniei, în 1808, iar la temelie ei acesta a
așezat Constituția de Bayona. După ce francezii
au

Harta traseului

părăsit Spania, regele Fernando a schimbat simbolurile de la Puerta de Toledo (30), a pus la temelie lucrării Constituția de Cádiz și o monedă constituțională și a dedicat edificiul victoriei Spaniei împotriva Franței. Arhitectul lucrării a fost Antonio Lopez Aguado, format la Academia de Arte Frumoase San Fernando.

De aici, Caile Gran Via de San Francisco ne duce spre Bazilica San Francisco el Grande (31), proiect al lui Francisco Cabezas, datând încă din 1761. Bazilica a fost însă terminată de Francisco Sabatini, la cererea regelui Carlos al III-lea, în 1776. Pictori prestigioși, printre care și Goya, au primit misiunea de a-i decora interiorul

Bazilica Sfântului Francisc cel Mare (31) este cea mai mare și mai împodobită biserică din Madrid. Construită în timpul mișcării de reînnoire urbană ce a fost inițiată în perioada domniei regelui Carlos al III-lea, proiectul bisericii a fost *rezultatul* muncii unui grup de arhitecți foarte valoroși. Amplasamentul ei a fost fixat pe locul unei vechi capele franciscane fondată în 1217. Rezultatul a fost o magnifică structură neoclasică, cu șase capele dispuse circular. Fiecare capelă este decorată în mod diferit, iar una dintre ele (San Bernadino de Siena) este pictată de Goya. Muzeul din interiorul bisericii expune câteva importante obiecte religioase. **Basilica Sfântului Francisc cel Mare - Adresa:** Piaza de San Francisco, San Buenaventura, nr. 1; **tel:** 91.365.38.00. **Deschis:** de marți până sâmbătă, între orele 11.00 și 13.00 și între 17.00 și 20.00. **Muzeul se vizitează doar când nu se oficiază procesiuni religioase. Intrare:** 3 euro/persoană - vizite individuale, 2 euro/persoană, în cazul grupurilor organizate.

Alături de bazilică găsiți Capela Cristo de la Venerable Orden Tercera (Capela Creștină a celui de-al treilea ordin). Construcția capelei desăvârșește templul închinat Sfântului Francisc cel Mare. Planurile edificiului au fost coordonate de arhitectul Francisco Bautista (unul dintre constructorii importanți ai Madridului) și de Sebastian Herrera Barnuevo. Capela se compune dintr-o uriașă cupolă teatrală dispusă în formă de piramidă, inspirată din stilul maeștrilor Renașterii italiene.

Continuând drumul pe Caile de Bailen, vedeți la stânga, în Las Vistillas, un mic parc care oferă o priveliște

Puerta de Toledo (30) deschide acum calea spre cartierele rezidențiale ale orașului

minunată a părții de vest a orașului, un lac formidabil unde vă puteți bucura de razele soarelui. În jur se află câteva terase cochete (*tenozos*), pe care ar fi păcat să le ratați, mai ales dacă sunteți obosiți de atâta mers pe jos. Las Vistillas este o zonă aglomerată mai ales în preajma fiestei organizate cu ocazia sărbătoririi patronului orașului, Sîn Isidro. Atunci se organizează festivaluri, concerte, parcul este plin de lume venită special pentru aceste serbări. Mă opresc și eu, pe o bancă. Pe o scenă improvizată din apropiere cântă o trupa de tineri. Sunt drăguți, multă lume se oprește să îi asculte, ei cântă ca și cum s-ar afla pe o mare scenă, se dedică total activității pe care o fac, parcă nici n-ar fi într-un parc. Mulți madrileni prefera să se plimbe, de asemenea, pe vechile străzi care înconjoară cartierul medieval,

Puțin mai departe se află impresionantul viaduct (ce traversează Caile de Segvoia), inaugurat pe 13 octombrie 1874. Construcția sa este spectaculoasă, cu cele trei arcuri de pod care oferă o priveliște fantastică asupra orașului. Multă vreme, viaductul a fost locul preferat de sinucigași, astfel încât Consiliul Orașului a decis, la un moment dat, să atașeze o barieră transparentă de protecție de-a lungul său.

Dacă traversați viaductul, ajungeți la intersecția cu Căile Mayor și vă veți afla chiar în fața Palatului Ducilor de

Uceda (32). Construită în 1611, după prototipul unei case seniorale spaniole, conform unui proiect al lui Juan Gomez de la Mora, clădirea găzduiește acum cartierul general miitar și Consiliul de Stat. Fațada sa conține două portaluri în stil neoclasic, cu coloane, iar desenul original îi conferă un aspect de fortăreață medievală,

Palatul a fost construit pentru Cristobal Gomez de Sandoval, Duce de Uceda, și a fost administrat de Coroana, în anul 1777 denumirea sa a fost schimbată din Palacio de Uceda în Palacio de los Consejos.

Cea mai frumoasă și bogată clădire a zonei este, însă, fără doar și poate, Palatul Regal (33), spațiu în care și astăzi se întâlnesc regii Europei pentru ceții sau întâlniri de familie. Palacio de Oriente, numit Palacio Real a fost construit inițial ca parte a unei fortărețe, dar a fost distrus într-un incendiu, în 1734. Odată luată hotărârea de a fi refăcut, prima piatră a fost pusă în 1737, de arhitecții italieni Giovan Bautista Sacchetti și Francisco Sabatini, care au fost însărcinați cu reconstrucția sa. Palatul Regal (33) din Madrid este unul dintre cele mai frumoase din Europa. Zidurile sale au fost martore la 250 de ani de istorie, iar evenimentele care s-au petrecut aici au schimbat nu doar fața Spaniei, ci și pe cea a întregii Europe.

Palatul are o suprafață de 135.000 m². Pentru noul palat, Ferdinand al IV-lea i-a interzis constructorilor să folosească lemnul, singurele locuri unde acesta a fost întrebuințat fiind ușile. Noua construcție are 280 de încăperi (există camere mai mari decât un teren de tenis), 870 de ferestre, 240 de balcoane și 110 de uși - ceea ce nu e deloc puțin chiar și pentru un spațiu dedicat familiei regale. Interiorul palatului se poate vizita într-o zi. Tapiseria care împodobește palatul este realizată la Fabrica Regală de Tapiserii și veți admira aici pereți întregi îmbrăcați în cea mai fină catifea roșie, mărginiți de stînghii delicate de argint. Frescele sunt, și ele, adevărate capodopere ale genului. Sculpturi în bronz, în stil rococo, ornamentații de China, bogăție și strălucire, toate iau ochii vizitatorilor, lată doar numele unora dintre cele mai frumoase încăperi ale acestui spațiu: Sala Tronului, Sala de Porțelan, Sala Gasparini, Sala Armoniei, Sala Reginei, Sala Chinezească.

Madrid

Vizitatorii pot vedea doar 50 dintre camerele palatului, pentru că spațiul este reședință regală. Deși regele Juan Carlos nu locuiește aici, Palatul este, în mod oficial, locul întâlnirilor la nivel înalt, al seralelor și recepțiilor familiei regale. Deschis: între 1 aprilie și 30 septembrie - în fiecare zi, între 9.00 și 18.00 (în timpul vacanțelor - între 9.00 și 15.00); între 1 octombrie și 31 martie - în fiecare zi, între orele 9.30 și 17.00; (în timpul vacanțelor - între orele 9.00 și 14.00).

Am vizitat Palatul Regal (33). M-am simțit mică, într-o construcție grandioasă. Cu siguranță, înaltele fețe regale se simt bine aici, dar eu, un om obișnuit, nu cred că aș fi putut locui vreodată într-un asemenea palat. M-a fascinat în mod deosebit Sala

Palatul Regal (33) face parte din patrimoniul național al Spaniei și este reședința oficială a regelui Juan Carlos și a reginei Sofia

Tronului, ale cărei decoruri originale au fost conservate intacte de pe vremea lui Carlos al III-lea. Tavanul a fost pictat de Tiepolo, a fost terminat în 1766 și reprezintă o alegorie a monarhiei spaniole. Pereții sunt îmbrăcați în catifea vișinie, realizată la Napoli. Oglinzile enorme și candelabrele de cristal au fost comandate la Veneția, în 1650 au fost aduși, de la Roma, lei de bronz aurit care flanchează superbul scaun al tronului. Alături de Palatul Regal (33), se află o construcție în stil neogotic, dedicată sfântului patron al orașului. Aceasta este catedrala oficială a Madridului, iar numele ei este Catedrala

Regală Almudena (34). Construcția, începută în 1879, a fost terminată definitiv de-abia în 1992, după ani de întreruperi și pauze, dintre care cea mai notabilă a fost cea din timpul Războiului Civil (1936-1939).

Ideea de a construi această catedrală a aparținut Congregației Adoratorilor Virginei de la Almudena care, pe 22 decembrie 1868, i-a cerut Arhiepiscopului de Toledo permisiunea de a ridica o biserică dedicată Fecioarei. Regele Alfonso al XII-lea a pus piatra de temelie, în 1883 în 1884, papa Leon al XIII-lea a ridicat Madridul la rang de dioceză, iar vechiul proiect al unei biserici parohiale s-a transformat într-un plan al unei catedrale uriașe, în stil neogotic. Proiectul inițial al construcției a suferit, și el, de-a lungul timpului, mai multe transformări. Marea criptă a fost finisată de-abia în 1911.

Defeliu din Sala Tronului din Palatul Regal, ale cărei impresionate decorațiuni au fost realizate la Veneția, Napoli și Roma

în 1944, un concurs național de arhitectură a încercat să găsească o nouă soluție pentru marea catedrală, pentru că proiectul original, neogotic, era considerat nepotrivit pentru vecinătatea cu stilul neoclasic al Palatului Regal (33). Munca a continuat cu greu, termenele fiind prelungite, din diferite motive și chiar, pentru o lungă perioadă de timp, paralizate. Cea mai importantă parte a catedralei a fost terminată în 1993, iar papa Ioan Paul al II-lea a oficiat aici o ceremonie de consacrare în 15 iunie, în același an.

Grădinile Sabatini se întind, începând cu fațada nordică a Palatului Regal (33), între Caile de Bailen și Cuesta de San Vicente, pe o arie de 20.000 m². Grădinile regale, deschise publicului de regele Juan Carlos, în 1978, au fost construite în anul 1933 în onoarea lui Sabatini, faimosul arhitect italian care a creat cele mai importante clădiri ale Madridului în timpul regimului lui Carlos al III-lea. Grădinile sunt o oază de liniște și frumusețe, iar statuile și monumentele sunt îngrijite extrem de atent de administratori. Madrilenii adoră să vină aici pentru plimbări, pentru a se relaxa, pentru a citi sau chiar pentru a studia. Geometria grădinilor se potrivește perfect cu Palatul Regal (33), ele părând o extensie firească a acestuia. Intrarea este liberă, accesul fiind permis între orele 7.00-23.00. Mi-am încheiat o după-amiază aici, în Grădinile Sabatini. Am simțit, mai mult decât oricând, că simetria perfectă a

mediului care mă înconjoară îmi poate oferi o stare de echilibru psihic și fizic. Și asta pentru că firea mea exuberantă, mă oprea mereu să mă așez și să reflectez la ceea ce mă înconjoară. Dar aici simt că aș putea sta ore în șir, fără să mă gândesc la nimic. Mă bucur doar de frumusețea tufelor perfect decupate. Nici o frunzuliță nu pare crescută mai mult decât vecina ei de alături, nici o statuie dintre cele câteva zeci care sunt expuse în parc nu este altfel decât cea de vizavi.

Seara se încheie, în mod neașteptat față de desfășurarea calmă a zilei într-un bar cu flamenco. Trebuia să se întâmple și asta, sunt deja de trei zile la Madrid și nu ajunseseam în sufletul Spaniei...

Flamenco este o artă specific spaniolă. Există trei combinații fericite în flamenco - cântecul, dansul și sunetul de chitară. Țigani au fost considerați creatorii stilului flamenco sau, cel puțin, ei au fost cei care au jucat cel mai important rol în crearea sa. Dar și cântecele și jocul popular din Andalusia au avut o influență hotărâtoare asupra seducătorului flamenco. Cele șapte secole de ocupație musulmană l-au influențat, direct sau indirect. Pentru prima oară s-a vorbit, în literatură, despre flamenco, în „Cartas Marruecas”, al lui Cadalso, în 1774. În timpul anilor de aur (1869-1910), flamenco s-a dezvoltat, odată cu apariția

localurilor de gen, și, în doar câțiva ani, și-a definitivat forma, începând cu anul 1915, în întreaga lume s-au organizat spectacole de flamenco. În zilele noastre show-urile de flamenco au început să influențeze și alte genuri de muzică, precum salsa sau bossa nova. Dansul flamenco s-a schimbat și el. Dansatoarele încearcă acum să-și demonstreze mai mult temperamentul decât talentul artistic. Spaniolii spun că nu vei ști niciodată ce înseamnă cu adevărat flamenco dacă nu te vei afla, într-un miez de noapte, însoțit de un mic grup de prieteni, undeva, în sudul Spaniei, și în jur nu vor fi decât o voce, o chitară și un trup de femeie tânără mișcându-se în lumina lunii.

Am aflat ce este flamenco la Tablao Corral de la Moreria, restaurant deschis în 1957, de Manuel del Rey. Proprietarul încearcă să ofere clienților săi nu numai spectacole de flamenco de o calitate artistică deosebită, ci și un ambient cu totul și cu totul special. Locul poate găzdui 150 de persoane, are aer condiționat - și, cu siguranță, are nevoie, la cât de tare se încinge atmosfera în timpul show-ului; mobilierul și lămpadarele creează un stil castilian clasic, iar meniul este extrem de ofertant. O să vă detaliez, spre exemplu, doar meniul Moreria care conține un *consomme a la Madrid* (o supă de vită strecurată, amestecată cu sos cald și crutoane), pui cu usturoi și

sos de vin alb cu garnitură de *paella*, iar, ca desert, budincă de orez caramelizat cu șerbet de mandarine sau cremă de zahăr ars cu pișcoturi glazurate în ciocolată. Băutura - vin roșu de Osborne, apă minerală și cafea. Oferta aceasta de mâncare am ales-o eu, dar am tras cu ochiul la farfuriile vecinilor și n-am putut să nu poftesc la salatele de fructe de mare cu orez sau la peștele la grătar care arăta ca pentru o expoziție culinară.

Dar să lăsăm mâncarea deoparte și să ajungem la adevăratul scop al escapadei mele nocturne - spectacolul de flamenco.

Show-ul durează aici o oră, iar cei opt artiști sunt celebri la Madrid pentru calitatea excepțională a prestației lor artistice. Sunt doi chitariști, doi cântăreți și patru dansatori. Fiecare dansator are o coregrafie care reflectă propria sa interpretare a dansului flamenco. Blanca del Rey este guest star-ul show-ului. Este câștigătoarea Concursului Național de Flamenco și a înființat, cu câțiva ani în urmă, Ballet Flamenco Blanca del Rey, o companie dedicată dezvoltării performanțelor coregrafice și studiului stilului flamenco. Blanca este căsătorită cu proprietarul restaurantului, au împreună un copil, dar continuă, în fiecare seară, să danseze pentru clienții localului. Și nu o face pentru bani, ci pentru că dansul este viața ei.

Am aflat că printre spectatorii care au poposit, de-a lungul timpului, aici s-au numărat regele Hussein al Iordaniei, George Bush (seniorul), Richard Nixon, John R Kennedy, Henry Kissinger, Marlon Brando, Gina Lollobrigida, Claudia Cardinale, Peter Ustinov, Marcello Mastroianni, Federico Fellini, Marlene Dietrich, Richard Burton, Bette Davis, Frank Sinatra, Liza Minelli, Tom Jones, Yehudi Menuhin, Rudolph Nureyev, Mohammed Ali „Cassius Clay”, Pele, Alain Prost, Nicky Lauda, Pablo Picasso, Salvador Dali, Ernest Hemingway.

Iată lista celor mai importante centre în care puteți admira seducătorul dans flamenco:

- Candela - Caile del Olmo, nr. 3; tel: 91.467.33.82; metrou: Tirso de Molina;

- La Solea - Cava Baja, nr. 34; tel: 91.365.52.64, metrou: La Latina;
- Casa Patas - Caile de Canezales, nr. 10; tel: 91.369.04.96; metrou: Tirso de Molina, www.casapatas.com;
- Gafe de Chinitas - Caile de Torija, nr. 7; tel: 91.559.51.35; metrou: Santo Domingo, www.chinitas.com;
- Suristân - La Cruz, nr. 7; tel: 91.532.39.09; metrou: Sevilla;
- Pena El Chaquelon - Caile de Canezales, nr. 39; metrou: Paloș de la Frontera/Delicias;
- Pena Ilamencia Fosforito - Picos de Europa, nr. 11; metrou: Nueva Numancia;
- Andalusi - Căpitan Haya, nr. 19; tel: 91.556.14.39; www.andalusimadrid.com;
- La Axarquia - Calatrava, nr. 32; tel: 91.366.66.03, metrou: La Latina; www.axarquia-flamenco.com;
- El Corral de la Pacheca - Juan Ramon Jimenez, nr. 26; tel: 91.353.01.00/01; www.corraldelapacheca.com;
- Albores Flamencos - Arrieta, nr. 7; tel: 91.542.46.77; metrou: Opera;
- Corral de la Moreria - Moreria, nr. 17; tel: 91.365.84.46.

Show-urile de flamenco au cucerit astăzi întreaga lume

O PLIMBARE CLASICĂ

Piaza de la Cibeles (35) - Palatul Linares (37) - Palatul Comunicațiilor (38) - Muzeul de Arte Decorative (42) - Muzeul Militar (43) - Academia Regală de Limbă Spaniolă (44) - Parcul Retiro (45) - Palatul de Cristal (46) - Palatul Velázquez (47)

Am început ziua cu un mic dejun la o terasă din apropierea Pieței Cibeles (Piaza de la Cibeles) (35). Am preferat această soluție, adică o masă ușoară luată cât mai aproape de locul de unde

41

începe traseul zilei de astăzi, ca să evit să lenevesc mai mult de o oră în fața farfuriei. Am ales astăzi *tortilla espanola*, adică omletă cu cartofi prăjiți, o cafea și un fruct de avocado. Ziua poate începe. Fântâna din Piaza de la Cibeles (35) este unul dintre cele mai importante monumente ale orașului.

Construită în secolul al XVIII-lea, în onoarea zeiței grecești a fertilității, Cibeles, pe care o putf 11 vedea într-o călească trasă de lei și plasată în mod original în fața Cartierului General al Electricității din Madrid, statuia beneficiază de o lumină superbă în timpul nopții. Simbol al orașului, Fântâna Cibeles este preferata madrilenilor, în timpul Războiului Civil (1936-1939), monumentul a fost protejat de un zid. Astăzi, la Fântâna Cibeles vin suporterii de fotbal atunci când echipa lor favorită înregistrează o victorie.

Fântâna Cibeles este considerată emblema oraşului, vizitatorii fotografîindu-se deseori în faţa ei

La nord-vest de Piaza de la Cibeles (35), pe jumătate ascuns de copacii umbroşi, putem vedea cartieul general al Armatei, găzduit de Palatul Buenavista, care a fost construit în 1769. Traversând strada, găsim Palatul Linares (37), în prezent Centrul Cultural American, o construcţie în stil neobaroc, realizată în 1878.

Palatul a fost construit din Iniţiativa lui Juan Murga, marchiz de Linares şi senator. Stilul neobaroc, cu faţadă convexă, este atribuit unor arhitecţi diferiţi - Adolfo Ombiecrt şi Coiubi. Interiorul a fost decorat de artiştii importanţi ai momentului, Pardilla, Domínguez şi Ferrant. Covoarele şi tapiseriile au fost fie realizate la Paris, fie comandate la Fabrica Regală de Tapiserie. Saloanele se evidenţiază prin ornamentaţiile cu totul şi cu totul deosebite: scara principală este din marmură de Carrara, iar mobilierul are încrustaţii aurite stil Louis al XV-lea. Grădina este şi ea spectaculoasă, cu ronduri de flori şi arbuşti ornamentali foarte rari. Astăzi se află aici Casa Americii Latine,

iar saloanele au fost transformate în săli de audiţie, fonotecă, videotecă, mai multe săli de expoziţii, bibliotecă. Există chiar şi un restaurant, un mic magazin de antichităţi, un muzeu şi o librărie. Multe evenimente culturale importante se petrec aici, în cartierul general al organizării relaţiilor culturale dintre Spania şi America de Sud.

Palatul Linares - Adresa: Paseo de los Recoletos, nr. 2, Piaza Cibeles; tel: 91.595.48.00; www.ca5america.es. Intrare liberă. Deschis: de luni până vineri, între orele 11.00-20.00; sâmbăta şi duminica, între orele 11.00-14,00.

În partea sudică, în aceeaşi Piaza de la Cibeles (35), se află impresionantul Palat al Comunicaţiilor (38), o structură imensă, a cărei construcţie a fost începută în 1904, de arhitecţii Otamendi şi Palacios.

Palatul Comunicaţiilor (38) este o clădire construită în stil eclectic, cu componente gotice, romane, renaşcentiste, cu detalii arhitecturale tipic franceze, americane şi ale

modernismului spaniol, în interiorul palatului, se află Muzeul Poștal și Telegrafic, care prezintă colecții istorice de echipament telegrafic din secolul al XVIII-lea, evoluția telefonului, dar și modele de tehnologie modernă și chiar o machetă a satelitului Hispasat. De asemenea, există o colecție de timbre și mărci poștale.

Palatul Comunicațiilor - Adresa: Plaza de la Cibeles; tel: 91.396.26.79, fax: 91.396.21.29, www.correos.es/30/1Q/3Q1Q.asp, Intrarea liberă. Deschis: de luni până vineri: 9.00-21.00, sâmbăta: 9.00-14.00.

Muzeul Poștal și telegrafic

Deschis: de luni până vineri: 9.00-14.00 și 17.00-19.00, sâmbăta: 9.00-14.00.

Următorul popas, pe Paseo del Prado, la numărul 5, este Muzeul Naval (39), care expune documente interesante și relicve ale unor corăbii ale marinei spaniole, precum și modele ale unor nave moderne. Intrarea este gratuită, lucru care se întâmplă destul de rar la instituțiile culturale din Madrid.

Muzeul Naval (39) este deschis de marți până duminică, între orele 10.30-13.30; luni este închis. Sâmbăta și duminica, începând cu ora 11.00, vizitatorii pot beneficia de ghid.

Biblioteca muzeului conține cea 27.000 de volume, dar accesul este restricționat pentru anumite categorii de vizitatori. Muzeul își datorează existența lui don Antonio Valdes și lui Fernández Bazán, secretarii pe probleme de marină ai regelui Carlos al IV-lea. Originea colecțiilor muzeului este diversă, în mare parte ele au aparținut Casei Regale, fostului secretariat

al Marinei, Companiei de Soldați ai Marinei, Departamentelor de Navigație ale Peninsulei Iberice, precum și unui număr semnificativ de donatori particulari.

Având în vedere tradiția de cuceritori pe mare a spaniolilor, vă imaginați, probabil, cât de bogat în exponate este acest muzeu. De la arme și obiecte militare la machete de corăbii, picturi, obiecte personale care au aparținut marilor navigatori ai Spaniei.

Tot aici» în zonă, se află Banca Națională a Spaniei (40). Construcția a fost terminată în 1892 și reflectă tendințe neorenescentiste.

Continându-ne drumul, observăm Poarta Alcalâ (Puerta de Alcalâ) (41) devenită un important simbol al orașului. Originile ei merg departe în timp (în anul 1559) când s-a dorit marcarea, prin această construcție, a intrării în oraș a Dornei Mărgărita Austria, soția lui Felipe al II-lea. În anul 1976, Poarta Alcalâ (41) a fost declarată monument național.

Ne apropiem de Caile de Montalbán, unde se află Muzeul de Arte Decorative (42), o clădire cu 62 de camere, dispuse pe mai multe etaje. Muzeul expune colecții bogate de mobilier, ceramică și piese decorative, tapiserii, o elaborată casă a păpușilor, figurine de alabastru și chiar ustensile de bucătărie.

Muzeul de Arte Decorative - Adresa: Caile de Montalbân, nr. 12; tel: 91.532.64.99. Deschis: marți până vineri, între orele 9.30-15.00; sâmbătă și duminică, între orele 10.00-14.00. Intrare: 2.40 euro pentru adulți, 1.20 euro pentru studenți și copii.

În aceeași zonă istorică, pe Caile de Mendez Nunez, se află Muzeul Militar (43), iar pe Caile Felipe IV -Academia Regală de Limbă Spaniolă (44).

Academia Regală de Limbă Spaniolă (44), fondată în 1713, avea misiunea, conform cerințelor exprese ale regelui Felipe al V-lea, să impună și să păstreze puritatea, eleganta și curățenia limbii castiliene. Instituția, trecută sub auspiciile Casei Regale, și-a adaptat, însă, cerințele de-a lungul timpului, iar rolul ei este, acum, să păstreze unitatea limbii spaniole.

Urmează Parcul Retiro (45). Înainte de a păși pe aleile umbrite ale superbului loc de recreere, găsim un

restaurant cochet, la care servesc masa, mai ales că a trecut binișor de ora prânzului. Este vorba despre Geographic Club, o cafenea-restaurant, decorată gen *trovel ana âiscovery*. La parter este un bar uriaș și aerisit, perfect pentru a servi o băutură sau o cafea. La primul etaj se află restaurantul, iar la cel de-al doilea un *irish pub*. Băuturile sunt puțin cam scumpe, dar atmosfera relaxantă a barului face toți banii.

Există mai multe intrări în Parcul Retiro (45) - Caile de Alfonso XII, Caile de Alcalá, Piaza de la Independencia și Avenida de Menendez Pelayo. Indiferent ce cale alegeți, veți găsi aici grădini, palate, scuaruri și mici construcții realizate din ordinul lui Felipe al IV-lea, pentru a fi folosite de familia regală. În parc, puteți admira

Madrid | O plimbare clasică

Palatul de Cristal (46), o superbă construcție din fier și sticlă, și Palatul Vdâzquez (47), ambele construite la sfârșitul secolului al XIX-lea și folosite, de regulă, drept centre expoziționale.

Amenajat în secolul al XV-lea, Parcul Retiro (45) a funcționat inițial ca o grădină-anexă a Palatului Buen Retiro, Abia spre sfârșitul secolului al XIX-lea a fost deschis pentru public. Printre atracțiile acestui loc se numără cei 15.000 de copaci, un observator astronomic, trei săli de expoziții, precum și cele două palaie pe care le găzduiește. Nu ratați grădina de trandafiri la Rosaleda. Parcul se întinde pe 120 ha de pământ, cu 20 ha mai puțin decât celebrul Central Park din New York și este situat chiar în centrul Madridului. Palatul de Cristal (46) a fost construit în Parcul Retiro, de către arhitecții Ricardo Velázquez Bosco și Alberro del Palacio, în anul 1887, inițial pentru a găzdui o expoziție exotică de floră filipineză. Clădirea din fier și sticlă seamănă puțin cu o biserică gotică, cu abside. Este extrem de modernă și are, încă, aceeași destinație - este centru de expoziții, ținând de Centrul de Arte Regina Sofia. Palatul de Cristal - Adresa: Paseo del Duque Fernán Nunez, Parcul Retiro; ,61:91.574.66.14. Intrare liberă. Deschis: de luni până sâmbătă, între orele 10.00 și 18.00, duminică, între orele 10.00 și 16.00.

Palatul Velázquez (47), cel mai are din Parcul Retiro, a fost construit 1883, ca un pavilion pentru expoziție miniere, iar acum este folosit ca ala de expoziții pentru Centrul de Arte Regina Sofia. Palatul este numit astfel după numele arhitectului care l-a construit, Velázquez Bosco.

Natul Velázquez- Adresa: Paseo del Duque Fernán Nunez, Parcul Retiro;

Parcul Retiro (45) a fost aranjat în cea mai mare parte în stil francez. Există însă și câteva părți în care vegetația a fost lăsată să crească în mod natural

tel: 91.573.62,45, Intrare liberă. Deschis: de luni până sâmbătă, între orele 10.00 și 18.00, duminica, între orele 10.00 și 16.00.

Seara se încheie, pentru grupul nostru, într-o discotecă salsa, o explozie de lumină și culoare, extravagantă și, de ce să nu recunosc, puțin obositoare. Am mers, împreună cu prietenii pe care mi i-am făcut aici, la Madrid, la Tropical House, un club aflat chiar în Piaza de Espana. Aflasem ca aici este unul dintre cei mai buni DJ din Madrid, iar muzica pe care o pune este salsa clasică din anii 70 și, din când în când, selecțiuni de muzică columbiană, merengue și bachata. Atmosferă incendiară, muzică la maxim, ritmuri unduitoare, aseasonate cu băuturi exotice. Biletul de intrare m-a costat 8 euro și a inclus o băutură, adică un cocteil. Din păcate aerul condiționat nu prea a făcut față, norocul meu a fost că am stat chiar lângă unul dintre aparate și doar așa am reușit să mă mai răcoresc. Oricum, seara s-a prelungit până spre 3 dimineața și, când am părăsit eu Tropical House, atmosfera era, în continuare, ca la începutul serii, adică amețitoare. Am aflat, la plecare, de la unul dintre oamenii discotecii, că pot veni aici să iau lecții de salsa, la prețul de 10 euro pe ședință. Din păcate eu nu mai am mult de stat la Madrid, așa că n-o să am timp de cursuri de dans. Mi-am cumpărat, în schimb, de la un stand din club, un CD cu Spanish Harlem Orchestra - *Un gran aia en el barrio*.

MADRIDUL IUBITORILOR DE ARTĂ

Muzeul Thyssen-Bornemisza (48)
-Muzeul Lope de Vega (50) - Fântâna
Nepîun (52) ~ Muzeul Prado (53)
-Grădina Botanică (54) - Centru! de
Arte Regina Sofia (55)

Madridul este un centru cultural
care pulsează de viață. Muzeele sale
cele mai importante - Prado, Regina
Sofia și Thyssen-Bornemisza sunt
cunoscute în toată lumea. O țară ca

Madr;

Madridul iubitorilor de artă

Spania, care primește în jur de 40 d
milioane de turiști anual, a învăța
să-și exploateze marile resurse cultu
râie. Fiecare clădire din Madrid își ar
istoria sa. Dar muzeele pe care vi l
propun în acest traseu nu se rapoi
tează doar la istoria orașului, ci apa:
țin istoriei universale a artei.

Vom începe traseul cu Palati
Villahermosa, unde se află Muzei
Thyssen-Bornemisza (48). Muzeul
fost construit în secolul al XVII-lea <
un palat neoclasic și a fost reconstru
la începutul secolului al XIX-lea,

Muzeul Thyssen-Bornemisza;
tel: (+34)91.363.01.51;
e-mail: inform@museothyssen.org.

ieschis: de marți până duminică, între orele
000-19.00. Este închis în fiecare luni și în
ațele de 11anuarie, 1 mai și 25 decembrie,
ntrare: colecții permanente - 4,80 euro
se fac reduceri până la 3 euro); expoziții
smporare - 3,60 euro (se fac reduceri până la
:,40 euro); bilete combinate (colecții permanente
expoziții temporare) - 6,60 euro; se fac educeri
de până la 3,60 euro. Primesc bilete cu educere
persoanele peste 65 de ani și studenții. Copiii
sub 12 ani au accesul gratuit. Grupurile nai mari
de 25 de persoane, în cazul colecțiilor
lemianente, și de 20 de persoane, în cazul
«pozițiilor temporare, trebuie să facă o ezervare
prin telefon, riuzeul are un serviciu foarte eficient
de udio-ghid pentru colecțiile permanente.
lceasta facilitare este valabilă în limbile panioală,
engleză, franceză, germană și italiană
1 costă 3 euro. Fotografierea și înregistrarea
ideo sunt interzise. Muzeul oferă facilități
peciale pentru persoanele cu handicap.
tre o cafenea și un mic restaurant unde puteți
[ăsi orice fel de băuturi, sandșuri, produse le
patiserie, gustări, dar și meniuri *â la carte*. icesie
localuri sunt la primul etaj. *ntrarea este liberă*,
)m considerente de securitate și de igienă este
nterzis accesul în muzeu cu mâncare, băutură,
mmale, plante, umbrele, bagaje mari sau
ericuloase. Pentru toate acestea există n spațiu
păzit de depozitare. İolecția fabuloasă de picturi
găzduită de aiatul Vjllahermosa (consirurt fa
secolul l XIX-lea) a fost aranjată de arhitectul
tefael Moneo. Acum există aici BOO de lucrări, a
îâror colectare a început în 1920 de către tatăl
tronului Thyssen-Bornemisza. După moartea
cestuia, operele au fost împrăștiate în mai n uite
colecții private, dar baronul moștenitor a nceput
recolectarea celor vechi si achiziționarea nora
noi. Astăzi, aceasta este una dintre cele nai
importante colecții private din lume. fluzeul și-a
deschis porțile în 1992, după o nțelegere între
Guvernul spaniol și baronul 'hyssen-
Bornemiszas. Muzeul expune opere ale

Harta traseului

școlii de pictură italiene, engleze și germane. Colecția modernă include lucrări ale impresionismului și expresionismului european și american, până la jumătatea secolului al XX-lea.

Un tur al muzeului, așa cum l-am făcut eu, în doar două ore, este absolut irelevant pentru ceea ce ar trebui să stârnească, în fiecare dintre dumneavoastră, vizitarea galeriei de artă pe care baronul Thyssen a realizat-o. E prea puțin, nu aveți timp să sedimentați informația pe care ghidul vi-o oferă. Rămâneți, totuși, chiar după o vizită „în fugă”, cu o mulțime de impresii extraordinare. Mi-am promis că, dacă mă voi mai întoarce vreodată la Madrid, să rezerv o zi întreagă Muzeului Thyssen (48).

Continuându-vă drumul, ajungeți la Palatul Congreselor (49), sediu al Parlamentului spaniol, în Piaza de las Cortes. Construcția, ce conține

Palatul Congreselor (49) este astăzi locul unde se concepe legislația spaniolă

elemente ale stilului neoclastic -coloane corintiene - a fost terminată în 1850, sub îndrumarea lui Narciso Pascual și Colomer. Pe partea cealaltă a Căile Cervantes se află luxosul Hotel Palace, construit în 1912. Pe Căile de Cervantes, la numărul 11, se află Casa memorială Lope de Vega (50), loc prin care au trecut mulți dintre scriitorii renumiți ai Spaniei (Cervantes, Quevedo, Gongora etc.) Muzeul memorial conține o colecție de obiecte care au aparținut scriitorului Lope de Vega (1562-1635).

Casa Memorială Lope de Vega -Adresa: Căile de Cervantes, nr. 11; tel: +34.91.42.992.16, fax: +34.91.429.92.16, e-mail: cmlopev@terra.es
Deschis: marți până vineri, între orele 9.30 și 12.30, sâmbăta, de la ora 10.00 până după-amiază.

Fântâna Neptun (52) este realizată integral din marmură albă

Madm

Pe aceeași stradă, la numărul 18, se află Biserica Trinitarias (51), construcție ce datează din secolul al XVII-lea. Altarul său este considerat o capodoperă.

Întorcându-vă apoi în direcție; Paseo del Prado, veți găsi 48 Rintân

Neptun (52), o statuie ce-l înfățișea: pe zeul mării, mânuindu-și tridentul. Autorul planurilor monumentului este Ventura Rodn'guez, același care a realizat și Bântâna Cibeles, iar sculptorii ei sunt Juan Pascual de Mena. Fân echipei de fotbal Atletico Madrid vi întotdeauna la Rintâna Neptun (5) pentru a celebra victoriile formației favorite, în aceeași zonă, în Piaza de Lealtad, se află Hotelul Ritz, a cărei construcție a fost realizată în 1910, alături, fantasticul Prado (53).

Muzeul Prado (53) este găzduit într-o clădire neoclasică, ale cărei planuri au fost realizate de arhitectul Juan de Villanueva în 1785 și a cărei destinație inițială era de muzeu de istorie naturală. Lucrările de construcție au fost oprite la sfârșitul domniei lui Carlos al III-lea, în anii sângeroși ai războiului de independență și au fost reluate la începutul domniei lui Ferdinand al VII-lea. În acest răstimp, spațiul a fost folosit pe post de cartier general al trupelor de cavalerie ale lui Napoleon. După alungarea francezilor, când Ferdinand al VII-lea a hotărât înființarea unui muzeu care să găzduiască operele colecției regale spaniole, el a optat pentru această clădire, a cărei construcție fusese începută de bunicul său. Adevăratul fondator al muzeului este, de fapt, cea de-a doua soție a lui Ferdinand, Maria Isabel de Braganza, cea care a insistat foarte mult ca acest proiect să se pună în practică.

Sculptura în stil neoclasic, reprezentând-o pe această regină discretă, iubitoare a artelor frumoase, se află la intrarea Goya, în muzeul pe care ea nu a mai apucat să-l mai vadă inaugurat. De data aceasta, proiectul lui Villanueva a fost desăvârșit, iar numele oficial al clădirii a devenit Muzeul Regal de Pictură și Sculptură. Structura clădirii a fost finalizată 10 ani mai târziu. După încă cinci ani au fost definitive și decorațiunile interioare. Primele picturi au fost trimise muzeului din colecția regală (un număr de 1.500 de piese). Regele Ferdinand al VII-lea a finanțat, din propriul buzunar, achiziționarea multor lucrări valoroase pentru Muzeul Prado (53). Unul dintre evenimentele neplăcute

a fost marele jaf de la Muzeul Prado (53), organizat cu puțin timp înainte de aniversarea primului centenar, în 1918. Hoții au furat piese importante din celebrul Tezaur Dauphin. Unele obiecte au fost descoperite și înapoiate muzeului, multe, însă, din păcate, n-au mai apărut niciodată.

Fațada Velázquez a fost opera a șase pictori, cinci sculpturi și cinci arhitecți și reprezintă o alegorie extrem de apreciată de poporul spaniol. Muzeul Prado (53) conține cele mai importante colecții ale picturii spaniole. Pot fi admirate aici capodopere ale lui Velázquez, Goya, Murillo, Ribera și Zurbarán, dar și piese ale picturii italiene și flamande.

În Muzeul Prado (53) din Madrid **puteți** admira celebre opere ale unor pictori spanioli de **mare** valoare: Velázquez, Goya, Murillo

Muzeul Prado - Adresa: Edificio Villanueva,
Paseo del Prado; lei: 91.330.29.00,
fax: 91,330.28,56,
e-mail: museo.nacional@prado.mcu.es,
site: museoprado.mcu.es

Acces: prin stațiile de metrou Banca Spaniei sau Atocha. Autobuze 9,10,14,19,27,34,37 și 45.
Deschis: marți - duminică: 9.00-17.00; pe 24 și 31 decembrie: 9.00-14.00. Muzeul este închis în fiecare luni și în zilele de 1 ianuarie, 1 mai și 25 decembrie.

Intrare: 3 euro. Beneficiază de reduceri de până la 1,5 euro studenții și membrii asociațiilor naționale și internaționale ale muzeelor. Au intrarea liberă vizitatorii sub 18 ani și cei peste 65 de ani, șomerii, membrii Fundației Prietenii Muzeului Prado.

Legitimațiile anuale pentru Muzeul Prado costă 24,04 euro, iar legitimațiile Paseo del Arte (tichete combinate pentru Muzeul Prado, Muzeul Thyssen și Centrul de Arte Regina Sofia)-7,66 euro.

Vizitatorii pot beneficia de un audio-ghid, care costă 3 euro. În interior există o cafenea și un restaurant.

Impresiile după Prado (53) sunt și mai puternice decât cele pe care le-am avut după vizitarea Muzeului Thyssen (48). Probabil nu a fost o alegere prea fericită faptul că le-am inclus în aceeași zi a circuitului meu, pentru că, la fiecare dintre, ele, am acumulat atât de multe, încât parcă, acum, ele încep să se confunde.

Se apropie momentul prânzului, sunt încă într-o stare de visare și nu-mi vine deloc să mă gândesc la mâncare. Cei din grupul meu se opresc să-și cumpere câteva amintiri, fotografii cu Muzeul Prado (53), tot felul de minuni

Grădina Botanică (54) a fost declarată în 1947 monument național. La începutul anilor '80, un celebru arhitect și un peisagist au remodelat pavilioanele sale

pe care le găsim pe tarabele vânzătorilor ambulanți din zonă, apoi se grăbesc spre Planet Hollywood, dornici, probabil, să guste și din mâncarea americană.

Restaurantul este deschis de luni până joi între orele 13 și 24, vinerea și sâmbăta - între orele 13 și 1 noaptea, iar duminica - precum în cursul săptămânii.

Meniul specific american, oferă fel de fel de salate, aperitive, fripturi speciale, burgeri și sandvișuri și o mulțime de deserturi într-adevăr delicioase. Eu am ales pui prăjit, asta însemnând o jumătate de pui, cu garnitură de cartofi prăjiți și fasole verde și o salată care seamănă cu cea

bulgărească care se face pe la noi, cu deosebirea că are un adaos de avocado proaspăt, două feluri de brânză și un dressing rusesc. Desertul a fost *wM'fe chocolate bread pudding*, adică o budincă cu ciocolată albă, servită cu înghețată și sos de bourbon Jim Beam.

Continuându-vă drumul pe Paseo del Prado, ajungeți la Grădina Botanică (54), loc unde se organizează, de obicei, expoziții botanice. Aici poate fi admirată o mare varietate de plante și arbori rari, în spațiul special destinat acestui scop de către regele Ferdinand al VI-lea, amplasat în apropierea râului Manzanares. Cea mai importantă parte a colecției - 10.000 de plante - a fost adusă de Alessandro Malaspina, în

Centrul de Arte Regina Sofia (55) funcționează ca un muzeu, dar este, în același timp, un spațiu al intelectualității moderne

1794. Grădina are mai multe pavilioane, trei terase uriașe și o seră superbă.

Grădina Botanică - Adresa: Piaza de Murillo, nr. 2.
Deschis: zilnic, tot timpul anului. Intrare: 1,50 euro pentru adulți; 0,75 euro pentru studenți.

Centrul de Arte Regina Sofia (Centro de Arte Reina Sofia) (55) este cel mai modern muzeu al Madridului, așezat pe Caile de Santa Isabel. Destinația inițială a clădirii a fost de spital. A fost construit în stil neoclasic, la mijlocul secolului al XVIII-lea, de către arhitectul Francisco Sabatini. Pe 10 septembrie 1992, după o restaurare complexă a spațiului, regele

Juan Carlos și regina Sofia au inaugurat aici colecția permanentă a Centrul de Arte Regina Sofia (55).

Centrul de Arte Regina Sofia -
Adresa: Caile de Santa Isabel, nr. 52;
tel: 91.457.50.62, 91.468.30.02,
fax: 91.467.31.63.

Alte spații expoziționale:
Palatul Velázquez - Parcul Retiro;
tel: 91.573.62.45.

Palatul de Cristal - Parcul Retiro;
tel: 91.574.66.14.

Deschis: de luni până sâmbătă, între orele
10.00-21.00, duminică -10.00-14.30

Intrare: 3,01 euro. Beneficiază de o reducere de
50% studenții și corespondenții instituțiilor
Internationale du caracter cultural. Beneficiază de
gratuitate copiii sub 18 ani, persoanele peste 65
de ani, jurnaliștii, membrii Fundației Prietenii
Muzeelor. Accesul este gratuit în
bibliotecă, grădină, cafenea și restaurant

Biblioteca și Centrul de Documentare sunt specializate în arta secolului al XX-lea și au peste 100.000 de volume și 1.000 de titluri de reviste de specialitate.

Există, de asemenea, o arhivă de 9.000 de diapozitive care pot fi consultate la videotecă, peste 3 500 de înregistrări sonore care pot fi ascultate la fonotecă și peste 900 de materiale video care pot fi consultate la serviciul audiovizual al muzeului.

Pictura lui Pablo Picasso, Guernica, este cea care m-a impresionat în mod deosebit. Povestea ei, pe care o citisem de mult, m-a făcut să mă gândesc, din nou, la ororile pe care le aduce cu sine un război, de oricare tip ar fi el. Picasso a pictat Guernica în timp ce se afla la Paris. După ce naziștii au bombardat orașul Guernica, în timpul războiului civil dintre 1936 și 1939, pentru a-l sprijini pe Franco să-și ducă la împlinire ideea instaurării unei dictaturi republicane în Spania monarhistă, veștile despre dezastrul din orașelul basc au ajuns în întreaga lume. Comunitatea locală fusese, pur și simplu, distrusă de bombardamentele aviației naziste. Mine, fabrici, infrastructură, locuințe, tot. Picasso a înfățișat, în stil cubist, pe pânză, oameni, animale și clădiri spulberate de atacul aerian. Liniile sunt dure, trase cu nerv, grosolan îngroșate, tocmai pentru a sublinia bestialitatea, cruzimea cu care bombele ucigașe au sfârșit comunitatea liniștită a bascilor. Pictorul a refuzat să-și expună tabloul în Spania multă vreme după ce regimul nazist condus de Adolf Hitler s-a încheiat. Opera sa a stat la New York,

la Muzeul de Artă Modernă, până în momentul morții lui Franco. Din acel moment Guernica se află în Centrul de Arte Regina Sofia (55) din Madrid. Dar a fost și va rămâne în veci un simbol al Spaniei, al luptei împotriva nazismului. La vremea aceea, pe la începutul anilor '40, la o recepție la care se afla și Picasso, unul dintre ofițerii germani veniți la Paris l-ar fi întrebat, văzând pentru prima oară o copie a Guernicăi: „Dumneavoastră ați făcut-o?”. Răspunsul marelui pictor a fost: „Nu, dumneavoastră ați făcut-o!”, referindu-se desigur la autorii morali ai catastrofei umanitare de la Guernica și din alte sute de locuri din Europa, distruse de ororile celui de-al Doilea Război Mondial. O copie a tabloului lui Picasso se află pe holul principal al sediului Națiunilor Unite de la New York, ca o aducere aminte a războaielor ce sau loc undeva în lume. Ca o ironie sau poate nu tocmai, camerele de filmat și aparatele de fotografiat ale jurnaliștilor au surprins, în planul doi al unei întâlniri dintre Collin Powell, secretarul american al Apărării, și John Negroponte, ambasadorul Statelor Unite în Irak, reproducerea Guernicăi. Cei doi politicieni discutau despre războiul din Irak... Amar.

În seara asta nu mai ies nicăieri, îmi amintesc de gara Atocha, de ziua de 11 martie 2004. 191 de morți și peste 1.800 de răniți. New York, Madrid, Moscova. Lumea secolului al XXI-lea.

MADRIDUL TRADIȚIONAL

Gastronomia spaniolă

Bucătăria spaniolă combină aromele bogate ale regiunilor Andaluzia, Galicia, Valencia, Castilia, Rioja cu cele ale zonei mediteraneene, ale sudului însoțit și ale nordului verde. În ciuda locației sale - prea departe de mare - cine se trezește devreme poate vedea în Madrid vânzătorii de pește proaspăt în piețele centrale. Spaniolii sunt mari mâncători de carne, restaurantele cu specific vegetarian fiind, încă, puține în

Madrid. Totuși, există o mulțime de restaurante cu specific internațional în oraș, așa că, dacă nu vă adaptați bucătăriei spaniole, nu vă faceți griji, nici nu veți flămânzi, cu certitudine...

Turiștii, dar și mulți madrileni, iau micul dejun într-un bar. Cei mai mulți servesc, de obicei, o cafea și un corn dulce sau un croissant. Foarte popular este sucul proaspăt de portocale (*zum de naranjd*). Tradiționalul mic dejun j spaniol îl reprezintă însă *chunos* sau *porras* (gogoșeie) cu ciocolată caldă. Dacă vreți să mâncați ceva mai consistent, puteți încerca *pincho de iortilk*, adică o omletă cu cartofi, așezată pe un fel de lipie sau *mixto con huevo*, adică: sandwich cu ou.

Restaurantul Sobri no de D ol i n este, conform Cărții Recordurilor, cel mai vechi din lume (fiind deschis în 1725)

Prânzul se mănâncă între 13.30-16.00 și este cea mai importantă masă a zilei pentru madrileni. De obicei, roate restaurantele oferă un meniu clasic, care este mai convenabil la preț și mult mai gustos decât meniul *à la carte*. Un meniu este, de obicei, compus din trei feluri, vinul fiind inclus în preț. Primul fel poate fi o supă sau o salată sau, la fel de bine, o porție de *chorizo* (un tip de cârnaț de porc, condimentați, care se pot mânca prăjiți sau cruți - ca salamul. Felul doi este compus din carne - pește, friptură de porc sau de pui. La desert veți primi fie fructe proaspete, fie budincă. Vinul, inclus în meniul fix, nu este întotdeauna de cea mai bună calitate, dar îi veți putea schimba gustul cu apă carbogazoasă sau minerală. Masa de seară este luată de spanioli mult mai târziu decât restul europenilor. Aici se iese la restaurant între orele 21.00-23.00.

Pentru serviciile oferite de cîie/neri, bacșiful potrivit reprezintă 5-10% din consumație. Dacă nu doriți să lăsați bacșis, nu este nici o problemă; nimeni nu se va uita urât, ospătarii vor fi la fel de politicoși!. Acest lucru este valabil și în baruri, restaurante, taxiuri.

În Spania nu-i greu deloc să mănânci bine și ieftin. Aici fructele de mare sunt ieftine, Spania fiind a doua mare țară consumatoare de fructe de mare, după Japonia. Restaurantele vegetariene sunt puține, dar numărul lor este în creștere, mai ales datorită

afluxului de turiști americani din ultimii ani. Spaniolilor le place carnea, dar dacă nu vreți să o încercați și dumneavoastră, puteți comanda, la restaurantele obișnuite, salate sau garnituri fără friptură.

Foarte multă lume a auzit de *tapas*, mâncarea care se găsește în aproape toate barurile spaniole, dar sunt destui care nu știu cum să comande această delicată pe care a dat-o lumii bucătăria spaniolă. Cuvântul *tapas* vine de la verbul spaniol *tapar*, care înseamnă a acoperi. *Tapas* este un snack așezat deasupra unei băuturi oarecare. Multe baruri servesc *tapas* cu un pahar de bere sau de vin (uneori e delicios, alteori nu poate fi consumat), în baruri se obișnuiește să se servească și *bocadillos* (sau *bocatos*), care sunt niște sandvișuri făcute din cornuri sau baghete. Există multe tipuri de *tapas* și nu trebuie să vă faceți probleme dacă nu înțelegeți meniul. Cele mai multe baruri de acest fel au așezate toate tipurile de *tapas* la vedere, așa că puteți arăta cu degetul ceea ce doriți.

Cocido este prânzul tipic în Madrid. Puteți găsi *corido* în multe variante, dar cel de bază conține fasole boabe, varză, *chorizo*, sos, budincă și legume. Carnea de pui, vită sau porc este, de regulă, prezentă lângă coddoo, dar, la fel de bine, poate să lipsească. De obicei, atunci când comandați coddoo, restaurantele spaniole vă servesc înainte cu o porție de supă fierbinte.

Mâncărurile spaniole și anotimpurile

Primăvara

Acesta este anotimpul potrivit pentru a mânca sparanghel, ^rfurile fragede au un ușor gust amarui și sunt excelente în omlete.

Cel mai bun moment să mâncați tocană de melci este în perioada anotimpurilor ploioase: primăvara și toamna.

lată câteva restaurante specializate în melci:

- Los CaracoJes (Toledo nr. 106; tel: 31.366.42.46; metrou La Latina);
- El Oso y el Madrono (Bolsa nr. 4; tel: 91.522.77.96; metrou Sol)
- La Castels (Dr Castel/o nr. 22; tei: 91.573.55.90; melrou Ibiza).

Bocalao - cod uscat și sărat. Se mănâncă tot timpul anului, dar mai mult primăvara.

Tom/os este un fel de mâncare care se servește ca desert, de obicei de Paști. Este Scut din aluat de pâine, ouă, lapte, zahăr și miere și poate fi o alternativă bună la cozonacul pentru micul dejun. D puteți cumpăra de la brutărie sau îl puteți servi în orice cafenea. Costă 1 euro.

Pestinos sunt un fel de prăjiturile calde, înmuiate în miere și pudrate cu zahăr. Se mănâncă de obicei de Paști. Pot fi găsite în brutării.

În luna mai apar câteva delicii în bucătăria spaniolă care sunt, de obicei, asociate cu Festivalul Sfântului Isidro. Vă puteți bucura de aceste mâncăruri

speciale în Plaza Mayor, Las Vistillas și La Pradera. Pe 15 mai, în Plaza Mayor se gătește o *cocido* gigantică, din care poate să guste oricine trece pe acolo. Se pregătesc, tot cu această ocazie, mici cornuri crocante, învelite în ciocolată sau alte prăjiturile cu cremă, rulade sau produse de patiserie,

Gailmejos (intestine de miel prăjite) au un gust foarte bun, mai ales dacă nu știți ce mâncați. Se servesc în baruri, dar este o mâncare tradițională în Parcul La Pradera de San Isidro, în timpul festivalului din mai.

Vara

Căpșuni și înghețată - acestea sunt specialitățile verii în Spania. Dacă sunteți dispus să trăiți o experiență unică, puteți face o excursie de o zi cu Strawberry Train (pleacă din gara Atocha în fiecare sâmbătă, duminică, și în timpul vacanțelor publice în lunile aprilie - iulie și septembrie).

Horchata este o altă specialitate a verii în Madrid. Băutura provine din Valencia și este făcută dintr-o rădăcină numită *chufa* și lapte. Bogată în vitamine și minerale, această băutură tradițională se găsește în mai toate barurile și terasele.

Alte băuturi de care vă puteți bucura doar vara sunt gramzada (gheață pisată cu aromă de lămâie, portocale sau cafea) și *sangria* (vin roșu combinat cu bucăți de fructe proaspete și suc de lămâie).

Gozpacho - supă de vară rece - este o delicată ușor de preparat, răcoritoare și, în același timp, consistentă. Se pregătește din 75 g miez de pâine, un kilogram de roșii decojite și tăiate mărunt, un ardei verde, tăiat mărunt, trei căței de usturoi, sare, ulei de măsline, oțet și o jumătate de litru de apă. Totul se mixează, se pune la rece și se servește după o oră.

Toamna

Ciupercile sunt un fel de mâncare favorit al spaniolilor. Le puteți servi în barurile *tapos*, sau le puteți pregăti acasă, combinate cu diverse sosuri. O rețetă simplă: prăjiți ciupercile și stropiți-le cu mujdei, apoi presărați-le sare și piper. Le puteți amesteca în omelete sau combina cu alte legume.

Fabada - se pregătește din șuncă, fasole boabe și sos negru.

Iarna

Supa de usturoi, fiind o mâncare populară, nu se servește în restaurantele cu ștaif, ci se prepara doar acasă.

Castanele prăjite se vând chiar pe stradă. Un cornet de castane costă 1,5 euro.

Turron sunt bomboanele de Crăciun în Spania. Pot avea diferite arome, dar cele mai gustoase sunt cele de ciocolată. Se găsesc în orice supermarket în zilele de Crăciun.

Mazapán este o altă specialitate de Crăciun. Sunt bombonele de marțipan,

în diferite forme - de peștișori, rațe sau păsări. Cele mai bune sunt cele făcute în Toledo.

Polvorons sunt un fel de biscuți, serviți în perioada sărbătorilor de iarnă.

Roscon de Reyes sunt cornuri decorate cu fructe glasate și se mănâncă, de obicei, în ziua de 6 ianuarie.

Luptele cu tauri

Coridele sunt un element distinctiv al culturii spaniole. Coridele sunt un adevărat ritual și, după multe secole de istorie, au devenit adevărate evenimente care îmbină, la fel ca la început, mitologia și tradiția. Corida este o chestiune de viață și de moarte: un om (toreadorul) luptă împotriva unui animal (taur), iar unul dintre ei trebuie să moară. Spectacolul începe cu o paradă a luptătorilor (*paseUlo*). Atunci când primul taur (dintr-un număr de șase) este introdus în arenă, lupta începe. Corida este împărțită în trei părți care se execută într-o ordine strictă. Ultima dintre ele este lupta față în față care sfârșește, de obicei, cu moartea taurului. Nu trec mai mult de 20 de minute de la începutul spectacolului până în momentul morții animalului. Acest spectacol se repetă de șase ori la rând. La începutul secolului al XVII-lea, taurii și luptele cu tauri au fost exportate în America Latină,

Ringul **Las Ventas** este cel mai cunoscut din Spania. Cei mai siguri este să vă rezervați bilete pentru coridă cu câteva zile înainte

devenind spectacole populare în Mexic, Venezuela, Columbia, Peru și Ecuador. De asemenea, în Franța (mai exact în sudul Franței) există manifestări similare.

Desfășurarea luptei

Lupta cu tauri începe în sunet de trompete și bătăi de tobe. Trei matadori diferiți intră în arenă însoțiți de echipele lor. Într-o poziție centrală se află reprezentantul autorităților locale (*algwciel*), care înmânează toreadorilor cheia de la ușa prin care vor intra taurii în arenă. Toreadorii se prezintă publicului, transmit salutări președintelui oficial al coridei, apoi lupta poate începe.

Primul taur

În sunet de trompete se aude anunțul angajaților ringului, care spun numele taurului. Acesta se pregătește să pătrundă pe porțile speciale numite *toriles*. Primul care intră în contact cu taurul este unul dintre asistenți. Acesta îi dă, astfel, matadorului (cel care va ucide taurul) ocazia de urmărire mișcărilor animalului. Apoi, celălalt asistent provoacă taurul cu diferite manevre de luptă (numit „*Veronica*”, „*Media-Veronica*”, „*Recortes*” sau „*Revoleras*”). În unele cazuri matadorul însuși așteaptă taurul în mijlocul porții de intrare. Se întâmplă, în aceste momente, ca președintele să l

ordone așa-numiților picadores (oameni aflați pe cai, cu lănci în mâini) să intre în arenă. Acum începe prima parte a coridei. Această parte a spectacolului, numită *suerte de varas*, testează vitejia taurului, modul în care își controlează furia și își dozează energia, în acest timp, matadorul testează taurul cu *capote* (o capă uriașă, de culoare roșie).

La un moment dat, președintele (la cererea matadorului sau la inițiativa sa) arată, cu batista sa albă, trecerea la partea a doua a luptei.

Aceasta se numește *banderillas* (după numele bățului de lemn de 75 de centimetri, ornat cu hârtie colorată, care are în vârf un harpon și care trebuie înfipt în gâtul taurului). Această parte incită taurul. Plasarea *banderillas* în ceafa taurului este făcută de matador sau de unul dintre asistenții săi. Datorită faptului că această etapă este spectaculoasă, ea este preferată publicului. Există multe feluri de a îndeplini această manevră, dar cel mai bine este ca matadorul să înfigă perpendicular harponul în gâtul taurului. Odată încheiată această operațiune, președintele anunță, prin fluturarea batistei sale albe, trecerea la secțiunea a treia.

Matadorul salută președintele, publicul și dedică moartea taurului unei persoane din arenă. Apoi începe să se joace cu taurul, folosindu-și *muleta*. *Mukta* este, de fapt, mijlocul care îi permite să-și arate adevărata artă.

Suerte Suprema

Acesta este momentul crucial al luptei. Succesul matadorului depinde de aceste ultime momente, înainte de a-l ucide, matadorul trebuie să se asigure că taurul se află încă în picioare. Există mai multe feluri de a omori animalul: „*Volapie*”, „*Recibiendo*” sau „*A un tiempo*”. La cererea publicului, președintele poate indica tăierea uneia sau a ambelor urechi ale animalului ucis. La final, matadorul face turul de onoare. Dacă animalul a fost extraordinar de curajos în timpul luptei, publicul poate cere președintelui să-i cruțe viața. Dacă acesta este de acord, va flutura o batistă portocalie.

Unde și când se desfășoară coridele

La Madrid, luptele cu tauri se desfășoară, de obicei, în ringul Los Ventas (Piaza de Toros Monumental de Los Ventas), considerat un fel de Mecca al coridelor. Sezonul de lupte se deschide în martie și se încheie în octombrie, în acest interval, în fiecare duminică, la ora 7 seara, în Las Ventas este o coridă, în timpul serbărilor dedicate Sfântului Isidro (jumătatea lui mai - jumătatea lui iunie) și în timpul Festivalului Otoo (la sfârșitul lui septembrie) luptele cu tauri au loc în fiecare zi.

Piaza de Las Ventas a fost inaugurată în 1931, iar construcția ei aparține

arhitecților Jose Espeliu și Munoz Monasterio. Zona a fost declarată monument istoric și artistic, începând cu anul 1977. Prima luptă la Las Ventas a avut loc pe 17 iunie 1931. Matadorul de atunci se numea Diego Mazquiarán Fortuna, iar taurul -Hortelano. Capacitatea ringului este, acum, de 25.000 de spectatori.

Biletele pot fi cumpărate chiar de la Las Ventas, dar de obicei se epuizează cu două zile înainte de coridă. De aceea e bine să mergeți cu câteva zile înainte la casa de bilete sau la oficiul de rezervări, situat în Calle Victoria. Prețul biletelor variază, în funcție de programul oferit de organizatori, între 6 și 60 de euro. Biletele de la tribună sunt mai scumpe decât cele de la peluză. Ringul de lupte nu este foarte mare, dar, ca să vedeți mai bine ce se întâmplă în arenă, ar fi o idee bună să vă luați un binoclu.

Ringul Las Ventas - Adresă: Calle de Al cal á,
nr. 237; tel: 91.356.22.00;
metrou: Ventas.

Preț bilete: între 6 și 60 de euro.

Programul casei de bilete: între orele
10.00-14.00 și orele 17.00-20.00.

Centro de asuntos taurinos -
Adresa: Plaza de Los Toros de Las Ventas;
tel: 91.726.48.00/725.96.29.

Program: între orele 10.00-14.00 și
orele 16.00-19.30

Museo Taurino - Adresa: Plaza de Toros de
Las Ventas;

tel: 91.725.18.57.

Program: 9.30-14.30.

Alte locuri unde s-au organizat coride în Madrid

În Piaza Mayor s-au organizat primele coride din Madrid, deși spațiu era amenajat doar ocazional în acest scop. Vechea piață de pe Căile de Alcalá a fost, de fapt, primul spațiu organizat permanent în acest scop. Un important aport economic la ridicarea și amenajarea ringului l-a avut regele Fernando al VI-lea, în 1749. Următoarea jumătate de secol al XIX-lea s-a renunțat la folosirea acestui spațiu din considerente urbanistice. Pe 4 septembrie 1874 s-a inaugurat un ring de lupte cu taurii (cu o capacitate de 12.000 de locuri) în vechea piață Aragon. Pe 14 octombrie 1934 aici a avut loc ultima coridă.

Fotbalul

Mai mult decât la alți cetatei; europeni, fotbalul are un loc cu totul și cu totul special în inima spaniolilor. Jocul în prima ligă spaniolă este de înaltă ținută. Jucători spanioli s-au venit din alte țări ale lumii preferă să joace în această ligă profesionistă extrem de performantă, unde fotbalul este ridicat la rang de artă. Pentru madrileni alegerea între cele două mari cluburi ale orașului este grea: Real Madrid sau Atletico Madrid?

Echipa Real Madrid are o istorie glorioasă. A câștigat 29 de campionat

Santiago Bernabeu, inaugurat pe 14 decembrie 1947, are o capacitate de 80.000 de locuri

interne, a fost de 17 ori vicecampiona Europei și a câștigat de 9 ori trofeul european.

Atletico Madrid reprezintă un club tradițional și are, și el, 9 campionate și o cupă europeană câștigată.

Sezonul de fotbal se desfășoară, în Spania, din septembrie până în mai. Mecuriile sunt fixate, de obicei, duminică, la ora 17.00 (sau 19.00 în lunile călduroase). Mecuriile din Cupele Europene se desfășoară la mijlocul săptămânii. În timpul verii, atunci când nu sunt meciuri, cluburile de fotbal organizează expoziții interesante despre istoria echipelor pe care le reprezintă.

Stadioanele din Madrid:

Real Madrid - Stadionul Santiago Bernabeu - Concha Espina; tel: 91.398.43.00;

metrou: Santiago Bernabeu.

Prețul biletelor: 12-100 euro.

Capacitate: 80.000 de locuri.

Athletico Madrid - Stadionul Vicente Calderon

- Căile de la Virgen del Puerto, nr. 67;

tel: 91.366.47.07; metrou: Pirâmides.

Prețul biletelor: 12-50 euro.

Capacitate: 60.000 de locuri.

Rayo Vallecano - Stadionul Nuevo de Vallecas

- Avda de la Albufera, nr. 132;

tel: 91.478.22.53; metrou: Portazgo.

Prețul biletelor: 9-18 euro.

Capacitate: 20.000 de locuri.

PACHETE DE SERVICII TURISTICE

Partybus Madrid

Durată: 5 ore. Preț: 29 de euro Puteți cunoaște o altfel de distracție în Madrid. Este vorba de party-bus - un autobuz cu o atmosferă electrizantă, de petrecere. Autobuzul îi conduce pe pasagerii săi în cele mai fierbinți localuri din Madrid, iar prima băutură din noapte este servită chiar la bord, gratis.

Program: joi, vineri și sâmbăta, începând cu ora 23.00. Punct de plecare: barul „La Bote Ititã” (aflat între străzile Pelayo și Fernando al VI-lea). Sosirea se face în jurul orei 4.00 dimineața. Dacă vreți să participați la această petrecere nebunească, trebuie să vă rezervați bilet cu cel puțin 48 de ore înainte și trebuie să aveți peste 18 ani. Autobuzul pleacă de la discoteca „La Botellita” și are următorul traseu: Night-clubul „Cats” - ciubul „Kapital” - discoteca „Sun Flower Cool” - „La Riviera” - „But Noche” - „Empire” - „Sun Flower Macumba”.

Atmosfera este incendiară, iar stilurile muzicale - house, funky, salsa, latin, jazz, tehnó - vă vor antrena, cu siguranță. Am urcat, într-una dintre seri, în autobuzul-minune. E o atmosferă care cu greu se poate reproduce în cuvinte, pentru că, vă spun sigur, nimeni nu-și mai amintește, după

periplul prin șapte cluburi, unde i-j plăcut cel mai mult. Spre dimineață când traseul se apropie de final muzica din boxele autobuzului *sui* date la un volum mai mic, încă îți țiuie urechile și îți vâjăie capul.

Madridul panoramic și corida

Durată: 5 ore. Preț: 47 de euro Acest program vă propune un tur i celor mai interesante locații din Madri și se încheie cu participarea la o coridi Spectacolul durează în jur de 2 ore Această ofertă este sezonieră și si onorează în perioada mai-octombrie.

Plecare: Juliia Travel, stația de autobuz Gran Via nr. 68, la ora 17.00. Este inclus transportul cu un autocar de lux, dotat cu aer condiționat. Traseu: Gran Via - Puerta de Tofedo - Palatul Regal - Puerto det Sol - Teatro Real - Plaza Mayor - Piața Cibeles - Parcul Retiro - Muzeul Prado - Grădina Botanică - Ringul Las Ventai

Traseul cuprinde, în mare, cai toate atracțiile turistice importante. Eu nu am reluat turul, pentru că le zitasem pe toate pe rând, într-un ril mai lent, dar pentru cei care nu prea mult timp la dispoziție penti vizitarea obiectivelor culturale, esî indicat să parcurgă traseul oferit agenție.

Ávila și Segovia

Durată; 9 ore. Preț: 64 de euro Vizitarea castelului Alcazar, con¹ străucție medievală din secolul al XI-

este cea mai importantă etapă a aces-tei excursii de o zi.

Vechiul oraș Ávila, trecut pe lista de patrimoniu mondiale, păstrează cea mai veche și mai completă fortificație medievală. Cele 90 de turnuri și zidurile orașului, lungi de aproape trei kilometri, sunt construite în secolul al XI-lea. Așezarea este locul de naștere al Sfintei Tereza, o călugăriță din secolul al XVI-lea, și a devenit, încă din acele vremuri, loc de pelerinaj. Traseul prevede o oprire pe dealul din apropierea orașului, de unde se poate admira panorama așezării. Se poate vizita și catedrala, care îmbină fericit cele trei stiluri arhitectonice - roman, gotic și baroc.

Traseul continuă la Segovia, unde se poate vedea unul dintre cele mai bine conservate monumente rămase încă din perioada Imperiului Roman, apeductul. Construit în timpul dom-niei împăratului Augustus, apeductul se sprijină pe 163 de arce, întinse pe 15 kilometri.

Segovia reprezintă Spania și [Castilia cu tot ceea ce le este specific -străduțe întortocheate, destinate exclusiv pietonilor, densitatea cea mai niare de mănăstiri în stil roman din Europa, mirosul de carne prăjită de purcel de lapte, care se răspândește din rotiseriile aflate la tot pasul.

Orașul este înconjurat de ziduri medievale, fiind mărginită de doua

râuri și de o centură verde formată dintr-un parc cu arbori seculari și o mulțime de alei. Segovia mai este celebră și pentru Alcazar, cel mai frumos și mai faimos castel al Evului Mediu Timpuriu, ridicat în secolul al XI-lea, pe un colț de stâncă. Vă trebuie doar puțină imaginație pentru o scurtă călătorie în timp: imaginați-vă turnuri cu cavaleri neînfricați și povești de dragoste romantice, petrecute în locurile pe care le bateți cu pasul. Revenind la realitate, se presupune că această construcție din Segovia a inspirat Castelul Disney, prezent pe genericul oricărei producții a casei de filme omonime. Tot aici, la castel, regina Isabela i-a promis lui Columb sprijinul financiar de care avea nevoie pentru a porni către America. Nu ratați nici Biserica Vera Cruz, fondată de cavalerii templieri în secolul al XII-lea, o combinație reușită între două stiluri - roman și gotic.

Un prânz specific regiunii, oferit de restaurantul Solaire, va face ca excursia dvs. să fie perfectă. Meniul clasic include supă castiliană, mâncare de fasole albă, purcel de lapte la grătar și prăjitură tradițională. Exceptând zilele de Crăciun și Anul Nou, excursia se organizează zilnic.

Punct de plecare și sosire: terminalul din Madrid al agenției Julia Travel de pe Gran Vía, numărul 6. **Ora de plecare:** 9.45, Transport cu autocare de lux dotate cu toate facilitățile. Ghid în limbile spaniolă și engleză.

Intrările la obiectivele turistice sunt incluse în preț. Prânzul și băuturile, de la restaurantul Solaire, pot fi incluse în prețul pe care-1 plătiți inițial pentru excursie, dar atunci acesta va fi ceva mai mare. Participarea la excursie trebuie anunțată înainte cu cel puțin 48 de ore înainte de plecare.

În mod obișnuit, traseul include și catedrala din Segovia, dar pe perioada când aceasta este închisă pentru public, martie-noiembrie, se vizitează Biserica Vera Cruz. Preț: costul, cu prânz inclus, este de 85 de euro. Fără prânz și băuturi: 64 de euro. Pentru copiii până în patru ani excursia, exceptând prânzul, este gratuită.

Flamenco la Corral de la Moreria

Durată: 4 ore și un sfert. Prețuri: flamenco show și o băutură - 69 USD; flamenco show și cină - 120 USD.

Înainte de a ajunge la restaurantul Corral de la Moreria, veți face turul nocturn al Madridului prin cele mai importante bulevarde, piețe și străzi după care veți asista la unul dintre cele mai frumoase spectacole de flamenco din capitala spaniolă. Flamenco-show și cină: fructe de mare, somon, budincă Moreria, cafea, vin roșu, apă minerală.

Traseul nu se organizează în zilele de Crăciun, Anul Nou, 9 și 19 martie, 1 și 2 mai.

Punct de plecare: terminalul Julia Travel de pe Gran Via, nr. 68. Ora plecării: 20.30.

Ora sosirii: aproximativ 00.45, când veți fi transportați la hotel. Transport cu autocare de lux. Ghid în limbile spaniolă și engleză. Este necesară înscrierea cu cel puțin 48 de ore înainte de efectuarea turului.

Mesele individuale nu sunt accesibile, turiștii vor sta împreună la masă rezervată pentru agenția de turism. Acest tur nu este recomandat copiilor sub șapte ani, dar și în cazul în care prețurile sunt cele pentru adulți.

Excursie în munți

În nordul Madridului se văd crestele înzăpezite ale Munților Sien de Guadarrama, un masiv montan a cărui înălțime atinge 2.500 de metri în cel mai înalt vârf al său. Munții Sierra sunt căutați pentru plimbări ușoare dar și pentru alpinism și sporturi de iarnă, numeroasele sale trasee măcitate, de diferite grade de dificultate facându-i accesibili și pentru turiști neacomodați cu muntele.

Iarna, atunci când este suficient zăpadă, se deschid pentru public cele trei pârtii amenajate pentru schi: Cotos, Navacerrada și Valdesqui. În timpul verii, majoritatea satelor din jurul munților se umplu de turiști dinici să-și găsească aici un refugiu. Cel mai potrivit mijloc de transport este trenul, care oprește în mai multe orașe de munte din zonă. Mai pute lua și autobuzul, din stațiile Atocha sau Chamartin.

Excursie la Toledo

Fără îndoială, o excursie la Toledo nu trebuie să lipsească în nici un caz din programul unui turist care vizitează

Madridul. Toledo este o cetate fortificată, așezată în jurul râului Tajo și a fost capitala Spaniei în timpul domniei vizigoților. A servit, de asemenea, ca reședință regală până la unificarea statală din 1560. Arhitectura așezării, a clădirilor și monumentelor sale reflectă influențele tuturor factorilor culturali ai istoriei. Toledo a fost, la un moment dat, un exemplu al modului în care creștinii, musulmanii și evreii trăiau în bună înțelegere împreună, dar, după un timp, a devenit un centru al intoleranței catolice spaniole. Populația evreiască a fost obligată să se convertească la catolicism sau să plece.

Printre numeroasele obiective pe care ar fi indicat să le vizitați în Toledo se numără catedrala și muzeul acesteia, în care puteți admira lucrări de El Greco, Caravaggio și Bellini. Alături se află Biserica de Santo Tome, cu faimoasa pictură „Înmormântarea Contelui de Orgaz”. La fel de interesante sunt Casa memorială și Muzeul El Greco, Muzeul Santa Cruz, ultimele două sinagogi rămase din cartierul evreiesc (Sinagoga Tránsito și Sinagoga Santa María la Blanca). Până la Toledo puteți merge cu trenul Cercanías, din stația Atocha. Trenul circulă din două în două ore.

Excursie la Chinchon

Aflată la o distanță de 45 de km de Madrid, localitatea Chinchon este un obiectiv la care se poate ajunge cu

autobuzul La Veloz, din stația Conde de Casai. Printre atracțiile sale turistice se numără Piaza Mayor, dominată de măreția bisericii locale. Puteți vizita, de asemenea, vechiul castel, care servește în prezent drept distilerie, producând un gin foarte apreciat, dar și alte băuturi spirtoase. În lunile de vară se organizează la Chinchon și lupte cu tauri. Legenda spune că în secolul al XVII-lea, conesa de Chinchon, soția viceregelui din Peru s-a refugiat în micul orașel, fiind bolnavă de malarie. Localnicii au tratat-o cu un extract din fructele unui arbore local. Acum acest extract este cunoscut în mediană drept chinină. În oraș se organizează, în intervalul 15-21 august, Festivalul Virgen de Gracia y San Roque.

Excursie la Alcalá de Henares

Alcalá de Henares are o importanță istorică, datorită faptului că aici a fost creată prima universitate spaniolă, fondată în secolul al XIII-lea de cardinalul Cisneros, în timpul domniei reginei Isabela Catolica. Aceasta este una dintre cele mai importante universități ale lumii, care a dat omenirii nu numai mii de oameni de știință, scriitori, muzicieni, dar a produs și faimoasa Biblie poliglotă. Universitatea a fost mutată la Madrid în anul 1836, iar numărul studenților înscriși aici este, acum, unul dintre cele mai mari din lume. O nouă universitate s-a

El Escorial este mai mult **decât** un mausoleu al monarhiei spaniole, este un palat superb

deschis la Alcalá în anul 1977. Ca să ajungeți aici trebuie să luați trenul Cercanías din stația Atocha sau autobuzul care pleacă din stația Continental Auto.

Excursie la Sân Lorenzo de El Escorial

Aflată la 59 de km de Madrid și 54 de km de Segovia, în această localitate puteți ajunge cu autobuzul companiei Herranz de la Moncloa sau cu trenul Cercanías (de la stația Atocha). Pe 10 august se organizează aici Festivalul Sân Lorenzo. Dintre obiectivele turistice se pot aminti Mănăstirea Regală Sân Lorenzo de El Escorial, construită din ordinul regelui

Felipe al II-lea, precum și monumentele Găsită del Infante și Casita del Principe, opere ale lui Juan de Villanueva. În interiorul acestor puteți admira colecțiile de pictură ale lui Lucas Jordán și Giaquinto.

Mănăstirea Sân Lorenzo El Escorial. Program: în lunile aprilie - septembrie: marți până duminică - între orele 10.00-19.00; în lunile octombrie - martie: de marți până duminică, între orele 10.00-16.00. Intrare: 6,91 euro (grupul primește și ghid însoțitor) sau 6,01 euro (fără ghid). Se fac reduceri până la 5 euro pentru grupuri organizate. Copiii sub 5 ani au accesul gratuit.

Scurtă prezentare a istoriei orașului

Fondarea Madridului

Primul nume atestat documentar al acestui oraș a fost Mayrit, iar din această denumire se vede în mod clar influența musulmanilor care au cucerit bună parte din Peninsula Iberică.

Madridul a devenit oraș în adevăratul sens al cuvântului în anul 1083, în timpul regimului lui Alfonso I. Zona s-a stabilizat atunci și aproape toate simbolurile musulmane au fost distruse.

Fondarea Pieței Mayor

În secolul al XI-lea, zona dintre Piaza de Paja și Costanilla de San Andres a fost transformată în centrul vieții cotidiene. Locul a avut inițial funcția de piață agroalimentară, până când Juan al II-lea a ordonat construcția, în această zonă, a Pieții Arrabal, în prezent Piața Mayor. De-a lungul secolelor, suburbia s-a dezvoltat plecând de aici, iar locul a devenit inima Madridului.

El Pardo

-reședința regală

Fără îndoială, mutarea reședințelor regale în Madrid a fost momentul de

debut al marilor construcții urbane. Până în mai 1561, regii locuiau în Toledo. Regele Felipe al II-lea a ordonat mutarea curții la Madrid, dar acest transfer nu a fost definitiv. Astfel, între 1601 și 1606, reședința regală a fost la Valladolid. În luna martie a anului 1606 s-a decis însă mutarea definitivă a reședinței regale la Madrid. După moartea regelui Felipe al II-lea și încoronarea lui Felipe al IV-lea, pentru oraș au venit vremuri mai bune.

Cultura a invadat, la propriu, străzile - arhitecți, artiști, scriitori au decis să se mute și ei în noul oraș, pentru a fi aproape de curtea regală.

În data de 19 iunie 1622 un eveniment cu adevărat important s-a petrecut în Madrid - canonizarea Sfântului Isidro de către papa Gregorio al XV-lea. Ceremoniile, extrem de fastuoase, au fost organizate în Piaza Mayor.

Sfârșitul dinastiei austriece

Sfârșitul dinastiei austriece a fost marcat de moartea lui Carlos al II-lea, în noiembrie 1700. El a fost cunoscut sub numele de încântătorul, într-o contradicție ironică cu adevărata sa față. Regele era îngrozitor de urât și se pare că suferea din cauza defectelor sale fizice. A fost căsătorit de două ori, dar nu a avut moștenitori, motiv pentru care i-a fost atribuită o presupusă impotență. Criticismul popular nu a

ezitat să creeze o mulțime de cântece satirice și poezii ironice la adresa lui. În perioada dinastiei austriece s-au construit, în Madrid, multe edificii care există și astăzi - Podul Segovia (în 1582, autor - Juan de Herrera), Piaza Mayor (între 1617 și 1619 - autor Juan Gomez de Mora), Parcul Retiro (amenajat de Alonso de Carbonell, cel care a folosit proiectul lui Juan Gomez de Mora și Giovanni Battista Crescenzi), Catedrala Sânt Isidro (construită între anii 1622 și 1664 de către iezuiți, cu ajutorul oferit de sora regelui Felipe al II-lea, împărăteasa Măria a Austriei), în perioada domniei lui Carlos al II-lea s-au ridicat în Madrid mai multe mănăstiri importante, una închinată Sfântului Ferdinand, alta Sfântul Pascal, iar ultima, Sfintei Teresa.

Dinastia Bourbonilor

Regele Felipe al V-lea a fost cel care a întemeiat dinastia Bourbonilor, începând cu 18 februarie 1701. Atunci când regele a sosit la Madrid, el s-a instalat în pașatui din Parcul Retiro și și-a așteptat curtea pentru a-și face o intrare măreață pe scena publică și, apoi, instalarea în vechiul palat regal.

Crăciunul anului 1734 a fost tragic pentru curtea regală, din cauza unui incendiu de proporții care a avut loc la palat. Nu a murit nimeni dar, din păcate, o mulțime dintre valorile regale au fost distruse în marele foc. În

scurt timp, Felipe al V-lea a ordonat construcția unui nou palat, în același loc. Regele și-ar fi dorit ca acesta să fie asemănător cu cel de la Versailles.

Felipe al V-lea a murit, unsprezece ani mai târziu, în palatul din Parcul Retiro. A urmat domnia lui Fernando al VI-lea, un capitol liniștit din istoria Madridului, un moment înfloritor pentru oraș.

Cel mai bun primar - regele

În data de 11 septembrie 1759 Carlos al III-lea, fiul lui Felipe al V-lea, a fost proclamat rege. Acesta a făcut, la rândul său, multe lucruri bune pentru Madrid, deși nu i-a plăcut prea mult orașul, având intenția de a muta capitala la Valencia sau Sevilla. Sub regimul său în Madrid s-au pavat străzile și s-au instaurat inspecțiile sanitare în casele locuitorilor orașului. Gunoiul nu a mai fost depozitat pe străzi, iar oamenii au început să deprindă normele elementare ale igienei publice. În timpul domniei sale, Consiliul Orașului aloca anual suma de 250.000 de reali doar pentru serviciile de salubritate.

Venirea francezilor

În timpul domniei lui Carlos al IV-lea, francezii au intrat în Spania și, în ciuda revoltei madrilenilor împotriva coterpitorilor, aceștia au rămas aici vreme de patru ani. Confruntările s-au desfășurat pe

Caile de Bailen, pe Caile Mayor, în Puerta del Sol și în Plaza Santo Domingo, dar revolta a fost controlată de francezi. Timp de patru ani, interval în care regele Carlos al IV-lea și fiul său au stat în Franța, Juan Bonaparte a locuit în Palatul Regal din Madrid.

Când francezii au părăsit Spania, situația era dezastruoasă în capitală. Bisericele și cimitirele erau distruse, Parcul Retiro era practic decimat de trupele care au fost cazate acolo, iar Muzeul Prado fusese folosit drept cazarmă militară.

Anii care au urmat războiului de independență au fost dificili pentru madrileni. Regele Fernando al VII-lea a înghețat toate lucrările începute de Juan Bonaparte și a expropriat bisericile. Tot în aceeași perioadă, însă, datorită primarului orașului, dr. Joaquín Vizcaino, au fost construite canalizarea și instalațiile adiacente, totalizând 77 de km de tuneluri care transportau zilnic 81.000 de m³ de apă - necesarul întregului oraș.

În acei ani de reconstrucție urbană, sosea și primul tren în Madrid și tot atunci a fost dărâmat zidul de apărare care împrejmuia orașul. S-a început construcția districtelor care există și astăzi, a cartierelor specifice noilor clase sociale. S-au construit spitale, orfelinate, închisori, cimitire... Un alt pas înainte în viața orașului a fost electricitatea. La sfârșitul secolului al XIX-lea becurile au luat locul lămpilor

cu gaz, iar electricitatea a pătruns în viața de zi cu zi a oamenilor.

Secolul al XX-lea

Gran Via își justifică numele

Madridul începutului de secol XX număra mai mult de jumătate de milion de locuitori. Chiar și așa, infrastructura era insuficientă pentru a face față nevoilor în continuă creștere ale cetățenilor. Acesta a fost motivul pentru care a fost construită Gran Via, iar astăzi ea este una dintre cele mai importante străzi din Madrid.

În perioada regelui Alfonso al XIII-lea a început construcția metroului, care urma să facă legătura între Puerta del Sol și Cuatro Caminos. Doi ani mai târziu, regele inaugura primul tren subteran din Spania.

Războiul Civil

În timpul Războiului Civil, desfășurat între 1936-1939, majoritatea activităților au fost întrerupte în Madrid. În 1937 s-a creat Comitetul de Reformă, numit Comitetul de Reconstrucție și Curățenie, sub conducerea lui Julián Besteiro. După terminarea războiului, obiectivul principal a fost reconstrucția orașului. Din păcate, acesta nu a putut fi îndeplinit. Pe de-o parte, pentru că întreaga Europă era prinsă în frământările care au precedat cel de-al Doilea Război Mondial și, pe de altă parte, din cauza regimului

r

generalului Franco, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Franco ar fi sprijinit regimul nazist condus de Adolf Hitler și pe cel fascist condus de Benito Mussolini. După terminarea războiului, Spania a avut de suferit și din pricina acestor simpatii ale dictatorului ei. Aproape că a fost total izolată de mișcarea europeană care încerca să șteargă rănila lăuate de cei șase ani de război mondial. Astfel, economia Spaniei a rămas, pentru o perioadă destul de lungă de timp, într-o stare de depresiune severă. Produsul intern brut se afla cu 40 de procente în urma celorlalte țări europene. Economia subterană începuse să ia amploare; tot ceea ce fusese bun în era industrializării de dinainte de Războiul Civil se degrada treptat. Salvarea

situației economice a venit abia în 1953, când administrația Statelor Unite ale Americii a promis un ajutor financiar substanțial Spaniei în schimbul așezării pe acest teritoriu a unor importante baze militare. Pactul de la Madrid, semnat în septembrie 1953, a adus spaniolilor 1 miliard de dolari americani, în doar șapte ani situația economică s-a schimbat simțitor.

În anii '60, nivelul de trai a crescut și oamenii au început să uite întunecații ani '50 și urmările războiului, în aceeași perioadă putem vorbi despre o migrație în interiorul Spaniei. Populația de la țară s-a mutat în marile orașe, iar industrializarea s-a accelerat. Pe data de 15 mai 1969, primarul Arias Navarro a inaugurat parcul de distracții de la Casa del Campo.

Mo vida, numele care nu mai are nevoie de nici o explicație

Mai târziu, la mijlocul anilor 70, curtea regală din Madrid a sărbătorit instalarea unui nou rege al Spaniei și reinstaurarea democrației în țară. Regimul dictatorial al generalul Franco se sfârșise, după ce acesta s-a aflat la conducerea țării vreme de 36 de ani. Anii '80 au dat naștere unei mișcări culturale unice în lume - „Movida Madrilena” - petrecerea nocturnă eternă. Străzile, barurile, cinematografele vibrează alături de artiștii care vin să dea un nou nume și o nouă imagine orașului. Movida Madrilena înseamnă bucuria de a trăi într-un oraș fără restricții.

Madridul, astăzi

În anii '90, madrilenii pot încă să pescuiască în râul Manzanares, care a fost repopulat cu noi specii de pești. În 1992, în timp ce Barcelona era gazda Jocurilor Olimpice, iar la Sevilla se inaugura marea expoziție, Madridul a fost numit capitala culturală a Europei. Astăzi, Madridul are 21 de districte și cinci milioane de locuitori, distribuiți într-un milion și jumătate de locuințe. Un oraș în plină expansiune economică și culturală, un oraș al secolului XXI, care se dezvoltă încă, zi după zi.

ANEXA 2

Date generale despre Madrid

Clima

Madridul este un oraș uscat. Iernile sunt călduroase, cu temperaturi de 5-10 grade Celsius ziua, iar nopțile sunt ceva mai reci. Verile sunt fierbinți, cu temperaturi maxime de 40 de grade Celsius și medii de 25 de grade Celsius. Cele mai calde luni sunt iulie și august. Ploile sunt rare în Madrid (în aprilie - mai și octombrie - noiembrie cad câteva picături de ploaie), iar zăpezile cad, de obicei, în intervalul decembrie - ianuarie și nu țin mai mult de trei zile.

Populația

În aria metropolitană locuiesc trei milioane de cetățeni, ceilalți locuiesc în zonele limitrofe ale capitalei. Cei mai mulți au apartamente la bloc. Dacă sunteți nevoiți să stați o perioadă mai îndelungată aici și nu aveți un salariu foarte mare, vă recomandăm această soluție. Casele sunt foarte scumpe în Madrid. Dacă rămâneți pentru puțin timp aici, aveți de ales între 180 de hoteluri, 462 de pensiuni și 24 de campinguri cu facilități multiple.

Parcurile

Orașul nu duce deloc lipsă de spații verzi. Printre cele mai cunoscute sunt Casa del Campo, Parcul Retiro, Parcul Oeste, Parcul Juan Carlos I și Dehensa de la Villa. Dintre toate, cel mai popular este Retiro, fosta reședință regală, iar cel mai modern - Parcul Juan Carlos I. Și, fără îndoială, cel mai extins este Casa del Campo, în care se află parcul de distracții și grădina zoologică.

Ocupațiile

Practic, ca în toate metropolele, majoritatea oamenilor lucrează în sectorul serviciilor, urmat, la o distanță considerabilă, de sectorul industrial. Salariul mediu este, în Madrid, de 1.400 de USD/lună. Lucrul acesta face din Madrid, alături de Barcelona, un oraș cu un nivel de trai destul de ridicat.

Educația

Spania este țara cu cele mai multe universități din întreaga Europă. Numai în Madrid funcționează 13 universități în care studiază un număr aproximativ de 300.000 de studenți. Există chiar și o Academie de Studii Navale, chiar dacă orașul nu are ieșire la mare.

Serviciile de sănătate

Sunt câte 5 medici la 1.000 de madrileni, distribuiți în 70 de clinici de sănătate. Dacă, aflându-vă la

Madrid aveți probleme medicale, mergeți la aceste centre de sănătate. Pentru urgențe aveți la dispoziție câteva spitale mari, printre cele mai prestigioase din Europa.

Fiestas

Există ceva ce caracterizează orașul Madrid și cosmopolitismul său - este vorba despre ospitalitate. Nu veți auzi niciodată că vizitatorii s-au simțit prost sau că se vor întoarce acasă supărați. Madridul își întinde covorul roșu pentru oricare dintre musafirii săi. Cel mai important dintre toate festivalurile din Madrid se petrece în noaptea de Revelion. Patru milioane de oameni ies atunci pe străzi ca să asculte ceasornicul din Puerta del Sol și apoi să desfunde sticlele de șampanie.

Apoi trebuie să amintim de marele Carnaval al Madridului, la fel de vestit ca cel de la Rio sau cel de la Veneția.

Altă sărbătoare populară este în ziua de 2 mai, în care madrilenii sărbătoresc rezistența spaniolă în fața invaziei francezilor din 1808.

Pe 15 mai se organizează fiesta în cinstea sfântului patron al Madridului - Sân Isidro. În Madrid există o veche tradiție legată de acest sfânt, lui îi sunt dedicate festivaluri, celebrări oficiale și cele mai frumoase coride din lume. Tradiția spune că oamenii trebuie să meargă la râul Manzanares și să bea apă din el, ca un tribut adus puterilor

gale miraculoase. De asemenea, se fac niște prăjiturile speciale pentru această ocazie, se organizează concerte și spectacole de stradă.

Simbolul Madridului

Steagul orașului este de culoare roșie și are desenate pe el șapte stele albe, plasate pe două linii orizontale, respectiv cu patru și trei stele.

Transportul în Madrid

Rețeaua de transport în comun este una dintre cele mai bune din Europa. Aveți la dispoziție trei tipuri diferite de autobuze, metrou și trenuri urbane. Pentru o organizare mai bună, Madridul a fost divizat în zone. Dar tarifele sunt unice pentru întreaga rețea.

Abonamentul este cea mai ieftină soluție pentru transportul zilnic. Numărul de călătorii pe rutele din oraș este nelimitat, la fel și mijlocul de transport folosit (tren, autobuz sau metrou). Călătorul își poate alege perioada de valabilitate - între un an și o lună. Dacă sunteți turist și doriți să folosiți acest serviciu al transportului în comun, trebuie să vă prezentați la ghișee cu un document de identitate (pașaport), în copie și original și cu o fotografie.

Metroul

Metroul este, fără îndoială, cel mai rapid mijloc de transport din Madrid.

Dacă sunteți grăbit, nervos pentru că traficul e prea aglomerat sau supărat că autobuzul a întârziat, metroul e soluția cea mai bună. Mulți turiști sunt de părere că metroul din Madrid e cel mai eficient din Europa. Atenție, fiecare stație are mai multe intrări și ieșiri, dar numai una este prevăzută cu ghișeu pentru tichete de intrare. Celelalte sunt prevăzute cu automate de acces în metrou. Aceste mașini acceptă bilete de 0,6 și 1,2 euro. Ca turist puteți să vă cumpărați un ghid al metroului, deși e practic imposibil să vă rătăciți aici. În fiecare stație există o mulțime de indicatoare vizibile care explică pe larg tot ceea ce trebuie să faceți ca să vă continuați drumul.

În multe stații se organizează expoziții de artă. Stația Retiro este renumită din acest punct de vedere.

În stația Piaza de Sol există o secție de poliție unde puteți raporta eventualele incidente petrecute în spațiul metroului.

**Metroul funcționează zilnic,
între orele 6.00-01.30.**

**Un tichet simplu - 0,80 euro, 10 călătorii -
4,25 euro; copiii peste patru ani plătesc
bilet întreg.**

Holl i ne informații: 91.552.59.09

Centrul de informații:

**Cavanilles, nr. 58. Deschis: de luni până vineri,
între 08.30 și 14.30; tel: 91.552.59.09.**

Harta metroului

Trenul urban

La fel ca restul mijloacelor de transport în comun, trenul este sigur, rapid și confortabil. Totuși, dimineața, între orele 7.30-9.30 este destul de aglomerat.

Renfe - operatorul național de transport feroviar oferă un număr practic nelimitat de opțiuni din care puteți alege. Prețurile diferă, și ele, în funcție de alegerea dumneavoastră. Pentru grupuri de cel puțin 10 persoane, prețul călătoriei pentru copii va fi redus cu 50%, iar adulții vor avea o reducere de 40%.

Studentii Universității Independente din Madrid și ai Universității Alcalá de Henares beneficiază de reduceri importante.

Curse speciale turistice

Dacă vreți să vă petreceți ziua călătorind numai cu trenul urban, puteți găsi bilete speciale care includ prețul călătoriei feroviare și tichetul de intrare în Parcul de Distracții. Din fiecare stație de tren puteți cumpăra astfel de bilete.

Alt program este creat pentru grupuri de minim 10 persoane și include costul biletului de tren și al intrării în Grădina Zoologică. De asemenea, grupul beneficiază de un ghid specializat care vă va explica totul despre Pavilionul Naturii Misterioase și Acvariul Tropical, despre bazinul

delfinilor și al leilor de mare. Grupurile de elevi și studenți primesc, gratis, documentație didactică.

Descoperiți Alcalá de Henares

În colaborare cu Consiliul Municipal, compania feroviară Renfe vă oferă posibilitatea de a descoperi Alcalá de Henares, spațiu ce face parte, începând cu anul 1998, din patrimoniul universal, datorită monumentelor, istoriei sale bogate și a parcurilor care se găsesc aici. Programul este de luni până duminică și include, pentru grupuri între 20 și 120 de persoane, excursii în această zonă.

Rețeaua feroviară și ÎMAX Cinema vă propun să vedeți filme proiectate pe un ecran uriaș. Tot ce aveți de făcut este să cumpărați biletul pentru acest serviciu din orice stație de tren urban.

Compania feroviară, în colaborare cu Muzeul Trenurilor, vă oferă și un alt serviciu, care include călătoria și biletul de intrare în muzeul celor mai vechi trenuri din Spania. Oferta este valabilă de marți până duminică, exceptând luna august.

Alt traseu, asemănător cu cel precedent, include și o vizită la ringul de skating din Parcul Chamartin. Oferta este valabilă de marți până duminică, în perioada iunie - octombrie.

Rețeaua feroviară și Agenția de Mediu din Madrid vă pun la dispoziție

un program care include activități de mediu din jurul Madridului. Traseul presupune o călătorie în munți, în zona Navacerrada sau Cotos, unde vă puteți plimba sub îndrumarea unui ghid local.

Parcările

Ca să folosiți mașina în Madrid trebuie să fiți curajos, în primul rând, ca orice mare oraș, Madridul este foarte aglomerat, ceea ce este un impediment pentru cei grăbiți sau pentru cei care nu cunosc prea bine orașul. Parcările sunt dificil de găsit, iar în zona centrală e aproape imposibil să vă parcați autoturismul.

Tariful pentru parcări:

- 0,70 euro pentru prima oră;
- 0,75 euro pentru staționarea care depășește o oră;
- 13,00 euro pentru 24 de ore.

Puteți achiziționa tichete de parcare, valabile pentru întreaga rețea de parking, ceea ce înseamnă că nu o să va mai pierdeți timpul stând la coadă pentru tichetele obișnuite. Tichetele lunare costă în jur 6 euro, iar instrucțiunile de utilizare le găsiți la fiecare intrare în parking. Telefonul de urgență, în caz că aveți probleme cu acest serviciu, este 91.548.04.16.

În afară de aceste parcări, mai există câteva locații private de același tip care aplică, însă, norme diferite și tarife mult mai mari (1,5 euro pentru o jumătate sau chiar un sfert de oră).

Majoritatea magazinelor sau restaurantelor au parcări care sunt, în mod obișnuit, gratuite pentru clienții lor, cel puțin în primele două ore de parcare.

Madridul parcurs cu mașina

Există șase căi principale de acces în oraș, prin cele șase autostrăzi: National I (Burgos), National II (Barcelona), National III (Valencia), National IV (Andalusia), National V (Extremadura) și National VI (La Coruna).

De asemenea, în oraș există mai multe companii de tip rent-a-car. Toate au sedii în aeroportul Barajas, stația de tren Atocha sau stația de tren Char martin.

Companii rent-a-car:

Avis - www.avis.com,
902.13.55.31, 91.547.20.48
Europcar - www.europcar.com,
902.10.50.30
Hertz - www.ftertz.com,
902.40.24.05
National/Atesa - www.afesa.com,
902.10.01.01

Cel mai bun sfat înainte de a porni la drum cu mașina este să consultați pagina de web a Oficiului Central pentru Trafic - www.dgt.es. Veți fi astfel siguri de condițiile de trafic în care urmează să călătoriți.

Taxiurile

Taxiurile oficiale din Madrid sunt vopsite în alb și au o dungă roșie pe caroserie.

Odată ajunși în taximetru, e indicat să-i solicitați șoferului licența de acreditare - obligatorie pentru toți cei care lucrează în aceste servicii. De asemenea, puteți solicita și alte date despre el, dacă dumneavoastră considerați că acest lucru este necesar. În principiu, prețurile taximetrelor sunt standardizate, pornirea costă 1 euro, fiecare kilometru parcurs aproximativ 0,50 euro. Tarifele cresc de Crăciun și de Revelion (practic se dublează).

Dacă ați uitat ceva în taxi, puteți recupera obiectul pierdut telefonând în termen de 72 de ore pentru a reclama pierderea la Consiliul General al serviciilor de taximetrie. Dacă ați memorat numărul licenței taximetristului, puteți trimite un fax care să conțină numele dumneavoastră, informațiile privind taximetristul, obiectul pierdut, data și ora incidentului și, de asemenea, numărul de telefon unde puteți fi contactat. Dacă procedați în acest fel, aveți șanse mari să vă recuperați obiectul pierdut. Telefon Obiecte Pierdute: 91.588.43.46, 91.588.43.48

Program: de luni până vineri, între orele 9,00 și 14.00.

Companii de taxi:

Radio-Taxi - tel: 91.547.82.00, 91.547.86.00, 91.547.85.003;

Uniunea Serviciilor Radio-Taxi -

tel: 91.447.51.80, 91.447.32.32;

Independent Radio-Taxi - tel: 91.405.12.13, 91.405.55.00;

Tele-Taxi- tel: 91.371.21.31, 91.371.37.11, 630.907.990 (Servicii speciale; transportul copiilor de la școală, servicii pentru birouri, curierat rapid);

Eurotaxi -tel: 91.547.86.00, 91.547.82.00.

Autobuzele

Rețeaua de transport cu autobuzul are 182 de linii răspândite în tot orașul și în zonele limitrofe. Aceasta oferă două tipuri distincte de servicii:

Rutele diurne, care funcționează de la orele 6.00 până la miezul nopții, dar există și rutele nocturne, numite Buho, care funcționează toată noaptea. Buho au program între orele 00.00 și 06.00. Practic, autobuzele funcționează 24 de ore pe zi.

Dacă veți călători cu autobuzul, fie puteți plăti direct la șofer costul călătoriei, imediat ce ați urcat în mijlocul de transport, fie puteți taxa biletele cumpărate din stații la mașinile automate de taxat. Dacă aveți abonament, este suficient să i-l arătați șoferului. Traseele nocturne au capăt de linie în Piaza de Cibeles și merg pe rute diferite, la interval de 30 de minute, între orele 00.00-03.00 și la interval de 60 de minute, între orele 03.00-06.00. Există 20 de rute diferite de noapte, tariful fiind același cu cel de zi. În fiecare stație de autobuz exista, de regulă, indicatoare care precizează destinațiile autobuzelor care circulă pe acolo, precum și legăturile cu alte mijloace de transport. Prețul unui tichet simplu este de 0,50 euro și de 4 euro pentru 10 călătorii. Mult mai ieftin este, însă, abonamentul lunar.

Există 257 de linii interurbane care pleacă din Madrid, ele circulă la fel ca autobuzele urbane, cu diferența că au un program fix.

Aeroportul

Aeroportul Barajas se află la estul Madridului, la o distanță de 10 km pe autostradă sau la 20 de minute de mers cu taxiul până la Puerta del Sol. Terminalele aeroportului T1, T2 și T3 sunt colorate diferit, tocmai pentru a fi mai ușor de identificat de către turiști: portocaliu pentru T1, verde pentru T2 și roșu pentru T3.

Iată câteva expresii uzuale în spaniolă, care vă vor ajuta să vă descurcați mai ușor când ajungeți aici:

Za metrou;

- Aș vrea un tichet cu 10 călătorii, vă rog.

„Me da un Metrobus, por favor." *Când sunteți în metrou și vreți să vă faceți puțin călătorie:*

- Scuzați-mă, îmi permiteți să trec?

„Con permiso, si puedo."

- Care e cel mai bun drum ca să ajung de la x la z?

„¿Cuál es la mejor manera para ir de X a Z?"

Pentru o rezervare la hotel:

- Aș vrea să rezerv o cameră single/double pentru 1/2/3 nopți.

„Queria reservar una habitación/doble para una/dos/ tres noche(s)".

- Camera are baie?

„¿Tiene la habitación su propio baño?"

- Cât costă camera?

„¿Cuánto cuesta la habitación?"

- Este o cameră liniștită?

„¿Es tranquila?" or „¿Hay mucho ruido?"

- Prețul include micul dejun? La oră este servit?

„¿Va incluir el desayuno en el precio? (¿Y a qué hora se sirve?"

Pentru rezervarea unei mașini rent-a-car

- Există o limită de kilometraj? Și cât costă în plus dacă o depășesc?

„¿Hay un límite de kilómetros? ¿Y cuánto me costaría si lo supero?"

- Ce tip de carburant folosiți?

„¿Qué tipo de gasolina utiliza el coche?"

- Îmi puteți da și o hartă a străzilor din Spania?

„¿Dónde puedo pillar un mapa de las carreteras de España?"

Pentru o rezervare la restaurant;

- Aș vrea să rezerv o masă pentru patru persoane de la ora 20.30.

„Queria reservar una mesa para cuatro a las ocho y media."

- Aveți cumva o masă liberă pe terasă? Excelent!

„¿Queda una mesa en la terraza? [Excelente!]

Pentru serviciile de taximetrie;

- La Palatul Regal, vă rog!

„A El Palacio Real, por favor."

- Stadionul echipei Real Madrid e departe de aici?

„¿Está muy lejos el estadio de Real Madrid?”

- Cât mă costă cursa?

„¿Más o menos, cuánto me costará?”

La supermarket

- Unde găsesc pâine pentru sand vișuri?

„¿Dónde está el pan de molde?”

- Aveți mai multe tipuri de cereale sau numai acestea? Nu? Nici în depozit? Puteți comanda special pentru mine?

„¿Son todos los tipos de cereales que hay o hay mas? ¿No? ¿Ni en otro pasillo? ¿Ni en el almacén? ¿Puede hacerme un pedido especial?”

- Puteți să-mi spuneți unde găsesc supă de pui?

„¿En que pasillo puedo encontrar sopa de pollo?”

- Aveți unt de alune? Nu? Puteți să-mi spuneți unde găsesc așa ceva în Madrid?

„¿Hay crema de cacahuete? ¿No?!? (¿Dónde, en Madrid, puedo ir para comprarla?)

ANEXA 3

Sărbătorile în Spania

În fiecare lună există zile în care magazinele sunt închise, oamenii nu merg la serviciu, orașul este în mare sărbătoare. Sărbătorile madrilenilor, fie că sunt *fiestas*, alte evenimente speciale sau coincid cu sărbătorile internaționale, îngheață, pur și simplu, orice activitate din oraș. Iată un calendar al tuturor sărbătorilor și festivalurilor din Madrid:

Ianuarie:

1 - Anul Nou. Magazinele și muzeele sunt închise.

5 - Ajunul Zilei celor Trei Regi, sărbătoare tradițională. În noaptea care urmează au loc procesiuni religioase.

6 - Ziua celor Trei Regi. Magazinele sunt închise.

17 - Sân An ton.

Februarie:

3 - Fiesta de Sân Bías.

În aceeași săptămână au loc Expoziția de Artă Contemporană, Săptămâna de cinema Experimental, festivaluri de muzică, teatru și dans.

Martie:

Teatralia; teatru pentru copii.

Festivalul de Arte Sacre din Madrid.

IMAGFIC, Festivalul de Cinematografie.

Procesiunile religioase cu ocazia sărbătorilor de Paști (în cazul în care Pastele sunt în martie).

Aprilie:

23 aprilie - 4 mai:

Expoziția de antichități și Târgul de carte.

Festivalul Flamenco. Festivalul de Muzică Iberică. Mai:

1 - Ziua Internațională a Muncii.

Totul este închis.

2 - Ziua comunității madrilene.

Magazinele sunt închise. În aceste zi au loc festivități speciale, concerte, alte activități.

8-15 mai

Festivități dedicate patronului orașului Madrid, Sîn Isidro Labrador -concerte, expoziții, spectacole în aer liber, coride.

Târgul Ceramic: Plaza de las Comendadoras.

Festivalul Rock: Villa de Madrid.

Târgul Internațional de Cane: Parcul Retiro.

Festivalul de Dans „Madrid en Danza”.

Iunie:

13 - Sîn Antonio de la Florida.

17-24-SanJuan.

29 - Fiesta cu ocazia Sîn Pedro și Sîn Pablo.

Iulie:

9 - 16 - Fiesta de la Virgen del Carmen.

25 - Sărbătoare în Carabanchel Bajo și Caile de Santiago și în zona Operei. Fiesta de Santiago,

August:

6 - 5 - Festivalul Verbena de la Paloma, care pune în evidență tradițiile populare ale Madridului, cu costume regionale și dansuri.

Septembrie:

5 -13 - Sărbătoare în Arganzuela.

24 - 9 - Sărbătoare în Chamartin.

Fiesta de toamnă.

Octombrie:

12 - Sărbătoare în Salamanca.

Festival de Teatru.

Festivalul Cinematografiei Feminine.

Concursul Anual de Coregrafie.

Noiembrie:

1 - Halloween. Totul este închis.

9 - Virgina de la Almudena, protecția orașului. Festivalul de jazz.

Decembrie:

6 - Ziua Constituției. Magazinele și muzeele sunt închise.

8 - Inmaculada Concepcion. Magazinele sunt închise.

24 - Ajunul Crăciunului. Magazinele sunt deschise, dar unele au program redus.

La ora 24,00 se oficiază serviciul catolic „Misa de Gailo”.

25 - Ziua de Crăciun. Totul e închis.

31 - Ziua Sfântului Silvestru.

31 - Ajunul Anului Nou. Peste 4 milioane de oameni se adună în Puerta del Sol. După miezul nopții, orașul devine scena unei petreceri uriașe. Magazinele sunt deschise pentru ultimele cumpărături.

ANEXA 4

Muzee și atracții în Madrid

Muzeul Militar

Adresă: Caile de Mendez Nunez, nr. 1. Acces: stație de metro Retiro;

Tel: +34 91.522.06.28.

Descriere: muzeul expune harți, documente, arme, costume tehnică militară - toate specifice istoriei militare a Spaniei.

Muzeul de Arte Decorative

Adresă: Caile de Montalbân, nr. 12;

Acces: stația de metrou Banco de Espana;

Tel: +34 91.532.64.99.

Intrare: 2,40 euro - adulți; 1,20 euro studenți și grupuri organizate

Descriere: peste 15.000 de piese de porțelan, sticlă, mobilier, fildeș, ceramică, tablouri și sculpturi.

Casa Memorială Lope de Vega

Adresă: Caile Cervantes, nr. 11;

Acces: stația de metrou Anton Martin;

Tel: +34 91.429.92.16.

Intrare: 1,2 euro. Se fac reduceri de 50 la sută pentru studenți și grupuri organizate alcătuite din mai mult de 8 persoane. Miercurea, intrarea este liberă.

Casa Americii Latine

Adresă: Reyes Catolicos, nr. 6;

Acces: stația de metrou Moncloa;

Autobuz: 1, 16, 44, 44, 61, 82, 83, 84, 132, G;

Tel: +34 91.543.94.37.

Intrare: 3,1 euro. Beneficiază de o reducere de 50% studenții la Arte Frumoase, angajații muzeelor naționale și internaționale. Au intrarea gratuită copiii sub 18 ani, persoanele peste 65 de ani, ghizii turistici, jurnaliștii.

Muzeul Naval

Adresă: Paseo del Prado, nr. 5;

Acces: stația de metrou Banco de Espana;

Tel: + 34 91.379.52.99.

Intrare liberă.

Descriere: aici vei afla tot ce vrei să știi despre lumea nautică, instrumente, aparate, cartografie, obiecte personale ale marinarilor, o galerie foto.

Muzeul Prado

Adresă: Paseo del Prado;

Acces: stațiile de metrou Atocha și Banco de Espana;

Autobuz: 9,10,14,19,27,34,37,45;

Tel: +34 91.330.28.00 (hotline) sau +34 91.330.29.00.

Intrare: 3,1 euro. Se fac reduceri de 50% pentru studenți, cercetători și grupuri organizate.

Muzeul de Artă Regina Sofia

Adresă: Caile de Santa Isabel, nr. 52;

Acces: stația de metrou Atocha;

Tel: +34 91.467.50.62;

+34 91.468.30.02.

Intrare liberă.

Descriere: colecția permanentă include opere ale artiștilor secolului XX, colecții temporare de artă contemporană,

Palatul Regal

Adresă: Caile Plaza Bailen, nr. 6;
Acces: stația de metrou Opera;
Tel: +34 91.547.53.50.

Intrare: 5,71 euro

Descriere: muzeul conține o impresionantă colecție de sculptură, pictură, opere ale lui Velázquez, Juan de Flandes, Caravaggio, Goya, o colecție de instrumente muzicale, o colecție de porțelanuri, o colecție de armuri. Puteți, de asemenea, să vizitați grădina palatului și Campo del Moro.

Academia Regală de Arte Frumoase Sânt Fernando

Adresă: Caile de Alcalá, nr. 13;
Acces: stația de metrou Banco de España;

Tel: +34 91.524.08.64,

Intrare: 2,4 euro.

Descriere: 35 de spații expoziționale care prezintă colecții de pictură, sculptură și arte decorative. Aici se află 13 pânze în ulei realizate de Goya.

Muzeul Thyssen-Bornemisza

Adresa: Paseo del Prado, nr. 8;
Acces: stația de metrou Ruben Dario;

Tel: +34 91.369.01.51.

Intrare: 4,21 euro.

Descriere: colecții de artă, programe și activități interactive.

Teatrul Regal

Adresă: Plaza del Oriente; Acces: stația de metrou Opera; Tel: +34 91.516.06.06.

Parcuri și grădini

Casa del Campo

Adresă: Virgen del Puerto;
Acces: stația de metrou Principe Pio;

Tel: +34 91.454.88.00.

Deschis: 10.00-14.00/16.30-20.30.

Cele peste 1800 ha de spațiu în aer liber fac din Casa del Campo cel mai întins parc al Madridului. Spațiul a fost creat în 1560, de regele Felipe al II-lea, ca spațiu de plimbare și divertisment al familiei regale. În 1931 a devenit spațiu public, iar astăzi este unul dintre locurile preferate ale madrilenilor pentru relaxare și divertisment. Găsiți aici specii de arbori și vegetație cu specific tropical. Există un lac artificial amenajat și o mulțime de terase și restaurante. Un mod inedit de a ajunge aici este cu telefericul, pe care îl puteți lua de la Rosales.

Parcul Oeste

Adresă: Plaza de la Moncloa;
Acces: stația de metrou Moncloa;
Tel: +34 91.409.61.65.

Amenajat în anul 1900 de Cecilio Rodríguez, parcul are o superbă grădină de trandafiri numită La Rosaleda.

Parcul Juan Carlos I

Adresă: Campo de los Naciones;

Acces: stația de metrou Campo de los Naciones;

Tel: +34 91.721.00.78.

Aflat între Aeroportul Barajas și Osuna Alameda, acest spațiu este unul modern, care găzduiește multe expoziții internaționale. Există aici piste pentru biciclete și alte mijloace de divertisment.

Parcul Arganzuela

Adresă: Paseo de la Chopera;

Acces: stația de metrou Legazpi.

Deschis: 10.00-14.00/16.00-20.00.

Rearanjat în anii 90, puteți găsi în acest parc aproape 9.000 de specii de plante tropicale, într-un microclimat specific.

Parcul Tierno Galván

Adresă: Calle Meneses;

Acces: stația de metrou Mendez Alvaro;

Autobuz: 148.

În acest spațiu în aer liber se află cinematograful IMAX, muzeul dedicat celebrului motociclist Angel Nieto și Planetariumul.

Parcul de Distracții

Adresă: Casa de Campo;

Acces: stația de metrou Batán;

Tel: +34 91.463.29.00.

Autobuz: 33, 65.

Deschis: sâmbăta, duminica și în vacanțe, între orele 12.00-19.00.

Planetariul

Adresă: Avenida del Planetario, Parcul Tierno Galván, nr. 16;

Autobuz: 148;

Acces: stația de metrou Mendez Alvaro;

Tel: +34 91.467.34.61.

Deschis: de marți până vineri:

9.30-13.45/17.00-19.45;

sâmbăta și duminică: 11.00-13.45/17.00-20.45; luni închis.

Accesul este permis 45 de minute.

Intrarea: adulți - 3 euro, copii sub 15 ani și persoane peste 65 de ani - 1.50 euro.

Telefericul

Adresă: Paseo Pintor Rosales;

Acces: stația de metrou Argielles;

Tel: +34 91.541.74.50.

Deschis: sâmbăta și duminică - 12.00-15.00/16.00-18.00.

Intrarea: o tură - 3 euro;

o tură completă - 4 euro.

Punctul de start este Parcul Oeste, unul dintre cele mai mari din Madrid.

Zoo-Aquarium

Adresă: Casa de Campo;

Acces: stația de metrou Batán;

Tel: 34 91.512.37.70.

Deschis: până pe 29 noiembrie - de luni până vineri: 10.30-19.30;

sâmbăta și duminică: 10.30-20.00

după 30 noiembrie - zilnic: 10.30-18.00

Intrare: copii între 3 și 7 ani - 9 euro; adulți: 12 euro.

ANEXA 5

Hoteluri în Madrid

Hotel Ramon de la Cruz **

Adresă: Caile Ramon de la Cruz, nr. 94;
Tel: +34 91.401.72.00. Tarife:
64*114 euro/noapte. Capacitate:
103 de camere.

Hotel Asturias * *

Adresă: Caile Sevilla, nr. 2;
Tel: +34 91.429.66.76; Fax:
+34 91.402.21.26. Tarife:
75415 euro/noapte.
Capacitate: 175 de camere.

Hotei Los Condes ***

Adresă: Caile Los Libreros, nr. 7
(lângă Gran Via); Tel.: +34 91 521
54 55, Fax: +34 91 521 78 82.
Tarife: 70-120 euro/noapte.
Capacitate: 68 de camere.

Hotel Petit Palace

Londres ***

Adresă: Caile Galdo, nr. 2;
Tarife: 94-209 euro/noapte.
Capacitate: 70 de camere.

Restaurante în Madrid

Casa Bayton

Adresă: Piaza Cervantes, nr. 21; (zona
Alcalá de Henares); Tel: +34
91.882.39.94. Tarife: 20-40 euro.
Bucătărie internațională (medite-
raneană).

Casa Botín

Adresă: Cuchilleros, nr. 17 (lângă
Piaza Mayor); Tel: +34
91.366.42.17. Bucătărie spaniolă
(castiliană). Tarife: 30-40 euro.

Las Cuevas de Luis Candelas

Adresă: Cuchilleros, nr. 1; Tel: +34
91.366.54.28. Bucătărie europeană și
tradițională (castiliană).

La Boia Taberna

Adresa: Caile Boia, nr. 5;
Tel: +34 91.547.69.30.
Tarife: 25-35 euro.
Bucătărie europeană, tradițională.

Tablao de la Moreria

Adresă: Caile de Moreria, nr. 17;
Tarife: Menu Moreria -72 euro,
Menu Bailaora - 85 euro, Wine
Tasting Menu - 95 euro.

Tropical House

Adresă: Martin de los Heros, nr. 14;
Deschis: 23,00-6.00. Intrare: 6-10
euro (o băutură inclusă).

Planet Hollywood

Adresă: Piaza de las Cortes, nr. 7; Tel:
+34 91 360 14 00. Bucătărie
internațională, americană și
caraibească.
Tarife: 20-40 euro.

ANEXA 6

Mic dicționar gastronomic

Aceituna: măslină

Agua: apă

Ajo: usturoi

Anchoa: pește anchoa

Ancas de rana: picioare de broască

Arroz: orez

Anin: ton

Azucar; zahăr * **¹

Banderilla: aperitiv . *

Bocadillo: sandviș cu'jpâihe albă
prăjită

Bogavante: homar

Burgos: tip de brânză

Butifarra: cârnați catalani

Caballa: macrou

Gafe con leche: cafea cu lapte

Gafe con hielos: caffè frappe

Gafe cortado: espresso

Caracol: melci

Carne de Ternera: vițel

Gena: masă de seară

Cerveza: bere

Champinones: ciuperci

Chorizo: cârnați de porc picanți. Se
pot mânca prăjiți pe grătar sau cruzi,

Churros: gogoșele umplute. Se
servesc dimineața, cu ciocolată caldă.

Cochinillo: purcel de lapte

Conejo; iepure

Cordero: miel

85

Desayuno: mic dejun

Dorada: tip de pește

Embutido: cârnați

Empanada: plăcintă

Emperador: tip de pește

Escabeche: merinde, mâncare

Ensalada: salată

Estofado: tocană

Fiambre: felie de friptură rece

Fino: vin de Xeres

Flan: tartă cu cremă

Gambas: creveți

Gazpacho: supă rece de roșii și
piper din Andalusia

Guisantes: mâncare țărănească

Gallina: găină

Guarnicion: garnitură

Helado: înghețată

Higado: ficat

Huevo: ouă

Jamon: șuncă. Există *mai* multe
tipuri, dar cea mai gustoasă este cea
Sierra Morena.

Jerez: vin de Xeres

Judias: fasole

Langosta: homar

Leche: lapte

Lengua: limbă

Lomo: pulpă de porc

Lenguado: calcan

Lombrada: varză roșie

Mantequilla: unt

Manzanas: mere

Manzanilla: vin de Xeres

Mayonesa: maioneză

Mazapán: marțipan

Melocoton: piersică	Plâtano: banane
Melon: pepene	Priorato: vin de regiune
Menu del dia: meniul zilei	Puchero: un fel de ghiveci
Mercado: magazin	Raciones: platou cu mezeluri,
Merienda: gustare	servit în barurile tapas
Mollejas: pâine dulce	Roscos: gogoșele
Miel: miere	Rabo: carne feliată
Morcilla: sos roșu cu cârnați	Rinones: rinichi
Naranja: portocală	Sal: sare
Nata: cremă	Salsa: sos
Nuez (Nueces): nuci, alune	Salchicha: cârnați sau salam
Nyora: piper dulce	Salchichân: cârnați de porc
Oca: gâscă	Salmorejo: un fel de gazpacho
Ostra: stridii	Sesos: creier
Queso: brânză	Sopa: supă
Paella: clasicul orez gătit după o	Sidra: cidru
rețetă din Valencia.	Sangria: punch de vin
Paloma: porumbel	Taberna: tavernă
Palometa: tip de pește	Tarta: prăjitură
Pan: pâine	Tapas: aperitive, mici snacks-uri
Panaderia: brutărie	Tascas: baruri unde se servesc
Panceta: carne de porc mai grasă	băuturi și tapas
Pâtata: cartof	Tetilla: tip de brânză
Pato: rață	Tortilla Espanola: omleta cu cartofi
Pavo: curcan	prăjiți
Pastel: plăcintă	Tostado: carne de vițel
Pescado: pește	Trucha: crap
Pimienta: piper	Trufaș: trufe
Pimiento: piper dulce	Uvas: struguri
Pollo: pui	Ulloa: brânză de Calicia
Porras: gogoșele (ca și churros),	Vieiras: raci
mai fine, dar cu mai multă cocă	Vino: vin
Pulpo: caracatiță	Zarzuela: tocană de fructe de mare
Pina: ananas	
Pinchos-pintxos: snacks-uri servite	
ca tapas	

ANEXA 7

Numere de telefon de urgență

Serviciile sociale

Garda Națională: 91.432.79.00

Urgențe sociale: 900.10.03.33

Administrație

Administrația locală: 91.588.10.00

Informații municipale: 010

Ministerul de Interne: 900.15.00.00

Transporturi

Inforlberia: 902.400.500 Renfe:

902.240.202 Metro: 91.552.59.09

Aeroportul Barajas: 91.305.83.43

Diverse

Institutul Național de Meteorologie:
90.636.53.65

Informații despre trafic: 900.123.505

Obiecte pierdute: 91.588.43.46

Informații despre cârduri

Visa: 91.519.21.00 Eurocard-

Mastercard: 91.519.21.00 American

Express: 91.572.03.03

Media

Canale Radio

89,0 - Europa FM, post de radio care combină muzica clasică și cea contemporană cu un program foarte bun de știri.

87

91,0 - Dial Madrid, de la muzică la sport, orice doriți.

91,7 - Radio Ole, muzică spaniolă, 24 de ore pe zi.

Canale TV

TVE 1 - canalul public tv

Telemadrid - televiziune municipală, cu programe locale foarte bune și audiență ridicată

Tele 5 - cel mai important canal privat

Securitate

Primul lucru pe care trebuie să îl știți este că Madridul este cel mai sigur oraș din Europa, după Lisabona, conform statisticilor publicate de Uniunea Europeană. Totuși, sunt recomandate câteva măsuri de siguranță de care nu trebuie să uitați:

- Nu lăsați bagaje în mașină;

- Fiți atenți mai ales atunci când pătrundeți în zone întunecoase sau locuri în care nu ați mai fost niciodată (atenție la zona Lavapies și străzile care pornesc din Gran Vía);

- Atenție în apropierea muzeelor sau a altor atracții turistice. Există destui hoți de buzunare care profită de situație când turiștii sunt absorbiți de ceea ce văd;

- Atenție la bagaje și la buzunare când sunteți în autobuz sau în metrou;

- Când ieșiți din aeroport, urcați-vă doar în taxiurile marcate oficial. Nu vă încredeți în persoanele care vă abordează în aeroport și vă oferă serviciile lor de taxi. Alegeți doar

serviciile oficiale dacă nu vreți să fiți păcăliți.

Comisariatele de Poliție din Madrid, împărțite pe districte:

Arganzuela: 91.527.27.79 Barajas:
91.301.09.00 Carabanchel:
91.462.40.11 Centro: 91.541.71.60
Ciudad Lineal: 91.403.73.00
Chamartín: 91.322.79.00
Chamberi: 91.322.32.78
Fuencarral: 91.730.12.11
Hortaleza: 91.582.31.88 La Latina:
91.711.03.54 Mondoa-Aravaca:
91.547.95.01 Moratalaz:
91.772.29.71 Puente de Vallecas:
91.477.54.96 Retiro: 91.429.09.94
Salamanca: 91.401.70.13 San Blas:
91.306.58.40 Tetuán: 91.571.92.00
Usera: 91.317.29.45 Villa Vallecas:
91.785.90.14

Spitale

Servicii medicale

Spitalul Clinic: 91.330.37.48
Spitalul Doce de Octubre:
91.390.80.00
Spitalul Gregorio Marañon:
91.586.80.00
Spitalul La Paz: 91.727.73.39
Spitalul Ramon y Cajal:
91.336.83.13

Clinicile de sănătate din districtele Madridului (program de la 8 la 21)

Arganzuela: 91.588.62.32.91
Carabanchel: 91.462.15.55
Chamberi: 91.588.67.83
Fuencarral: 91.588.68.71
Hortaleza: 91.388.5556.22
Latina: 91.479.25.13
Retiro: 91.420.30.03
Tetuán: 91.588.66.69
Vicálvaro: 91.775.02.02

Pentru orice tip de urgențe telefonati la 112 și veți primi imediat asistență profesională din partea operatorilor. Chiar dacă acest număr vă sună familiar, memorați-l. Pentru orice eventualitate.

Farmacii

- Farmacia 24 horas
Calle Ferraz, nr. 13
- Farmacia 24 horas -
Paseo Santa María de la Cabeza,
nr. 64
- Farmacia 24 horas -
Avenida Donostiarra, nr. 22
- Farmacia 24 horas -
Avenida Menéndez Pelayo, nr. 45
Calle Toledo, nr. 46
Tel: +34 91.365.34.58
- Farmacia del Globo -
Calle Carretas, nr. 12
- Farmacia del Globo -
Calle Goya, nr. 55
Tel: +34 91.575.33.16
- Farmacia del Globo -
Calle Atocha, nr. 46
Tel: +34 91.369.20.00

CUPRINS

Cuvânt înainte.....	3
Marea pregătire.....	5
1Madridul medieval	16
Madridul baroc.....	26
Pe urmele regalității.....	33
O plimbare clasică	41
Madridul iubitorilor de artă.....	46
Madridul tradițional.....	54
Gastronomia spaniolă.....	54
Luptele cu taurii.....	57
Fotbalul	60
Pachete de servicii turistice	62
Anexa 1 - Scurtă prezentare a istoriei orașului.....	67
Anexa 2 - Date generale despre Madrid	71
Anexa 3 - Sărbătorile în Spania.....	79
Anexa 4 - Muzee și atracții în Madrid.....	81
Anexa 5 - Hoteluri și restaurante în Madrid.....	84
Anexa 6 - Mic dicționar gastronomic.....	85
Anexa 7 - Numere de telefon de urgență.....	87